

การสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564

เรื่อง

การจัดทำแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

วันที่ 31 กรกฎาคม 2564

ณ สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ระบบออนไลน์)

การสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564

เรื่อง

การจัดทำแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

วันที่ 31 กรกฎาคม 2564

ณ สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ระบบออนไลน์)

คำนำ

การสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564 ในวันที่ 31 กรกฎาคม 2564 เรื่อง “การจัดทำแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)” ซึ่งจัดขึ้นในรูปแบบ การสัมมนาออนไลน์ ผ่านโปรแกรม Zoom Meeting มีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ได้เข้าใจ บริบทการเปลี่ยนแปลง การทบทวน และปรับปรุงแผน รวมถึงทิศทาง นโยบายของการปรับมหาวิทยาลัยเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ในอนาคต ประการที่สอง เพื่อระดมความเห็นจาก ทุกภาคส่วน เพื่อดำเนินการตามแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย ตามแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 และประการสุดท้าย เพื่อให้กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนงาน ต่าง ๆ มีโอกาสได้พบปะ ประชุมหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยสร้าง บรรยากาศของความร่วมมือร่วมใจในการผลักดันมหาวิทยาลัยให้บรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

ในการนี้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงขอขอบพระคุณท่านนายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย ที่ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนาในครั้งนี้ ตลอดจนคุณอนุชา พิขยนันท์ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้มาบรรยายพิเศษ เรื่อง “การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13 และ ดร.กิตติพงศ์ พร้อมวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักงานสภาพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งได้บรรยายพิเศษ เรื่อง “ทิศทางนโยบาย อววน กับ แผนพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13” ซึ่งทุกท่านได้ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอย่างยิ่ง รวมไปถึงผู้ทรงคุณวุฒิที่มาเข้าร่วมสัมมนา ทั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภาวิชาการ กรรมการบริหารงานบุคคล กรรมการนโยบายการเงินและทรัพย์สิน กรรมการส่งเสริม มหาวิทยาลัย และกรรมการอื่น ๆ อันประกอบไปด้วยท่านผู้อาวุโส ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาช่วยในกิจการของ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วยดีตลอดมา และขอขอบคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้บริหารส่วนงาน และ หน่วยงาน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้การจัดสัมมนาครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสำเร็จตาม วัตถุประสงค์อย่างดียิ่งทุกประการ

(ศาสตราจารย์คลินิก นายแพทย์นิเวศน์ นันทจิต)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สารบัญ

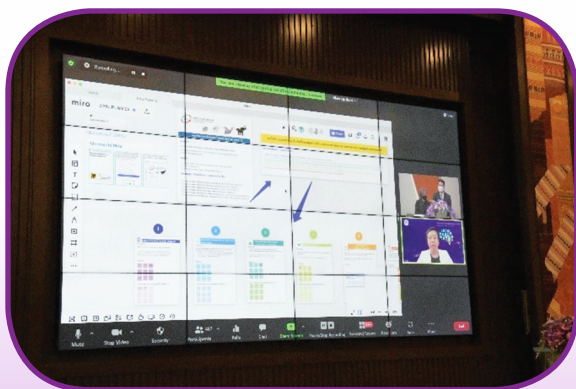
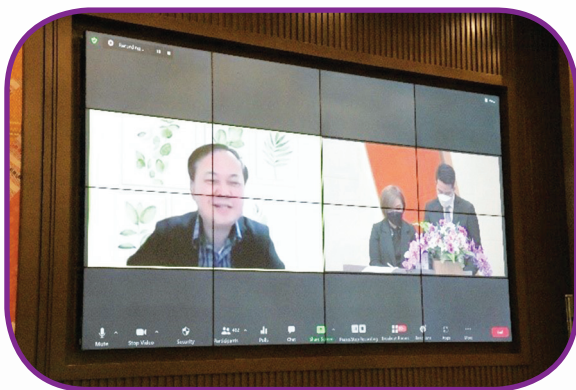
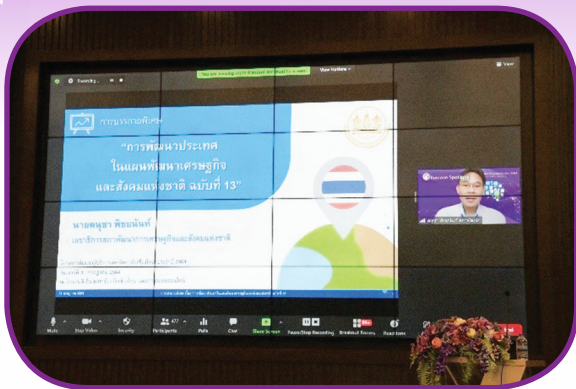
เรื่อง	หน้า
ประมวลภาพการสัมมนา	ก
ส่วนที่ 1 คำกล่าวเปิดการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564 เรื่อง “การจัดทำแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)” โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1
ส่วนที่ 2 การบรรยายพิเศษ เรื่อง “การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13” โดย คุณดนุชา พิชยนันท์	3
ส่วนที่ 3 การบรรยายพิเศษ เรื่อง “ทิศทางนโยบาย อววน. กับแผนพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13” โดย ดร.กิตติพงศ์ พร้อมวงศ์	15
ส่วนที่ 4 การนำเสนอผลการดำเนินงานตามแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (ปีงบประมาณ 2560 – ปัจจุบัน) โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ เตชะพันธุ์	39
ส่วนที่ 5 การนำเสนอข้อสรุปข้อมูลจากคณะทำงานฯ และกรอบการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) โดย ศาสตราจารย์ นายแพทย์พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล	51
ส่วนที่ 6 บทสรุปและคำกล่าวปิดการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564 และการรับฟังความคิดเห็นที่สัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประจำปี 2564 โดย ศาสตราจารย์คลินิก นายแพทย์นิเวศน์ นันทจิต และ ศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล	60
ภาคผนวก	72

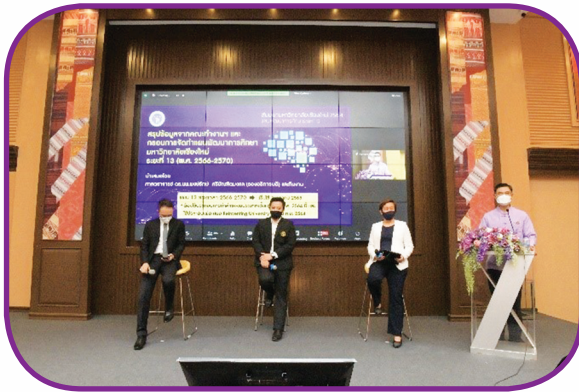
ประมวลภาพ

การสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564

วันที่ 31 กรกฎาคม 2564

คำกล่าวเปิดการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564 เรื่อง “การจัดทำแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)”

โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย
นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เรียน ท่านอุปนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภาวิชาการ กรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย ท่านวิทยากร และผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทุกท่าน

เนื่องด้วยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เริ่มจัดทำแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มาแล้วจำนวน 12 แผน แผนพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เกิดขึ้นพร้อมกับการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ.2504 เป็นต้นมา ซึ่งการทำแผนระยะ 5 ปี เช่นนี้ จะช่วยทำให้องค์กรสามารถวางแผนระยะกลาง และระยะยาวได้มากขึ้น

จากประสบการณ์ส่วนตัวในด้านการทำงานในพื้นที่ต่าง ๆ ทำให้สามารถมองเห็นถึงความเหลื่อมล้ำกันของเมืองบนและเมืองลุ่ม คำว่า “เมืองบน” หมายถึงกลุ่มจังหวัดกรุงเทพและปริมณฑล รวมถึงตัวอำเภอเมืองในจังหวัดต่าง ๆ ในขณะที่ “เมืองลุ่ม” หมายถึงอำเภอที่อยู่นอกอำเภอเมือง จนถึงตำบล หมู่บ้าน หากพิจารณาในด้านงบประมาณ จะเห็นได้ว่างบประมาณภาครัฐจะทุ่มให้กับเมืองบนเป็นจำนวนมาก คนในเมืองบนมีโอกาสมากกว่า เกิดเป็นความเหลื่อมล้ำ ตัวอย่างเช่น การเรียนการสอนออนไลน์ในช่วง COVID-19 กลุ่มที่มีข้อจำกัดมากที่สุดคือ นักเรียนในถิ่นทุรกันดาร บางพื้นที่ไม่มีไฟฟ้า ไม่มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนออนไลน์ เป็นต้น

ดังนั้น การทำแผนฯ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่อาจต้องพิจารณา 2 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

1. ทำอย่างไรให้เกิด Model ที่จะผลักดันให้เศรษฐกิจ 1.0/ 2.0 ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่วนเศรษฐกิจ 3.0/ 4.0 ก็พัฒนาต่อไป

2. การทำสะพานเชื่อมระหว่างเมืองบนกับเมืองลุ่ม ซึ่งในขณะนี้ก็มีหลายคน ๆ ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เช่น การพัฒนาทางด้านการเกษตรของคณะเกษตรศาสตร์ การทำงานของคณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ เป็นต้น นอกจากนั้นสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญในการผลิตบัณฑิต คือ การปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักเมืองลุ่ม ส่งเสริมให้อาจารย์และนักวิจัยลงไปทำงานร่วมกับนักศึกษา ช่วยกันเปลี่ยนเมืองลุ่ม (ไทยแลนด์ 1.0/ 2.0) ให้ยับเข้าใกล้การเป็นเมืองบน (ไทยแลนด์ 3.0/ 4.0) ให้ได้

การก่อตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยภูมิภาคอื่น ๆ เกิดจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพเท่านั้น เกิดเป็นช่องว่างทางการพัฒนาระหว่างกรุงเทพและจังหวัดอื่น ๆ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยภูมิภาคจึงควรมีบทบาทในการเชื่อมเมืองบนและเมืองลุ่ม ปิดช่องว่างให้ได้มากที่สุด จะเกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยอย่างยิ่ง

การจัดทำแผนฯ ระยะที่ 13 ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เริ่มใช้ในปี พ.ศ.2566 เป็นต้นไป ปัจจุบันยังเหลือระยะเวลาอีก 1 ปี คือ ปี พ.ศ.2565 ซึ่งถือว่าเป็นปีที่ท้าทายผู้บริหารมากที่สุด เนื่องจากมีโจทย์ใหญ่ในระดับประเทศว่าจะทำอย่างไรจึงจะควบคุมการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ให้ได้ภายในปี พ.ศ.2565 เพื่อให้มีการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2566 นอกจากนั้น ยังควรพิจารณาในเรื่องของความประหยัดด้วย กล่าวคือ ท่ามกลางสถานการณ์วิกฤตนี้ เป็นไปได้ว่างบประมาณที่มหาวิทยาลัยจะได้รับสนับสนุนจากภาครัฐจะลดลงอย่างน้อยในระยะเวลา 3 ปี มหาวิทยาลัยจะบริหารจัดการงบประมาณอย่างไร อีกทั้งในระดับโลกมหาวิทยาลัยจะรับมืออย่างไรกับความขัดแย้งระหว่าง 2 ขั้วมหาอำนาจของโลกอย่างเช่น สหรัฐอเมริกาและจีน ในฐานะที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นองค์กรขนาดใหญ่ อาจจะต้องมีการสรุปสถานการณ์เป็นระยะให้ผู้บริหารรับรู้อย่างใกล้ชิดเพื่อเป็นข้อมูลการวางแผน ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่จะฝากไว้สำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยต่อไป

การบรรยายพิเศษ

เรื่อง การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13

โดย คุณดนุชา พิชยนันท์

เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13 เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2566-2570 ในช่วงปีที่ผ่านมา ได้มีการจัดทำกรอบแผน รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นครั้งแรกแล้ว ซึ่งในช่วงนี้เป็นช่วงของการยกร่างแผนฯ พร้อมกับการรับฟังความคิดเห็นร่วมด้วย เพื่อการพิจารณาปรับปรุงแผนฯ หัวข้อในการบรรยายในส่วนนี้ ประกอบไปด้วยหัวข้อดังนี้

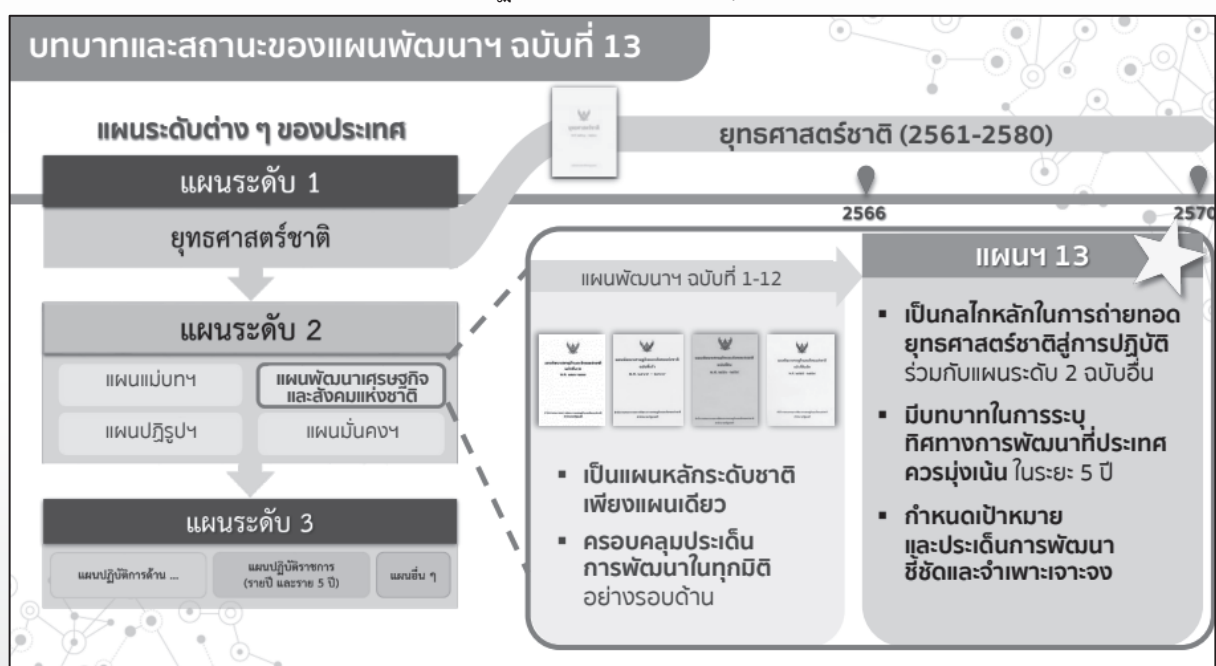
1. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และแผนระดับต่าง ๆ ของประเทศ
2. บริบทของการพัฒนาประเทศ
3. ทิศทางการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และแผนระดับต่าง ๆ ของประเทศ

ประเทศไทยมีแผนพัฒนา 3 ระดับ ได้แก่ แผนระดับ 1 คือ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนระดับ 2 คือ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนว่าด้วยความมั่นคง และแผนระดับ 3 คือ แผนปฏิบัติการในด้านต่าง ๆ

ภาพที่ 1: บทบาทและสถานะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแผนระดับ 2 ซึ่งการจัดทำแผนจะมีความแตกต่างจากการทำแผนที่ผ่านมา เนื่องจากมีความพยายามในการชี้เฉพาะประเด็นสำคัญให้มีความชัดเจนมากขึ้น กระบวนการจัดทำแผนที่ 13 โดยเริ่มจาก

1. การศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก
2. การวิเคราะห์สถานะปัจจุบันและผลกระทบจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก
3. การระบุโอกาสและความเสี่ยงที่สำคัญ
4. การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ปัจจุบันมีการปรับปรุงกรอบแผนพัฒนาฯ
5. การจัดทำกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ภาพที่ 2: กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ประเด็นสำคัญในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 คือการระดมความคิดเห็นจากกลุ่มบุคลากรในภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ประชาชน สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน มีผู้เข้าร่วมระดมความคิดเห็นทั้งหมด 5,336 ราย กระบวนการระดมความเห็น ได้แก่

1. การเผยแพร่ ร่างกรอบแผนพัฒนาฯ ทั้งช่องทางการบรรยาย สื่อสิ่งพิมพ์ วิดีทัศน์ รวมทั้งช่องทางสื่อออนไลน์ และออฟไลน์รูปแบบอื่น ๆ
2. การจัดประชุมระดมความเห็น โดยการจัดเวทีระดับภูมิภาค 18 กลุ่มจังหวัด การจัดเวทีกลุ่มเฉพาะในส่วนกลาง 7 กลุ่ม ช่องทางออนไลน์ ตู้ ปณ. และทางอีเมล
3. ประเด็นการระดมความเห็น ประกอบไปด้วย
 - 3.1. เป้าหมายหลักในการพลิกโฉมประเทศ
 - 3.2. ความเหมาะสมของ 4 องค์ประกอบในการพัฒนา
 - 3.3. หมายเหตุ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ประเด็นที่ 2

บริบทของการพัฒนาประเทศ

บริบทการพัฒนาประเทศ จะต้องพิจารณาหลายประเด็นประกอบรวมกันด้วย ได้แก่

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่สำคัญ (Global Megatrends)

1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจุบันเป็นช่วงของการเปลี่ยนผ่านทางด้านเทคโนโลยี ได้มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีก้าวหน้ามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีทางการแพทย์ เทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นต้น
2. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร แนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลให้เกิดการลดลงของแรงงาน ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละประเทศจะแก้ปัญหายังไง เช่น การนำเข้าแรงงานหรือการใช้เทคโนโลยีทดแทนแรงงาน เป็นต้น
3. อนาคตของงาน รูปแบบการทำงานในอนาคตจะเปลี่ยนแปลงไป ไม่ตายตัว เช่น การเป็นพนักงานบริษัทต่างประเทศที่ไม่ได้ทำงานอยู่ในต้นทางประเทศหลัก คนรุ่นใหม่ไม่มีความต้องการทำงานประจำ ความต้องการสร้าง Start-Up เป็นต้น
4. การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ความเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการใช้ชีวิต ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปของประชากรในแต่ละช่วงวัย ช่องว่างระหว่างวัย การมีค่านิยมไม่ต้องการมีลูก มีครอบครัว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมีโอกาที่จะกระทบต่อแรงงานของประเทศได้
5. การขยายตัวของความเป็นเมือง การขยายตัวของความเป็นเมืองสูงมาก ในอนาคตประชากรกว่าร้อยละ 70 ของโลก จะเป็นผู้ที่อยู่ในเขตเมือง ทั้งนี้ จะทำอย่างไรจึงจะทำให้เมืองที่เกิดขึ้นมีรูปแบบที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชากร และจะขยายการพัฒนาไปสู่เมืองข้างเคียง
6. การดูแลสุขภาพสุขภาพและรักษาพยาบาล การแพทย์ที่ทันสมัยเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อมนุษย์ ดังนั้นจะทำอย่างไรจึงจะพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์ ทั้งในด้านการป้องกันและการรักษา
7. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นแนวโน้มที่มาแรงในระดับโลก โดยประเด็นดังกล่าวกลายเป็นประเด็นที่ใช้ในการกดดันทางเศรษฐกิจในประเทศต่าง ๆ เช่น การรณรงค์เรื่องการลดปริมาณการใช้คาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งต้องศึกษาผลกระทบของการรณรงค์เหล่านี้ว่าส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจอย่างไรบ้างหรือจะมีวิธีการรับมือกับผลกระทบอย่างไรต่อไป
8. ความพยายามระดับโลกในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ความตกลงระหว่างประเทศ เพื่อควบคุมอุณหภูมิโลก หลายประเทศตั้งเป้าหมายเพื่อมุ่งสู่ Net Zero Emissions
9. พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้า พลังงานแสงอาทิตย์และลม มีต้นทุนลดต่ำลงอย่างรวดเร็ว หลายประเทศมีแผนระงับการจำหน่ายยานยนต์เชื้อเพลิงฟอสซิล
10. แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ ความตึงเครียดระหว่างมหาอำนาจตะวันตกและตะวันออก ความท้าทายในการกำหนดบทบาทความร่วมมือของไทย

สถานะของประเทศและผลจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง

1. ความมั่นคง

ไทยมีระดับความมั่นคงปลอดภัยค่อนข้างต่ำ การโจมตีทางไซเบอร์และสาธารณสุขยังคงเป็นภัยคุกคามที่สำคัญ แต่ยังมีโอกาสในการดำเนินบทบาทเชิงรุกในการส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาค

ด้านการรักษาความสงบในประเทศ ไทยมีระดับความมั่นคงและปลอดภัยค่อนข้างต่ำ โดยเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ทั้งนี้ยังมีปัญหาความเชื่อมั่นในรัฐและความขัดแย้งทางความคิดในสังคม

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง แม้ว่าภัยคุกคามทางไซเบอร์ของไทยมีแนวโน้มลดลง แต่ระดับการใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลให้มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ภัยธรรมชาติเป็นหนึ่งในภัยคุกคามทางความมั่นคงที่สำคัญอีกด้วย

2. ความสามารถในการแข่งขัน

2.1 ประเด็นเชิงโครงสร้าง

เศรษฐกิจไทยกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทำให้อาจไม่สามารถออกจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางได้ตามระยะเวลาที่ตั้งเป้าไว้ โดยพิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

- ด้านโครงการภาคการผลิต ประเทศไทยพัฒนาจากยุคเกษตรกรรมมาสู่อุตสาหกรรมตั้งแต่การริเริ่มโครงการ Eastern Seaboard แต่แรงงานส่วนใหญ่ในภาคเกษตรกรรมยังคงเป็นสัดส่วนขนาดใหญ่ของประเทศ ดังนั้นการพัฒนาระบบเศรษฐกิจจะอย่างไรให้แรงงานในภาคการเกษตรกรรมเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ

- ด้านปัจจัยการผลิต สัดส่วนการลงทุนนับตั้งแต่การดำเนินโครงการ Eastern Seaboard ส่วนใหญ่สัดส่วนการลงทุนเป็นของภาคเอกชน แต่ก็เริ่มชะลอตัวหลังจากปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา จะเห็นได้ว่ารูปแบบของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของไทยยังคงเป็นแบบ OEM (Original Equipment Manufacturer) เป็นเพียงการลงทุนเพื่อขยายกำลังการผลิตตามช่วงเวลา และการรักษาการผลิตเอาไว้เท่านั้น แต่ยังไม่เป็นการลงทุนเพื่อสร้างนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ ทำให้อุตสาหกรรมของไทยยังอยู่ในจุดที่ไม่มีความก้าวหน้ามากนัก ในอนาคตจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการลงทุนในด้านของการวิจัยและการพัฒนา ตลอดจนการสร้างความร่วมมือทางด้านเทคโนโลยี นำเอามาใช้งานและพัฒนาต่อ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการพัฒนา

- ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไทยยังอยู่ในเกณฑ์มีเสถียรภาพที่ดี แต่เปราะบางมากขึ้นในช่วงสถานการณ์ COVID-19 เนื่องจากจากหนี้ครัวเรือน NPLs และหนี้สาธารณะที่เพิ่มสูงขึ้น

- ด้านอุปสงค์ภายใน ข้อจำกัดของอุปสงค์ภายในประเทศ ในระยะต่อไปต้องมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สอดคล้องกับทิศทางของตลาดโลก

- ด้านการจัดสรรผลประโยชน์ ในประเทศไทย ธุรกิจขนาดใหญ่ได้รับการจัดสรรผลประโยชน์มากกว่าธุรกิจ SMEs ซึ่งภาครัฐควรจะต้องปรับระบบไม่ให้เอื้อผลประโยชน์เฉพาะบางอาชีพสำหรับธุรกิจขนาดใหญ่

- ภาคการเงิน ประเทศไทยมีความก้าวหน้าด้านบริการการเงินอิเล็กทรอนิกส์ คราวเรือนเข้าถึงบริการการเงินได้เพิ่มมากขึ้น หนี้ในระบบลดลง

2.2 ภาคการผลิตเป้าหมาย

- การเกษตร ผลิตภาพแรงงานต่ำ เนื่องจากมีแรงงานสูงอายุในสัดส่วนสูง ทั้งยังมีความเสี่ยงจาก Climate Change และมาตรฐานความปลอดภัยที่เข้มงวด จำเป็นต้องมีการปรับระบบและโครงสร้างให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

- การท่องเที่ยว ประเทศไทยมีการสร้างอุปทานทางด้านท่องเที่ยวที่มากเกินไป จนเกิดภาวะ Over supply เห็นได้จากการได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ COVID-19 แสดงให้เห็นว่าที่ผ่านมายังไม่มีมีการประเมินความเสี่ยง ดังนั้นภาคการท่องเที่ยวในอนาคตจึงต้องมีการปรับตัวมากขึ้น

- อุตสาหกรรมและการบริการแห่งอนาคต เป็นอุตสาหกรรมที่ควรดึงเข้ามาในประเทศไทย และสามารถใช้ทรัพยากรภายในประเทศเป็นฐานในการต่อยอด ได้แก่

- อุตสาหกรรมชีวภาพ เนื่องจากประเทศไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพมาก เหมาะสมกับอุตสาหกรรมชีวภาพ

- อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร ประเทศไทยมีศักยภาพทางการแพทย์ที่รองรับการแพทย์ครบวงจร เช่น โรงพยาบาลได้มาตรฐาน JCI สูงเป็นอันดับที่ 4 ของโลก และในปี 2560 ค่าใช้จ่ายการรักษาพยาบาลของชาวต่างชาติสูงเป็นอันดับที่ 5 ของโลก

- อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ไทยมีบทบาทหลักเป็นเพียง OEM ทว่าอุตสาหกรรมสำคัญที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คือ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง Sensor และอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ทางเลือกสำหรับประเทศไทยว่าต้องการจะทำอุตสาหกรรมดังกล่าวในช่วงใด ไม่ว่าจะเป็นต้นทาง ช่วงกลางหรือช่วงปลาย ทั้งนี้ต้องพิจารณาว่าในอนาคตประเทศไทยจะสามารถดึงความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดังกล่าวได้อย่างไร

- การคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ ปี 2562 โลจิสติกส์ไทยอยู่ที่อันดับที่ 32 ของโลก และมีแนวโน้มดีขึ้น นอกจากนั้นยังมีความพยายามในการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ ICE (Internal Combustion Engine) แห่งสุดท้าย แต่ประเทศไทยยังต้องพยายามในการสร้างความพร้อมในการผลิตยานยนต์พลังงานไฟฟ้า EV (Electric Vehicle) ให้เกิดขึ้นด้วย

- อุตสาหกรรมความมั่นคง เป็นการพยายามนำเอายุทธโธปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ในเชิงพาณิชย์

3. ทรัพยากรมนุษย์

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่ยังประสบปัญหาเชิงคุณภาพ ทั้งด้านการศึกษาและทักษะแรงงาน ซึ่งจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อเผชิญกับแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงในระยะต่อไป ประเด็นความท้าทายที่สำคัญ ได้แก่

- ความต้องการทักษะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น การเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความจำเป็นมากขึ้น ทักษะด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึง Soft Skills เป็นที่ต้องการมากยิ่งขึ้น และทักษะที่แทนได้ด้วยเทคโนโลยีมีความต้องการลดลง

- โอกาสในการยกระดับคุณภาพและขยายโอกาสทางการศึกษา จากประชากรวัยเรียนที่ลดลง และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

- ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและทักษะอาจเพิ่มสูงขึ้น สำหรับกลุ่มคนที่เข้าไม่ถึงเทคโนโลยี

4. โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

โอกาสยับยั้งสถานะของคนจนน้อยลง ความเหลื่อมล้ำเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ความคุ้มครองทางสังคมยังไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมกับบริบทและรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป

- ด้านความยากจน สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่คนจำนวนหนึ่งยังคงติดกับดักความยากจน กลุ่มคนที่มีรายได้น้อยที่สุดมีโอกาสต่ำที่จะเลื่อนขึ้นมาอยู่ในกลุ่มที่มีรายได้สูงขึ้น อีกทั้งการยับยั้งสถานะของคนจนยิ่งเป็นไปได้ยากจาก COVID-19 อัตราการพึ่งพิงสูงขึ้นและการเข้าไม่ถึงเทคโนโลยี ดังนั้น จึงควรพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและข้อมูลจะทำให้มีโอกาสระบุคนจน ช่วยเหลือได้อย่างตรงจุด

- ด้านความเหลื่อมล้ำ COVID-19 ฉายภาพความเหลื่อมล้ำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากกลุ่มเปราะบางมีความสามารถในการรับมือกับวิกฤตต่ำกว่า อีกทั้งยังมีความเหลื่อมล้ำทางด้านเทคโนโลยี (Digital Divide) โดยเฉพาะในด้านการศึกษาและการเข้าถึงสวัสดิการรัฐ

- ด้านความคุ้มครองทางสังคม ยังประสบปัญหาความเพียงพอและความยั่งยืน แม้ความคุ้มครองทางสังคมจะครอบคลุมคนทุกช่วงวัยแต่สิทธิประโยชน์ยังอยู่ในระดับต่ำ ทั้งยังมีลักษณะแยกส่วนขาดการบูรณาการ ส่งผลให้เกิดความขาดแคลนและซ้ำซ้อนในบางสิทธิประโยชน์/ กลุ่มเป้าหมาย

5. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหามลพิษและผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้น และจะเป็นภัยคุกคามสำคัญ ทั้งต่อทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพชีวิต ดังนี้

- ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ค่อนข้างคงที่ เนื่องจากมีการปลูกทดแทนป่าที่ถูกทำลาย ไฟป่าได้กลายมาเป็นสาเหตุการทำลายพื้นที่ป่าที่รุนแรงกว่าการบุกรุก แม้ว่าไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพมากเป็นอันดับที่ 15 ของโลก แต่จำนวนชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

- มลพิษ ในปี 2562 ชยะชุมชน 22% ไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง กลายเป็นขยะตกค้าง และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอาจทำให้ขยะอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มจำนวนขึ้น อีกทั้งฝุ่น PM 2.5 มีค่าเกินมาตรฐานทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่เมืองและเขตอุตสาหกรรม ประกอบกับน้ำเสียชุมชนที่ไม่ได้รับการบำบัดมีปริมาณสูง

- ทรัพยากรน้ำ การขาดแคลนน้ำมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น และสถานการณ์น้ำท่วมสร้างความเสียหายเป็นประจำทุกปี ดังนั้นความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการจัดการน้ำโดยเฉพาะในภาคการเกษตรของไทย

- ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พื้นที่ป่าชายเลนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แนวปะการัง 80% มีสภาพเสียหายถึงเสียหายมากจากอุณหภูมิน้ำทะเลที่สูงขึ้นและการกระทำของมนุษย์ การกัดเซาะชายฝั่งได้รับการแก้ไขในหลายพื้นที่ แต่ภาวะ Climate Change อาจเร่งให้สถานการณ์รุนแรงขึ้น อีกทั้งขยะในทะเลเพิ่มขึ้นปีละประมาณ 3 หมื่นตันโดยตรวจพบไมโครพลาสติกในสัตว์ทะเลประมาณ 90%
- ก๊าซเรือนกระจก (GHGs) แนวโน้มปริมาณการปล่อย GHGs ของไทยยังคงเพิ่มขึ้น โดย 74% ของ GHGs ของไทย มาจากการใช้พลังงาน ทั้งนี้ พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้าเป็นโอกาสสำคัญของไทยในการลดก๊าซเรือนกระจก

6. การบริหารจัดการภาครัฐ

ภาครัฐมีความก้าวหน้าในการปรับปรุงระบบบริหารจัดการให้เป็นดิจิทัล แต่มีความท้าทายด้านการรักษาความยั่งยืนทางการคลัง การปรับปรุง กระจายเปื้อนให้ทันสมัย และการปรับโครงสร้างให้มีความยืดหยุ่น ดังนี้

- ความคาดหวังที่สูงขึ้น โดยเฉพาะความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการและการเปิดเผยข้อมูล
- ความเสี่ยงด้านความยั่งยืนทางการคลัง สัดส่วนรายจ่ายลงทุนต่ำกว่าเป้าหมายในกรอบความยั่งยืนทางการคลัง แต่ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และความสามารถในการจัดเก็บรายได้อาจลดต่ำลง
- กฎระเบียบมีความซับซ้อนและล้าสมัย ในปี 2562 มีกฎระเบียบที่ไม่จำเป็นถึง 85% คิดเป็นความสูญเสียกว่าแสนล้านบาทต่อปี (0.8% ของ GDP)
- ภาครัฐมีโครงสร้างขนาดใหญ่และไม่ยืดหยุ่น ภาครัฐขยายตัวต่อเนื่อง ยากที่จะยกเลิกหรือควบรวมหน่วยงาน และยังคงบทบาทผู้ให้บริการ (Operator) ในสาขาที่ภาคส่วนอื่นสามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ 3

ทิศทางการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ภาพที่ 3: กรอบแนวคิดหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

1. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

1.1 ภาคการผลิตและบริการสำคัญได้รับการยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้นและสามารถ ตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการใช้นวัตกรรม องค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์

1.2 เศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

1.3 ประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและการพัฒนานวัตกรรม

2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

2.1 คนไทยมีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่และมีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

2.2 กำลังคนมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย

2.3 คนไทยมีหลักประกัน ได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

3.1 ความเหลื่อมล้ำลดลง ทั้งในเชิงรายได้และความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

3.2 กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

3.3 ประชาชนทุกกลุ่มได้รับการสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

4. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน

4.1 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

4.2 ปัญหามลพิษสำคัญโดยเฉพาะมลพิษทางอากาศขยะ และมลพิษทางน้ำได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่ยั่งยืน

4.3 การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศมีแนวโน้มลดต่ำลง เพื่อมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในระยะยาว

5. การเสริมสร้างความสามารถ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

5.1 ประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในอนาคตโดยเฉพาะการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์

5.2 ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล

5.3 โครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐมีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมวดหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ภาพที่ 4: หมวดหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

1. ประเทศไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
 - เพิ่มผลตอบแทนทางการเกษตร ผ่านการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และองค์ความรู้
 - ยกระดับกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัย
 - ลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม และลดปัจจัยเสี่ยงจากสภาพภูมิอากาศต่อภาคเกษตร
 - เชื่อมโยงกับภาคการผลิตเป้าหมายอื่น
2. ประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน
 - พัฒนาขีดความสามารถการท่องเที่ยวผ่านการยกระดับคุณภาพบริการ มีจริยธรรมมีความหลากหลาย และโดดเด่น
 - แหล่งท่องเที่ยวได้รับการจัดการให้มีความยั่งยืน ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม
 - มีการกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อย
3. ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน
 - สร้างศักยภาพในการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่การผลิตแบตเตอรี่ การผลิตชิ้นส่วนสำคัญ การประกอบรถยนต์และการจัดการซากแบตเตอรี่/ รถยนต์
 - สร้างความพร้อมในการเปลี่ยนผ่านระบบการคมนาคมขนส่งทั้งระบบไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อาทิ โครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน และการใช้งาน
4. ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
 - ผลักดันให้อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจรเป็นเครื่องยนต์ขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
 - ต่อยอดภูมิปัญญาและผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพรไทย
 - ยกระดับการให้บริการของระบบสาธารณสุขให้รองรับความต้องการและโรคอุบัติใหม่
5. ประเทศไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
 - เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของบริการโลจิสติกส์ของไทยและการเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับภูมิภาค/ โลก
 - พัฒนาศักยภาพของไทยในการเป็นฐานหรือจุดเชื่อมโยงด้านการค้าการลงทุนที่สำคัญของภูมิภาค ด้วยการปรับปรุงระบบกฎระเบียบ การลดอุปสรรค และต้นทุน
6. ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน
 - เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทางด้านบริการดิจิทัล
 - ผลักดันการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลเต็มรูปแบบ
 - พัฒนาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ทั้งการป้องกัน รับมือ และลดผลกระทบ
 - ผลักดันให้อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

7. ประเทศไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

- เพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของ SMEs ธุรกิจ Startup วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม ให้สามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน
- ส่งเสริมบทบาทและความสำคัญของ SMEs ในระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย
- ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดเล็ก อันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้และความมั่งคั่งต่อไป

8. ประเทศไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

- ลดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ทั้งในด้านรายได้โอกาสทางเศรษฐกิจ การเข้าถึงบริการสาธารณะ และมาตรฐานการดำรงชีวิต
- พัฒนาเศรษฐกิจในระดับพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง สามารถเจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- พัฒนาพื้นที่และเมืองสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ น่าอยู่ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมรองรับการพัฒนาสู่พื้นที่
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และภาคเอกชน ในการพัฒนา/บริหารจัดการพื้นที่ ชุมชน และเมือง

9. ประเทศไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

- ลดความยากจนข้ามรุ่น ให้ลูกหลานจากครอบครัวยากจนมีโอกาสนในการเลื่อนสถานะ
- ลดความเหลื่อมล้ำ ทั้งด้านรายได้การศึกษาสุขภาพ และโอกาสในการประกอบอาชีพ
- คนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต สอดคล้องกับความต้องการ บนฐานของความยั่งยืน
- แรงงานทุกคนมีหลักประกัน ได้รับความคุ้มครองในภาวะวิกฤต พร้อมขยายฐานภาษี
- เพื่อให้ประเทศไทยมีฐานข้อมูลด้านการพัฒนาคนที่มีประสิทธิภาพ สามารถระบุปัญหา ความจำเป็น และความต้องการรายบุคคล

10. ประเทศไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- วัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม หมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์
- ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการใช้พลังงาน
- ส่งเสริมการผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่ยั่งยืน (Sustainable Consumption and Production) อาทิ สินค้าที่ผลิตจากวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ใช้แล้ว หรือมาจากการผลิตที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษในปริมาณต่ำ

11. ประเทศไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- ป้องกันและลดผลกระทบของภัยธรรมชาติอาทิอุทกภัย ภัยแล้ง และไฟป่า โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤต
- รักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ต่อการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- พัฒนาศักยภาพของระบบจัดการภัยในทุกระดับ ทั้งการคาดการณ์การเตือนภัย การเตรียมความพร้อม การเผชิญเหตุ และการฟื้นฟูหลังเกิดภัย
- พัฒนาขีดความสามารถของทุกภาคส่วนในการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

12. ประเทศไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

- เตรียมคนไทยทุกช่วงวัยให้มีศักยภาพ มีความรู้และทักษะที่จำเป็น ในการทำงานและใช้ชีวิตในโลกยุคใหม่
- พัฒนากำลังคนในประเทศ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- พัฒนาคอนไทยให้มีคุณลักษณะ ตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- ส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา ที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างเสมอภาค

13. ประเทศไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

- ภาครัฐสามารถสนับสนุนการพัฒนาประเทศภายใต้บริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างมีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่นคล่องตัว และบูรณาการเชื่อมโยง
- ภาครัฐมีการจัดสวัสดิการและบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานเท่าเทียมกันอย่างยั่งยืน
- ภาครัฐมีความทันสมัย เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
- ภาครัฐมีความเปิดกว้าง โปร่งใส และภาคีการพัฒนาต่าง ๆ สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

การบรรยายพิเศษ

เรื่อง ทิศทางนโยบาย อววน. กับแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13

โดย ดร.กิตติพงศ์ พร้อมวงศ์

(ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

ทิศทางนโยบายทางด้านอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (อววน.) จะพิจารณา
ในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโลกที่กระทบประเทศไทย

- 1.1 COVID-19 และโรคติดเชื้ออุบัติใหม่ ที่จะเป็นสิ่งที่ยังคงอยู่กับสังคมไทยและโลกไปอีกระยะ
เวลานาน
- 1.2 ชีวิตหลากหลายขั้น (Multi-Stage Life) และสังคมสูงวัย โดยเฉพาะวิถีชีวิตแบบ New Normal
ที่จะกระทบต่อการออกแบบนโยบาย อววน. ในอนาคต
- 1.3 นวัตกรรมพลิกโฉมและสังคมดิจิทัล (Disruptive Innovation and Digital Transformation)
- 1.4 ความเหลื่อมล้ำและความยากจน
- 1.5 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการขาดแคลนทรัพยากร
- 1.6 การเปลี่ยนแปลงของภูมิรัฐศาสตร์และเศรษฐกิจโลก

2. ทิศทางนโยบาย อววน. ในระยะ 7 ปี ข้างหน้า

โดยอ้างอิงจากนโยบายและข้อริเริ่มการพัฒนา อววน. ที่สำคัญของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประกอบไปด้วยส่วนที่สำคัญ ดังนี้

2.1 อว. ส่วนหน้าเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ ลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำ

เป็นหน่วยปฏิบัติการส่วนหน้าของ อว. ในการสนับสนุนการพัฒนาจังหวัด ขับเคลื่อนไทยไป
ด้วยกัน เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของพื้นที่ ประสานงานและผลักดันการใช้ อววน. ในการพัฒนาจังหวัด
ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ โดยการริเริ่มโครงการ “มหาวิทยาลัยสู่ตำบล” (U2T) มุ่งเน้นระดับฐานราก เพื่อสร้าง
รากแก้วที่แข็งแรงให้ประเทศชาติ

2.2 Bio Circular Green (BCG) Economy ประกอบไปด้วย 4 ประเด็นที่มุ่งเน้น ได้แก่

- 2.2.1 การเกษตรและอาหาร
- 2.2.2 พลังงานและอินทรีย์ชีวภาพ
- 2.2.3 สุขภาพและการแพทย์
- 2.2.4 การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งปัจจุบันได้มีคณะกรรมการที่รับผิดชอบดูแล

ในแต่ละเรื่องแล้ว

2.3 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า ได้แก่ นิวเคลียร์ ชินโครตรอน และควอนตัม เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีฟิวชั่น และฟิวชั่นเพื่อเป็นแหล่งอาหารภายใน 20 ปี และการพัฒนาเทคโนโลยีควอนตัม

2.4 Space Consortium ตั้งเป้าหมายในการสร้างดาวเทียมไปดวงจันทร์ภายใน 7 ปี และลดการนำเข้าชิ้นส่วนดาวเทียมจากต่างประเทศ เน้นการสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีดาวเทียมด้วย Reverse Engineering

2.5 วิทยสถานด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปศาสตร์ (รัชชา) ได้แก่ การริเริ่มสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันโลกคดี สถาบันช่างศิลป์ท้องถิ่น พิพิธภัณฑ์ศิลปกรรมแห่งชาติ และศูนย์สุวรรณภูมิศึกษา

2.6 การขอตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานที่ไม่ใช่ตำราและงานวิจัย เพื่อรองรับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามภารกิจ โดยสามารถใช้ผลงานที่ไม่ใช่ตำราและงานวิจัย ได้แก่

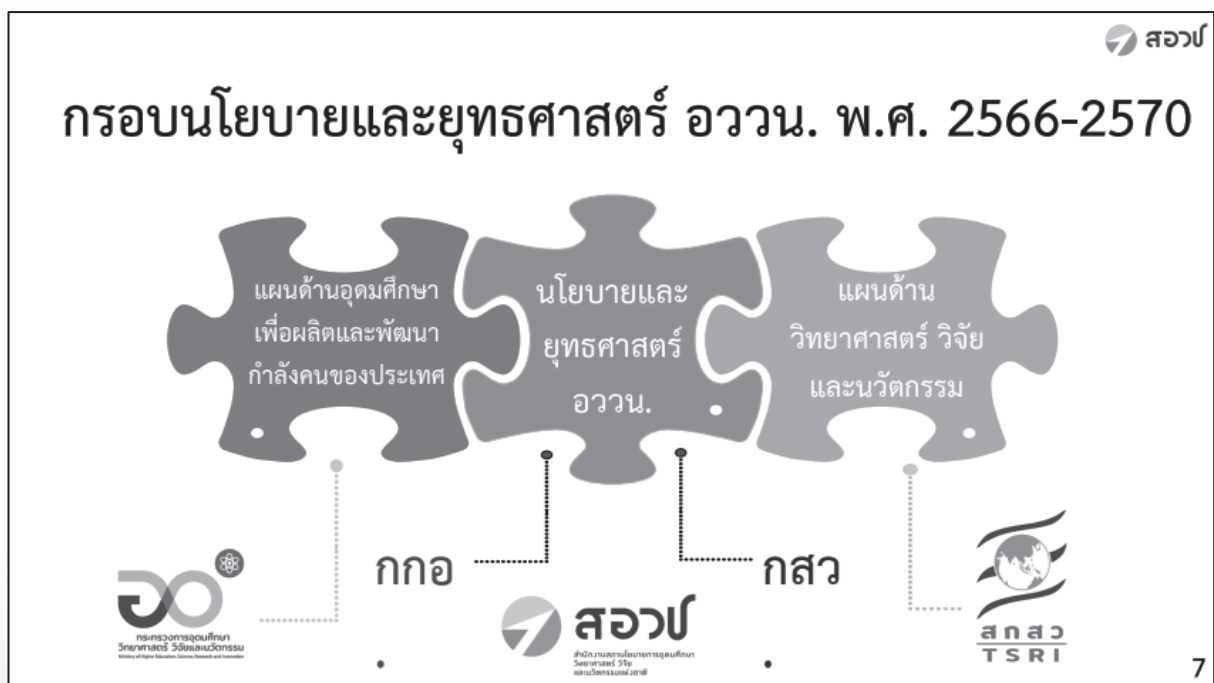
2.6.1 การบริการสังคม ชุมชน พื้นที่

2.6.2 งานศิลปะ งานสร้างสรรค์

2.6.3 งานพัฒนาด้านหลักธรรม ปรัชญาการดำรงชีวิต (เน้นในมหาวิทยาลัยด้านศาสนา)

2.6.4 งานนวัตกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจสังคมในวงกว้าง

2.6.5 ด้านการสอน (สอดคล้องกับศาสตราจารย์ปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

ภาพที่ 5: กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. พ.ศ. 2566-2570

3. หลักเกณฑ์สำคัญของการดำเนินนโยบาย อววน.

- 3.1 เป็นการก้าวกระโดดครั้งใหญ่ (Take a Giant Step/ Great Leap Forward)
- 3.2 มีธง บอกทิศทางชัดเจน ทำได้จริง เกิดผลจริง สร้างแรงบันดาลใจ
- 3.3 มุ่งเน้นที่เป็นจุดคนงัด ขยายขอบของศาสตร์ และการพลิกโฉมที่ระบบ
- 3.4 เก่งบางเรื่อง (ระดับโลก ระดับภูมิภาค) ไม่ทำทุกเรื่อง
- 3.5 เน้นการใช้การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตลอดห่วงโซ่การผลิตและบริการ อีกทั้งพร้อมในการก้าวสู่อนาคต
- 3.6 บูรณาการแผนด้านการอุดมศึกษา และแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.)

4. จุดมุ่งเน้นของนโยบาย (High-priority Policy)

- 4.1 ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
 - พัฒนาและผลิตวัคซีนป้องกัน COVID-19 ได้เอง ภายใน 2 ปี และเป็นศูนย์กลางด้านวัคซีนในระดับอาเซียนภายใน 5 ปี
 - อันดับหนึ่งของอาเซียนด้านอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง เช่น การผลิตยาชีววัตถุ การผลิตเครื่องมือแพทย์ โดยทำในระบบ Sandbox เพื่อให้เกิดการตลาด
- 4.2 จุดมุ่งหมายของการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นคุณค่าและความยั่งยืน
 - นักท่องเที่ยวคุณภาพสูงมาเยือนซ้ำ (โดยเฉพาะการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ)
 - รายได้จากการท่องเที่ยวบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพิ่มสูงขึ้นและกระจายสู่เมืองรอง ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย
- 4.3 ประเทศชั้นนำด้านสินค้าการเกษตร เกษตรแปรรูป และอาหารที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง
 - ศูนย์กลาง Functional Ingredients, Functional Food, Novel Food ติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก (ประเทศไทยมีวัตถุดิบพร้อม)
 - ผู้นำของโลกในการผลิตและส่งออกอาหารและผลไม้ไทยคุณค่าสูง
- 4.4 ผู้สูงอายุมีศักยภาพและโอกาสอย่างเต็มที่ในการพึ่งตนเอง
 - ผู้สูงอายุไทยสามารถพึ่งตนเองได้และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคม มีสัดส่วนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
- 4.5 เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ก้าวหน้าล้ำยุคสู่อนาคตและเทคโนโลยีอวกาศ
 - ผู้ผลิตรายใหญ่ที่สุดของอาเซียนด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า
 - ฐานกิจฐานนวัตกรรม (IDE) ที่มีรายได้ 1,000 ล้านบาท/ปี เพิ่มขึ้น
 - สร้างดาวเทียมที่วิจัย/พัฒนาโดยคนไทยและส่งไปโคจรสำรวจรอบดวงจันทร์

4.6 กำลังคนสมรรถนะสูงและเป็นศูนย์กลางกำลังคนระดับสูงของอาเซียน

- ศูนย์กลางกำลังคนระดับสูง และศูนย์กลางการเรียนรู้ Talent Hub
- กำลังคนสมรรถนะสูงเฉพาะทางตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรม
- กำลังคนมีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการมีสมรรถนะสูงด้านวิชาชีพและวิชาการ

5. นโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. 2566-2570

- วิสัยทัศน์

สานพลังการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมไทย พลิกโฉมให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และยั่งยืน ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่า และพร้อมสร้างคุณค่า และพร้อมก้าวสู่อนาคต

- เป้าประสงค์

1. คนไทยมีสมรรถนะและทักษะสูง เพียงพอในการพลิกโฉมประเทศให้ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

2. เศรษฐกิจไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพิ่มความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก และพึ่งพาตนเองได้ ยั่งยืน พร้อมสู่อนาคต

3. สังคมไทยมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถแก้ปัญหาท้าทายของสังคมและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก

- ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจของไทยด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้มีความสามารถในการแข่งขัน และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน พร้อมสู่อนาคต

แผนงานที่ 1.1 Bio-Circular-Green Economy (BCG) (ด้านการเกษตรและอาหาร ด้านการแพทย์และสุขภาพ ด้านการท่องเที่ยว และด้านพลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ)

แผนงานที่ 1.2 พัฒนาและประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ เทคโนโลยีดิจิทัลอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ

แผนงานที่ 1.3 พัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบราง และเชื่อมต่อเครือข่ายรองรับระบบเศรษฐกิจนวัตกรรมในภูมิภาคอาเซียน

แผนงานที่ 1.4 พัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าให้สามารถแข่งขันได้

แผนงานที่ 1.5 พัฒนาระบบเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม รวมถึง SMEs และ IDEs

แผนงานสำคัญ (Flagship) ตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย (ยุทธศาสตร์ที่ 1) ได้แก่

1. พัฒนาและผลิตวัคซีนป้องกัน COVID-19 และเป็นศูนย์กลางด้านวัคซีนในระดับอาเซียน
2. พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูงให้เป็นอันดับหนึ่งของอาเซียน
3. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

4. ยกระดับการผลิตและการส่งออก Functional Ingredients, Functional Food, Novel Food
5. เร่งพัฒนาการผลิตและการส่งออกอาหารและผลไม้ไทยคุณค่าสูง ให้ไทยเป็นผู้นำของโลก
6. เร่งพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า โดยมุ่งเน้นแบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญที่กำหนด
7. เพิ่มฐานธุรกิจนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise: IDE) ขนาดใหญ่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อมให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถแก้ไขปัญหาท้าทายและปรับตัวให้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก

แผนงานที่ 2.1 พัฒนาความพร้อมและโอกาสของคนทุกช่วงวัย และระบบสำคัญของสังคมรองรับสังคมสูงวัย

แผนงานที่ 2.2 ยกระดับความมั่นคงทางสุขภาพของประเทศให้พร้อมรับมือโรคระบาดระดับชาติและโรคอุบัติใหม่

แผนงานที่ 2.3 ขจัดความยากจน ลดช่องว่างการเข้าถึงการพัฒนาอาชีพ การศึกษา และเทคโนโลยี/นวัตกรรม

แผนงานที่ 2.4 พัฒนาสังคมคุณธรรม แก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และเสริมสร้างธรรมาภิบาล

แผนงานที่ 2.5 พัฒนาเมืองน่าอยู่ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น และกระจายความเจริญ

แผนงานที่ 2.6 แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

แผนงานที่ 2.7 ปรับตัวต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แผนงานสำคัญ (Flagship) ตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย (ยุทธศาสตร์ที่ 2) คือ เพิ่มศักยภาพและโอกาสสำหรับผู้สูงวัย ให้ประเทศมีผู้สูงอายุสามารถพึ่งตนเองได้ สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคมในสัดส่วนสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม (ววน.) ระดับชั้นนำเพื่อสร้างโอกาสใหม่และความพร้อมของประเทศในอนาคต

แผนงานที่ 3.1 ขับเคลื่อนการวิจัยชั้นนำ รวมทั้งการประยุกต์ใช้และพัฒนาต่อยอด

แผนงานที่ 3.2 พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งอุตสาหกรรมอวกาศ

แผนงานที่ 3.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ

แผนงานสำคัญ (Flagship) ตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย (ยุทธศาสตร์ที่ 3) คือ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ก้าวหน้า ล้ำยุคสู่อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีอวกาศ เพื่อต่อยอดสู่อุตสาหกรรมในอนาคต รวมทั้งการสร้างดาวเทียมส่งไปสำรวจดวงจันทร์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากำลังคน สถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยให้เป็นฐานการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและยั่งยืน

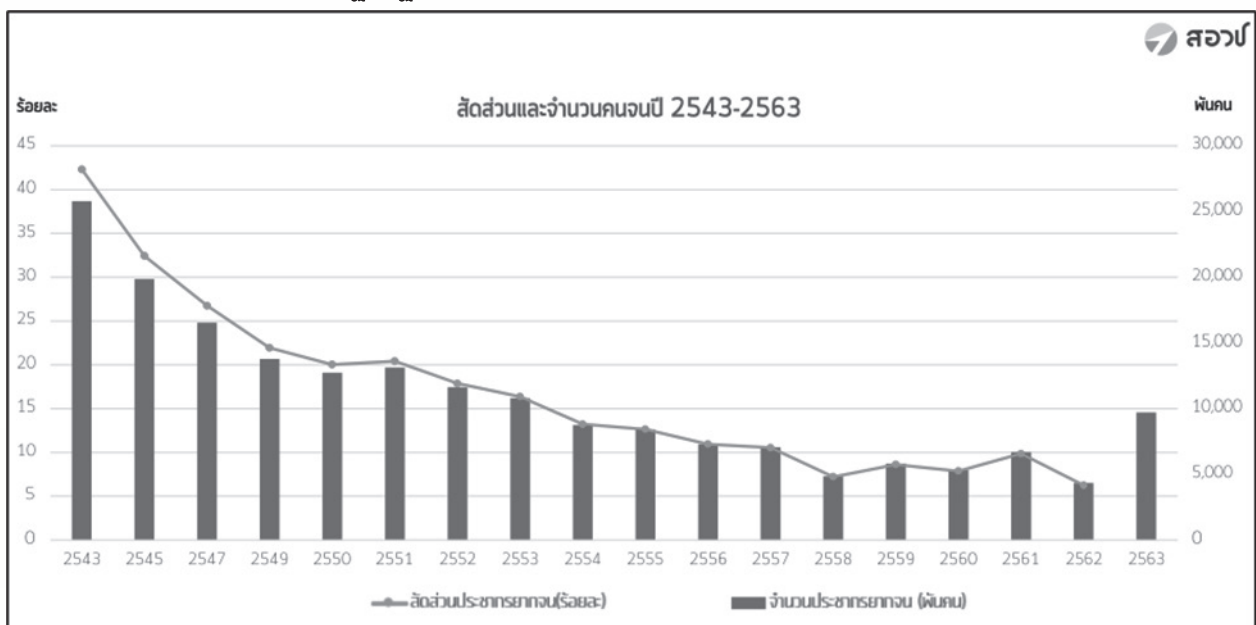
แผนงานที่ 4.1 พลิกโฉมระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดรับกับปรัชญาการอุดมศึกษาไทยใหม่

แผนงานที่ 4.2 พลิกโฉมมหาวิทยาลัยให้เป็นเลิศตามบทบาทการสร้างกำลังคน การสร้างองค์ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม

แผนงานที่ 4.3 พลิกโฉมและยกระดับสถาบัน/หน่วยงานต้นวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมให้ตอบโจทย์เป้าหมายยุทธศาสตร์ของประเทศและสามารถเทียบเคียงระดับนานาชาติ

แผนงานที่ 4.4 พัฒนาและยกระดับประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกำลังคนระดับสูง (Hub of Talent) และศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ของอาเซียน

6. การพัฒนา อววน. เพื่อเศรษฐกิจฐานราก จัดความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ

ภาพที่ 6: สัดส่วนและจำนวนคนจนปี 2543-2563

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่านับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป ประเทศไทยมีจำนวนคนจนที่ลดลงเรื่อยๆ ทว่าจำนวนคนจนนั้นกลับเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นช่วงของสถานการณ์ COVID-19 ปัจจุบันมีคนจนโดยประมาณ 26.6 ล้านคน ทั้งนี้ ในการแก้ไขปัญหาความยากจน อววน. สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

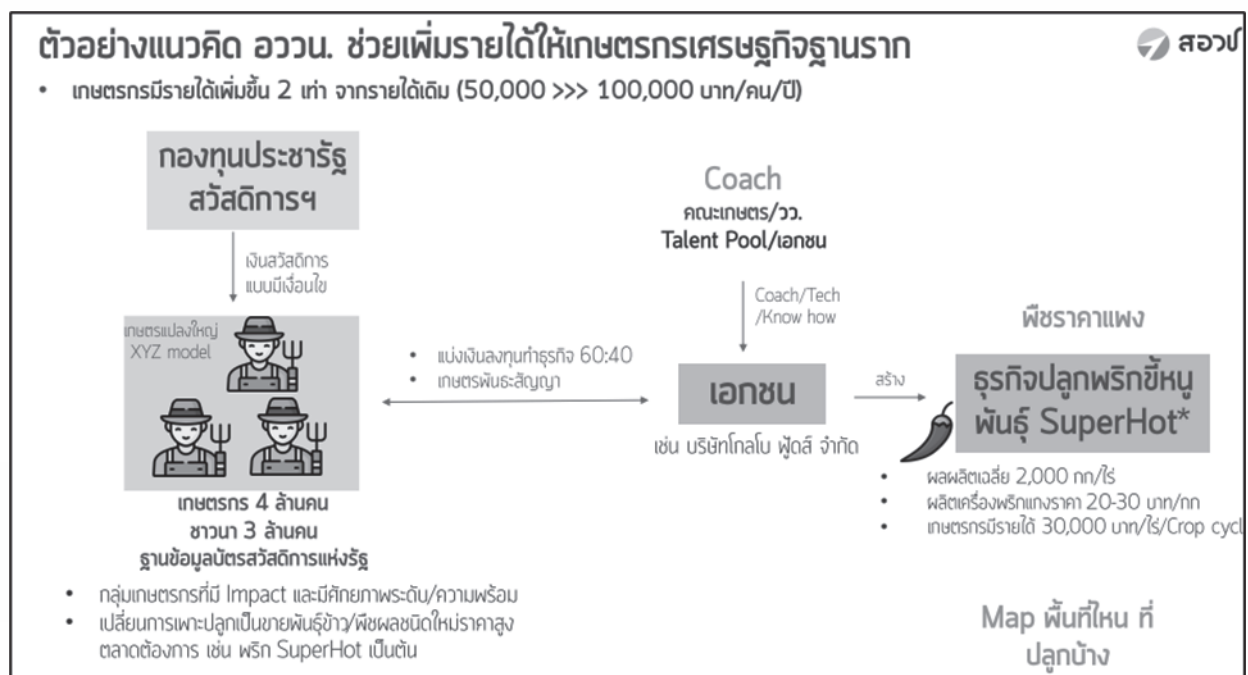
6.1 บทบาท อววน. ช่วยเพิ่มรายได้ให้กลุ่มเกษตรกร

เนื่องจากกลุ่มเกษตรกรมีปัญหาทางด้านรายได้ เช่น หนี้สิน ผลผลิตน้อยและไม่ได้คุณภาพ ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และการขาดองค์ความรู้สมัยใหม่ จากฐานข้อมูลบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ สามารถระบุกลุ่มเป้าหมายผู้มีรายได้น้อย คือ กลุ่มอาชีพเกษตรกรที่มีรายได้ต่อกว่า 50,000 บาท/คน/ปี ขึ้นไป (ประมาณ

460,000 คน) โดย อว. จะเป็นฝ่ายประสานเครือข่าย เช่น คณะเกษตรศาสตร์ เพื่อจัดหาบุคลากร (Coach) หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการแก้ปัญหา ซึ่งตัวอย่างการแก้ปัญหาตามความต้องการของพื้นที่ ได้แก่ โครงการส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี โครงการชุมชนปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตสู่วิถีภัยแล้ง และ โครงการปลูกพืชผลมูลค่าสูง เป็นต้น ซึ่งผลประโยชน์จากการดำเนินโครงการนั้น จะสามารถลดงบประมาณภาครัฐจากการสงเคราะห์ผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่มีค่าใช้จ่ายประมาณ 2,000 บาท/ คน/ เดือน และผู้มีรายได้น้อยมีรายได้เพิ่มขึ้นมากกว่า 100,000 บาท/ คน/ ปี อย่างน้อย 250,000 คน

6.2 ตัวอย่างแนวคิด อววน. ช่วยเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรเศรษฐกิจฐานราก

บทบาทสำคัญของอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย คือ การจัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้ในการเป็นพี่เลี้ยง (Coach) กับชุมชนและเกษตรกร โดยมีภาคเอกชนเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญในแง่ของการลงทุนในภาคการเกษตร มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นผู้พัฒนาความรู้ ตลอดจนเป็นผู้ประสานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 7: ตัวอย่างแนวคิด อววน. ช่วยเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรเศรษฐกิจฐานราก

6.3 ตัวอย่างแนวคิด Reskill/ Upskill สร้างอาชีพรับจ้างอิสระกลุ่มประชากรฐานราก

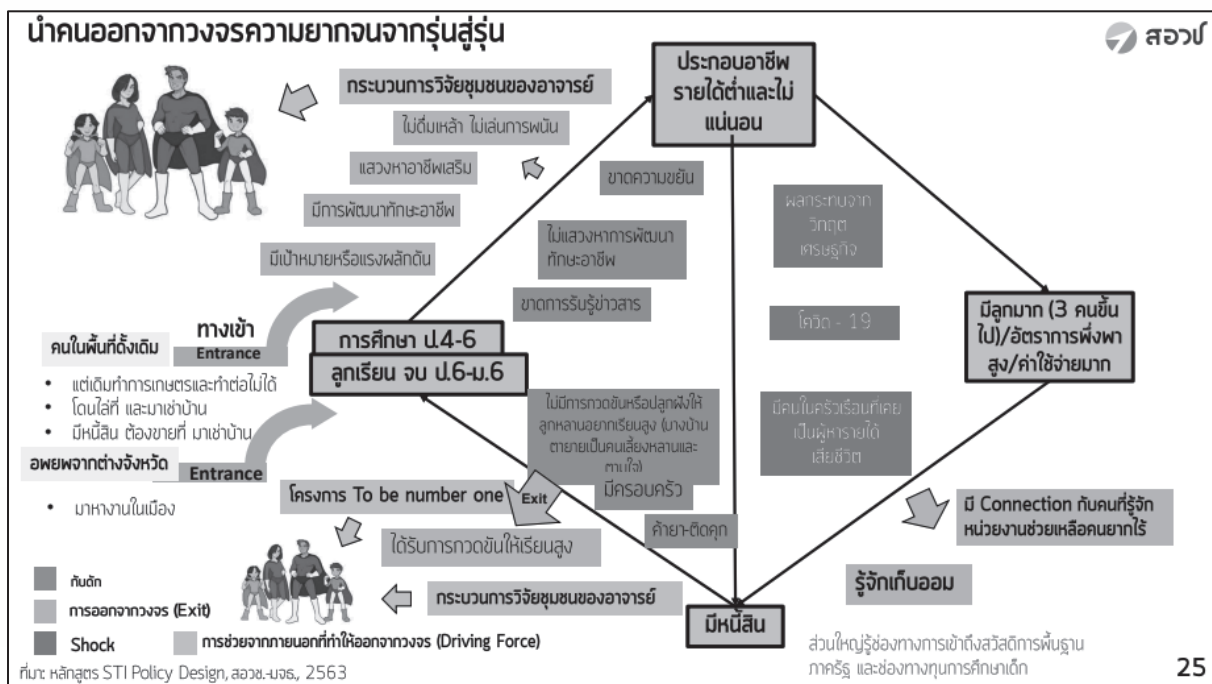
กลุ่มอาชีพรับจ้างอิสระที่รายได้น้อยหรือว่างงานส่วนใหญ่จะมีรายได้หลักจากเงินสวัสดิการภาครัฐ ดังนั้นการพัฒนาทักษะของกลุ่มอาชีพเหล่านี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เช่น โครงการฝึกทักษะช่างไฟฟ้าแบบเน้นภาคปฏิบัติ หรือ On The Job Training โดยกระทรวงพลังงาน เพื่อให้เกิดการจ้างงาน เช่น จ้างช่างติดตั้งและซ่อมบำรุงอุปกรณ์ที่ผ่านการอบรม เป็นต้น

6.4 ตัวอย่างแนวคิด Matching Platform กลุ่มคนว่างงาน

จากข้อมูลบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมีจำนวนคนว่างงาน 4.5 ล้านคน ซึ่งการพัฒนาทักษะ (Reskill/Upskill) ที่จัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยจะมีความสำคัญมาก เพื่อให้คนว่างงานมีทักษะในการทำงานหา รายได้ ทั้งนี้จึงเกิดแนวคิดของการสร้าง Platform สำหรับเป็นช่องทางให้ผู้ว่างงานสามารถหางานที่ตรงกับ ทักษะของตนเองได้

6.5 การนำคนออกจากวงจรความยากจนจากรุ่นสู่รุ่น

มหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้คนสามารถหลุดออกจากกับดักความยากจนได้ เช่น กระบวนการวิจัยชุมชน การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้ยากไร้ การสนับสนุนการ เข้าเรียนในระดับที่สูงขึ้น เป็นต้น

ภาพที่ 8: การนำคนออกจากวงจรความยากจนจากรุ่นสู่รุ่น

7. การพัฒนา อววน. เข้าทุน Strategic Sector

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ของประเทศที่ อววน. มีศักยภาพทำให้บรรลุได้ ภายในปี 2570 ประกอบไปด้วย 10 เป้าหมาย ดังนี้

ภาพที่ 9: เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ของประเทศที่ อววน. มีศักยภาพทำให้บรรลุได้ ภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 1: ศูนย์กลางการพัฒนาและผลิตวัคซีนในระดับอาเซียน

เป้าหมาย

ประเทศไทยสามารถพัฒนาและผลิตวัคซีนในระดับอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร มีแพลตฟอร์มสำหรับการวิจัยและผลิตวัคซีนรองรับการเกิดโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ เป็นศูนย์กลางการผลิตวัคซีนระดับอาเซียน

ผลผลิต

- วัคซีนที่ขึ้นทะเบียนได้มาตรฐานสากลอย่างน้อย 2 ชนิด
- โรงงานที่สามารถผลิตวัคซีนจากแพลตฟอร์มใหม่อย่างน้อย 1 โรงงาน

ผลกระทบ

เกิดความมั่นคงทางสุขภาพ ประชาชนสามารถเข้าถึงวัคซีนได้ทั้งในสถานการณ์ปกติและฉุกเฉิน

กลยุทธ์

- ร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อรับถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาและผลิตวัคซีนในแพลตฟอร์มต่าง ๆ ที่ประเทศไทยขาด เช่น mRNA, Inactivated platform
- สนับสนุน R&D วัคซีนต้นแบบรองรับการกลายพันธุ์ของไวรัสก่อโรค
- ยกระดับศูนย์การทดสอบทั้งระดับพรีคลินิกให้ได้มาตรฐานสากล ทั้งด้านความปลอดภัยทางชีวภาพและมาตรฐานการทดสอบ (OECD GLP, GMP PIC/s,BSL)
- พัฒนาความสามารถทางเทคโนโลยีและศักยภาพของโรงงานรองรับการผลิตระดับอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐานสากล

เป้าหมายที่ 2: ผู้ผลิตและส่งออก Functional Ingredients 1 ใน 10 ของโลก (60,000 ล้านบาท/ปี)

เป้าหมาย

- สร้างอุตสาหกรรมการผลิต Functional Ingredients ที่ได้มาตรฐานสากล และสามารถแข่งขันได้ในระดับโลก
- สนับสนุนผู้ประกอบการรายย่อยให้เข้าสู่ตลาดอาหารมูลค่าสูง โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- คำนึงถึงความยั่งยืนและความปลอดภัย และสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศ

กลยุทธ์

- Food Research & Innovation: Molecular biology/ Food science & technology
Scale up: Purification, Pilot plant/ Bio refinery, Clinical research organization, Testing & standard
- Build Industry: Set up manufacturing, สนับสนุนผู้ประกอบการให้เข้าสู่ Global value chain, การเข้าสู่ New market platform, ร่วมมือกับต่างประเทศ เช่น Joint venture

ผลกระทบ

- ทางด้านเศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอุตสาหกรรม Functional Ingredients 60,000 ล้านบาท/ปี
- ทางด้านสังคม ประชาชนมีความมั่นคงทางอาหาร เข้าถึงอาหารปลอดภัย มีคุณค่าทางโภชนา และมีปริมาณเพียงพอ
- ทางด้านสิ่งแวดล้อม ลดการสูญเสียของอาหาร (Food loss/waste)

เป้าหมายที่ 3: จุดหมายปลายทางของ Sustainable tourism ของโลก

เป้าหมาย

- ปรับสู่วิธีเน้นคุณค่า สร้างการท่องเที่ยวคุณภาพ
 - เป็นต้นแบบระดับสากลของการสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ผ่านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
 - มีมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยที่รองรับโรคอุบัติใหม่
- กลยุทธ์ มุ่งส่งเสริมและสนับสนุน “Sustainable Tourism” ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

แนวทาง

- ต่อยอดจุดแข็งทางศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของพื้นที่
- สร้างเสริมศักยภาพผู้ประกอบการรองรับการท่องเที่ยววิถีใหม่
- สร้างความสามารถบอกเรื่องราว (Story telling)

- สร้างฐานข้อมูล และยกระดับสู่ Smart tourism ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ VR, AR, Interactive screen และ Audio guide

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

ผลผลิต

- แหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับมาตรฐาน
- แพลตฟอร์ม/ระบบการบริหารจัดการ

ผลกระทบ

- สร้างรายได้ให้กับประเทศ
- เกิดการกระจายรายได้และจ้างงานในชุมชนและท้องถิ่น
- เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น สร้างมูลค่าเพิ่มจากฐานศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ การแพทย์และสุขภาพไทย
- สร้างความยั่งยืนแก่ทรัพยากรธรรมชาติ และลดการปล่อยแก๊สเรือนกระจก
- สร้างความตระหนักแก่ผู้บริโภคและสังคมในภาพรวม

เป้าหมายที่ 4: สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเศรษฐกิจจุลินทรีย์

เป้าหมาย

- ไทยสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากจุลินทรีย์และเทคโนโลยีชีวภาพอย่างก้าวกระโดด
- ไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพของจุลินทรีย์ (Microbial Diversity) สูง คาดถึงประมาณ 10 % ของจุลินทรีย์ที่มีในโลก

แนวทาง

- สนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากจุลินทรีย์
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการวิจัย วิเคราะห์ และทดสอบ
- ส่งเสริมผู้ประกอบการกลางน้ำในการใช้เทคโนโลยีจุลินทรีย์เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

เป้าหมายที่ 5: สร้างมูลค่าจากฐานสังคมคาร์บอนต่ำและการผลิตที่สะอาด

เป้าหมาย

ประเทศไทยเปลี่ยนผ่านระบบเศรษฐกิจแบบดั้งเดิมสู่ระบบเศรษฐกิจที่ยั่งยืนด้วยการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ที่ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศรษฐกิจหมุนเวียนสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน และทำให้ประเทศไทยปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศน้อยกว่าค่าเฉลี่ยโลก

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต ลดการใช้ทรัพยากร ลดของเสียทั้งระบบ การใช้งานวัสดุรอบสองในอุตสาหกรรม และการผลิตที่สะอาดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ขับเคลื่อนเชิงนโยบายหรือการสร้างนวัตกรรมทางสังคม เพื่อสร้างแรงจูงใจ ความตระหนัก และทัศนคติใหม่ของผู้บริโภคและผู้ผลิต รวมถึงการตั้งเป้าหมายและทิศทางการดำเนินงานด้าน CE
- สร้าง CE Innovation Sandbox เพื่อกำจัดอุปสรรคเชิงโครงสร้างและสร้างการทำงานแบบ Cross sector
- พัฒนา CE Innovation Platform และหน่วยขับเคลื่อน CE ได้แก่
- สร้างแพลตฟอร์มบริการที่สำคัญที่สนับสนุนภาคเอกชนในการดำเนินธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน อาทิ Circular design & solution
- พัฒนาหน่วยขับเคลื่อน CE ที่ครบวงจร (Service, มาตรฐาน, LCA, Hub ASEAN, Infrastructure, ขับเคลื่อน Sandbox)
- เป็นฐานของการพัฒนา CE service hub ของประเทศไทย และการสร้างโอกาสธุรกิจด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนในระดับ Regional ของไทย

ผลผลิต

- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 5 ล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์
- ลดการใช้ Virgin material 50% และ Second material เป็นสินค้าส่งออกใน Supply chain ที่สำคัญในตลาดโลก
- เกิดระบบ Symmetric ระหว่างชุมชนและอุตสาหกรรม และเมืองคาร์บอนต่ำ
- เป็น CE service hub ของอาเซียน อาทิ testing lab และการออกมาตรฐาน

ผลกระทบ

- สร้างมูลค่าอุตสาหกรรม 3% ของ GDP และสร้าง Local economy ที่เติบโตอย่างยั่งยืน
- ลดมลพิษและขยะสู่สิ่งแวดล้อม
- ลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ 6: พัฒนาและผลิตยานสำรวจอวกาศ ที่วิจัยโดยคนไทยไปโคจรรอบดวงจันทร์

เป้าหมาย

พัฒนาและสร้างดาวเทียมได้เองภายในประเทศ และส่งดาวเทียมไปสำรวจดวงจันทร์ได้สำเร็จภายในปี 2570

ผลกระทบ

- เพิ่มรายได้ให้กับประเทศจากอุตสาหกรรมอวกาศ
- เกิดการจ้างงานในกลุ่มเทคโนโลยีขั้นสูง
- รับมือกับภัยธรรมชาติได้
- เกิดการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน
- มีความมั่นคงและความปลอดภัย ด้านการสื่อสารและข้อมูล
- เกิดความภาคภูมิใจในฐานะประเทศเจ้าของเทคโนโลยีของตัวเอง

เป้าหมายที่ 7: ผู้ผลิตอันดับ 1 ใน 10 ของโลกด้าน Battery packing และชิ้นส่วนของยานยนต์ไฟฟ้า

เป้าหมาย

ไทยเป็น 1 ใน 10 ของโลกในการผลิต Battery packing และชิ้นส่วนสำคัญ (Part & components) ที่ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ที่จะนำพาไทยเข้าสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ (Low-carbon society) ในอนาคต

แนวทางการพัฒนา

- วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ
- สนับสนุนการดำเนินงาน การทำให้เป็นอุตสาหกรรม (Industrialization) และ Scale up
- สนับสนุนการทำ Technology transfer และ Technology localization
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการวิจัย วิเคราะห์ และทดสอบ
- พัฒนามาตรฐาน ข้อบังคับ กฎระเบียบ และกฎหมาย เช่น ด้านคุณภาพและความปลอดภัย
- ส่งเสริมสิทธิประโยชน์ทางภาษี และการนำเข้าชิ้นส่วน (1-3 ปี Grace period) และแยกการสนับสนุนอุตสาหกรรมแบตเตอรี่แพ็ค/เซลล์

เป้าหมายที่ 8: IDE ที่มีรายได้ 1,000 ล้านบาท 1,000 ราย

เป้าหมาย

ผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation driven enterprise: IDE) ของไทย มีศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการนวัตกรรมมูลค่าสูง (High value added) สร้างรายได้ 1,000 ล้านบาท/ปี จำนวน 1,000 ราย เป็นแหล่งสร้างงานและสร้างรายได้ใหม่ของประเทศ และแข่งขันได้ในตลาดโลก

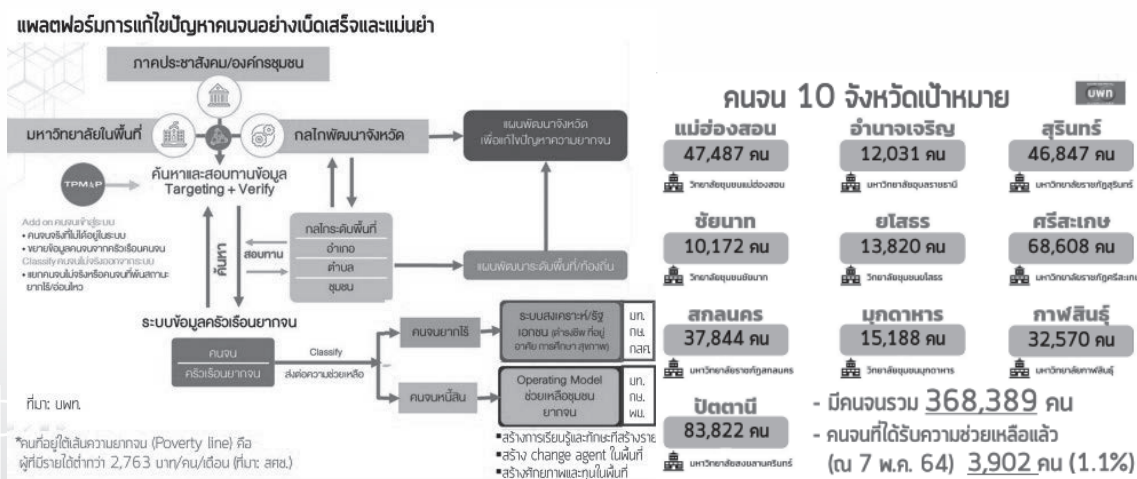
แนวทางการพัฒนา

- สร้าง Innovation capability สร้างโปรแกรมสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม New S-curve เช่น การแพทย์ (Biopharma) อาหารฟังก์ชัน ยานยนต์ไฟฟ้า และ Advance engineering มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่ม
- สร้างและพัฒนา IDE Ecosystem ได้แก่
 - การจัดให้มีกิจกรรมที่ทำให้เกิด Entrepreneurship Mobilization
 - ยกระดับการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
 - ปรับปรุงกฎหมาย/ระเบียบ พัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจ
 - เชื่อมโยงความร่วมมือพันธมิตรทั้งในไทยและต่างประเทศ เพื่อให้ผู้ประกอบการมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ
 - ส่งเสริมบทบาทและศักยภาพของอุทยานวิทยาศาสตร์ทั้งส่วนกลางและภูมิภาคและหน่วยบ่มเพาะธุรกิจ (Incubator) ทั้งของรัฐและเอกชนในการพัฒนา IDE
 - สร้างและพัฒนา Entrepreneurial mindset และ Innovation culture และการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อก้าวสู่การเป็น Unicorn
 - สร้างโอกาสและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด สนับสนุนผู้ประกอบการให้คำนึงถึงความต้องการของตลาด (Market driven) ควบคู่กับการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาสินค้าและบริการ และการสร้างโอกาสในการเข้าถึงตลาด ทั้งตลาด B2B, B2C และตลาดภาครัฐ

เป้าหมายที่ 9: คนจน 10 จังหวัดเป้าหมายพันธันความยากจน

เป้าหมาย

ยกระดับคนจนใน 10 จังหวัดเป้าหมาย พันธันความยากจน ให้มีความเป็นอยู่ที่มีคุณภาพ เข้าถึงโอกาสและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

ภาพที่ 10: แพลตฟอร์มการแก้ไขปัญหาคนจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำ

เป้าหมายที่ 10: Hub of talent ในโลกตะวันออก

เป้าหมาย

ประเทศไทยเป็น Talent hub ของภูมิภาคเอเชีย ดึงดูด Talent จากทั่วโลกและในไทยมาทำงาน Big Projects และโครงการนวัตกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยจำนวน 10,000 คน

แนวทางการพัฒนา

- สร้าง Megaproject ให้ Talent เข้ามาทำงานในโครงการต่างๆ เช่น ยานสำรวจอวกาศโคจรรอบดวงจันทร์ อนุภาคและคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าพลังงานสูง Quantum technology, Genomics Thailand
- ส่งเสริมให้ Talent เข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูง เช่น Future mobility (EV, Railway), AI and Digital, Vaccines and biopharmaceuticals
- ส่งเสริมให้ Talent เข้ามาทำงานในพื้นที่เศรษฐกิจนวัตกรรม เช่น EECi และ EECd
- สร้างปัจจัยเอื้อเพื่อดึงดูดผู้เชี่ยวชาญ ชาวไทยจากต่างประเทศ/ชาวต่างชาติ เช่น ระบบ Joint appointment, package สวัสดิการสำหรับผู้ติดตาม, Tax incentive สำหรับ Talent บางสาขา
- พัฒนาปัจจัยเอื้อเพื่อส่งเสริมเส้นทางอาชีพของ Talent ที่หลากหลาย เช่น ตำแหน่งทางวิชาการที่ใช้ผลงานนวัตกรรม การปรับเงื่อนไขนักเรียนทุน เป็นต้น
- สร้างกลไกส่งต่อ Talents สู่อุตสาหกรรมที่มีงาน R&D และนวัตกรรม เช่น Talent Mobility, Industrial postdoc
- สร้าง Platform ระดับชาติเพื่อบริหารจัดการ และส่งเสริม Talent โดยเฉพาะ

ผลกระทบ

- ประเทศไทยมีกำลังคนระดับมันสมองเพียงพอ เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ ธุรกิจนวัตกรรม โครงการขนาดใหญ่ของรัฐ และการวิจัยขั้นแนวหน้า
- เกิดงานวิจัยและนวัตกรรมมูลค่าสูงที่เป็นผลผลิตจาก Talent ที่ทำงานให้ประเทศไทย

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ของ อววน. ที่เข้าหนุนหนุนหมุดหมายภายใต้ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

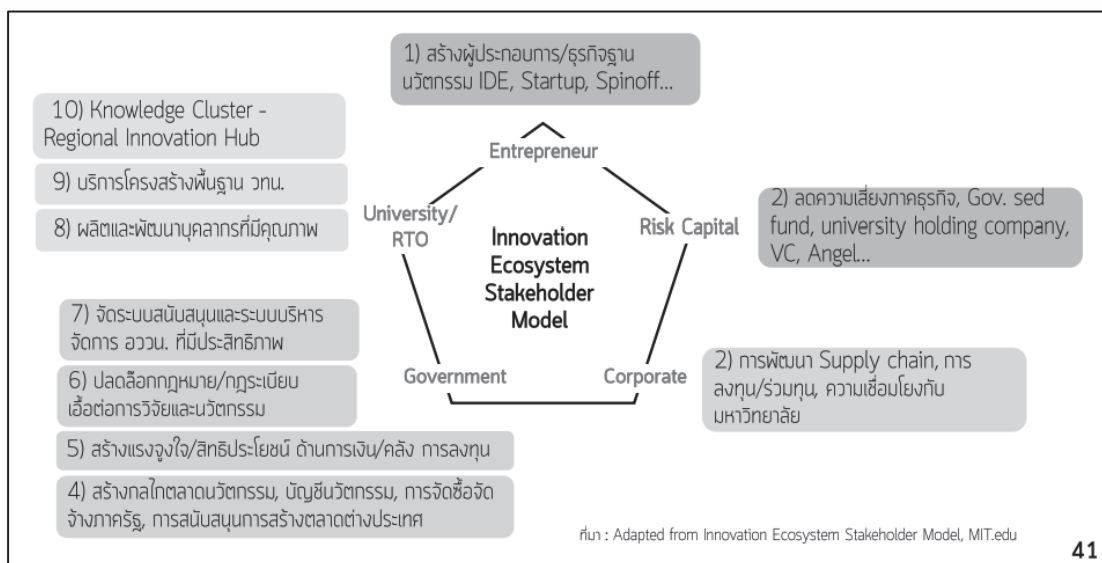
13 หมุดหมายภายใต้ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)	เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ของประเทศที่ อววน. มีศักยภาพบรรลุได้ภายในปี 2570
1. สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	1. ไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและผลิตวัคซีนในระดับอาเซียน
2. การท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน	2. ไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออก Functional Ingredients 1 ใน 10 ของโลก
3. ผู้นำการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน	3. ไทยเป็นจุดหมายปลายทางของ Sustainable Tourism ของโลก
4. ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	4. ไทยสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเศรษฐกิจจุลินทรีย์
5. ประสิทธิภาพการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์	5. ไทยเปลี่ยนผ่านเป็นประเทศสร้างมูลค่าจากฐานสังคมคาร์บอนต่ำและการผลิตที่สะอาด
6. ศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน	6. ไทยพัฒนาและผลิตยานสำรวจอวกาศ ที่วิจัยโดยคนไทยไปโคจรรอบดวงจันทร์
7. SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้	7. ไทยเป็นผู้ผลิตอันดับ 1 ใน 10 ของโลกด้าน Battery Packing และชิ้นส่วนของยานยนต์ไฟฟ้า
8. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตอย่างยั่งยืน	8. ไทยมีผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (IDE) ที่มีรายได้ 1,000 ล้านบาท 1,000 ราย
9. ความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอเหมาะสม	9. คนจน 10 จังหวัดเป้าหมายพ้นเส้นความยากจน
10. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	10. ประเทศไทยเป็น Hub of Talent ในโลกตะวันออก
11. การลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	
12. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะ มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	
13. ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	

8. การพัฒนา อววน. เข้าหนุนการพัฒนาเศรษฐกิจนวัตกรรม

ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันลดลง เนื่องจาก

1. สินค้าส่งออกของไทยไม่มีการเติบโตในกลุ่มเทคโนโลยีขั้นสูง
2. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่พร้อม เช่น การขนส่ง กฎระเบียบ ความพร้อมด้าน ICT
3. ค่าแรงที่เริ่มปรับตัวสูงขึ้น
4. ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นต่อเนื่อง
5. การเข้าสู่สังคมสูงอายุ ทั้งนี้ อววน.

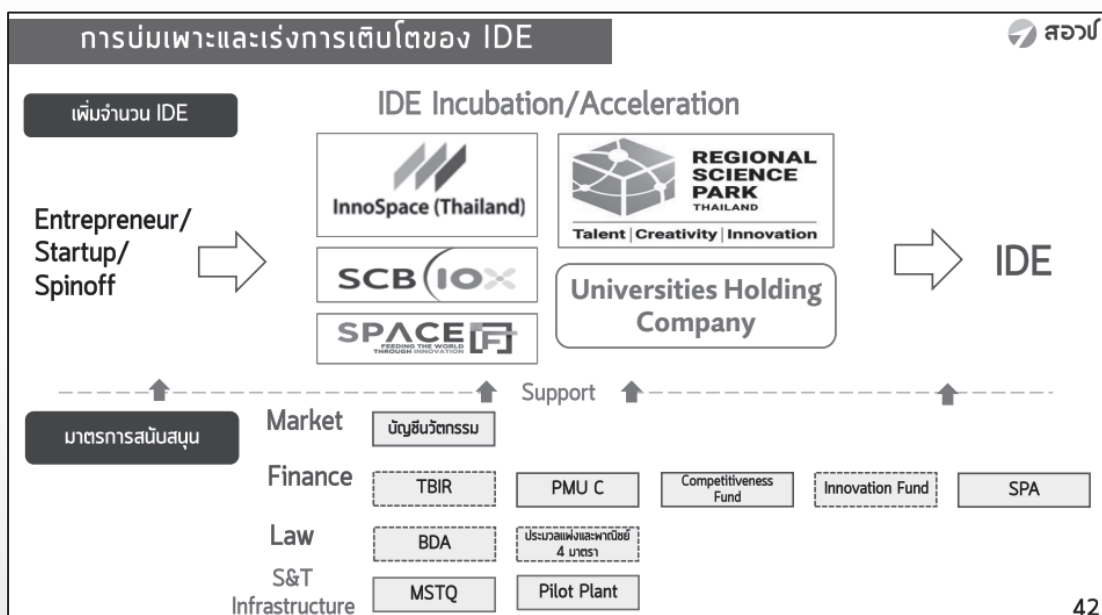
8.1 Ecosystem ของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจนวัตกรรม

41

ภาพที่ 11: Ecosystem ของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจนวัตกรรม

8.2 การบ่มเพาะและเร่งการเติบโตของ IDE

42

ภาพที่ 12: การบ่มเพาะและเร่งการเติบโตของ IDE

8.3 แพลตฟอร์มนวัตกรรมระดับพื้นที่กระจายโอกาสลดความเหลื่อมล้ำ (Regional Science Park)

ได้มีการสร้างอุทยานวิทยาศาสตร์ที่กระจายออกไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ตามจุดแข็งของแต่ละพื้นที่

8.4 เขตส่งเสริมเพื่อกิจการพิเศษใน EEC โดย BOI (Regional Innovation Economic Corridors)

ได้มีการดำเนินการไปในหลายโครงการ เช่น เมืองการบินภาคตะวันออก (EEC-A) เขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก (EECi) เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล (EECd) ศูนย์นวัตกรรมการแพทย์ครบวงจร ธรรมศาสตร์ (พญา) (EECmd) และศูนย์บริการทดสอบทางการแพทย์จีโนมิกส์ (EEC Genomics) เป็นต้น

8.5 การปลดล็อกการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อการวิจัยและพัฒนา และการให้บริการทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

- ให้สภานโยบายแต่งตั้งคณะกรรมการกลางกำหนดนโยบาย วินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้าง
- เอกสารการจัดซื้อจัดจ้างสามารถทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
- หัวหน้าหน่วยงานสั่งซื้อสั่งจ้างไม่เกิน 100 ล้านบาท หากเกินวงเงินให้เป็นอำนาจของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
- ลดขั้นตอนการซื้อหรือจ้างเหลือ 2 วิธี ได้แก่ วิธีคัดเลือก และวิธีเฉพาะเจาะจง และกำหนดวิธีการให้ง่ายขึ้น
- โอนหรือบริจาคพัสดุให้หน่วยงานภาคเอกชนที่ร่วมดำเนินโครงการ หรือองค์กรสาธารณะได้
- สามารถเลือกใช้แบบสัญญาของหน่วยงานของรัฐหรือแบบสัญญามาตรฐานที่ผ่านอัยการสูงสุด
- การจัดซื้อพัสดุต่างประเทศไม่จำกัดวงเงินจ่ายล่วงหน้าและหลักประกันสัญญา ยืดหยุ่นได้ตามข้อตกลงประเพณีปฏิบัติทางการค้า
- เพิ่มวงเงินการซื้อหรือจ้างโดยวิธีเฉพาะเจาะจงเป็น 1 ล้านบาท โดยให้หัวหน้าโครงการเป็นผู้เจรจาต่อรอง และไม่ต้องทำข้อตกลงเป็นหนังสือก็ได้

8.6 การปลดล็อกการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อการจ้างที่ปรึกษา

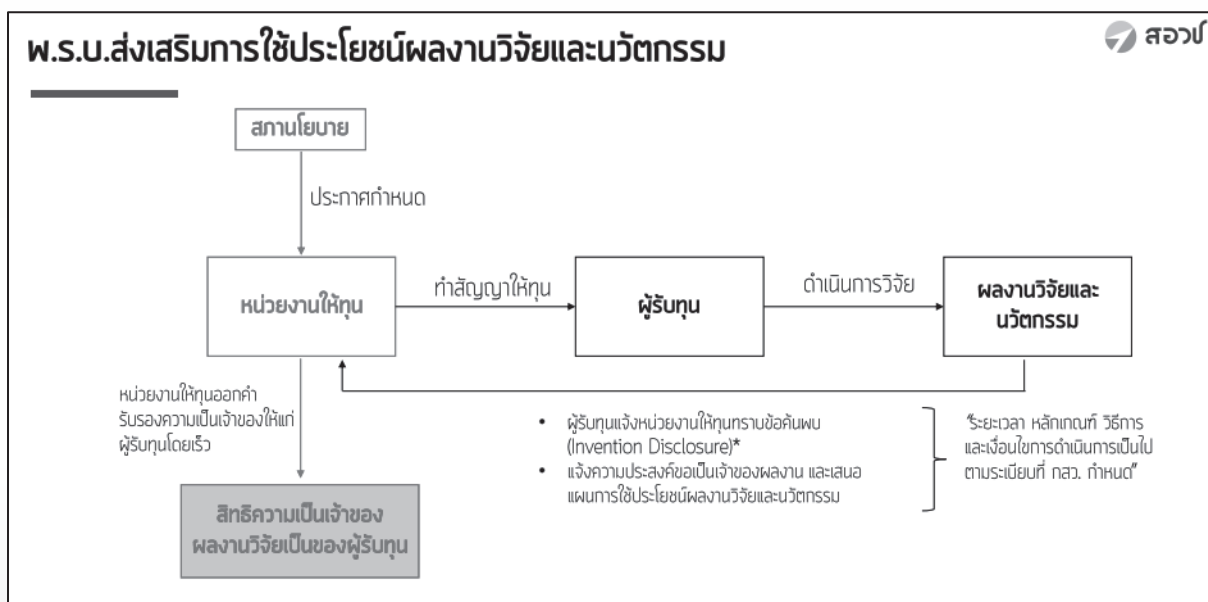
การจัดซื้อจัดจ้างเพื่อการจ้างที่ปรึกษามีปัญหา/ อุปสรรค ดังนี้

- การจ้างที่ปรึกษาในวงเงินเกินกว่า 2 ล้านบาท ต้องใช้วิธีประกวดราคา ซึ่งมีขั้นตอนยุ่งยากและใช้เวลานาน รวมทั้งต้องเลือกผู้เสนอราคาที่เสนอราคาต่ำที่สุด
- การจ้างที่ปรึกษาต้องจ้างจากรายชื่อหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษากระทรวงการคลัง
- การจ้างที่ปรึกษาต่างประเทศทำไม่ได้เพราะเงื่อนไขของกฎหมายไทยไม่สอดคล้องกับประเพณีทางการค้า ทั้งนี้ จึงมีวิธีการแก้ไขปัญหา ดังนี้

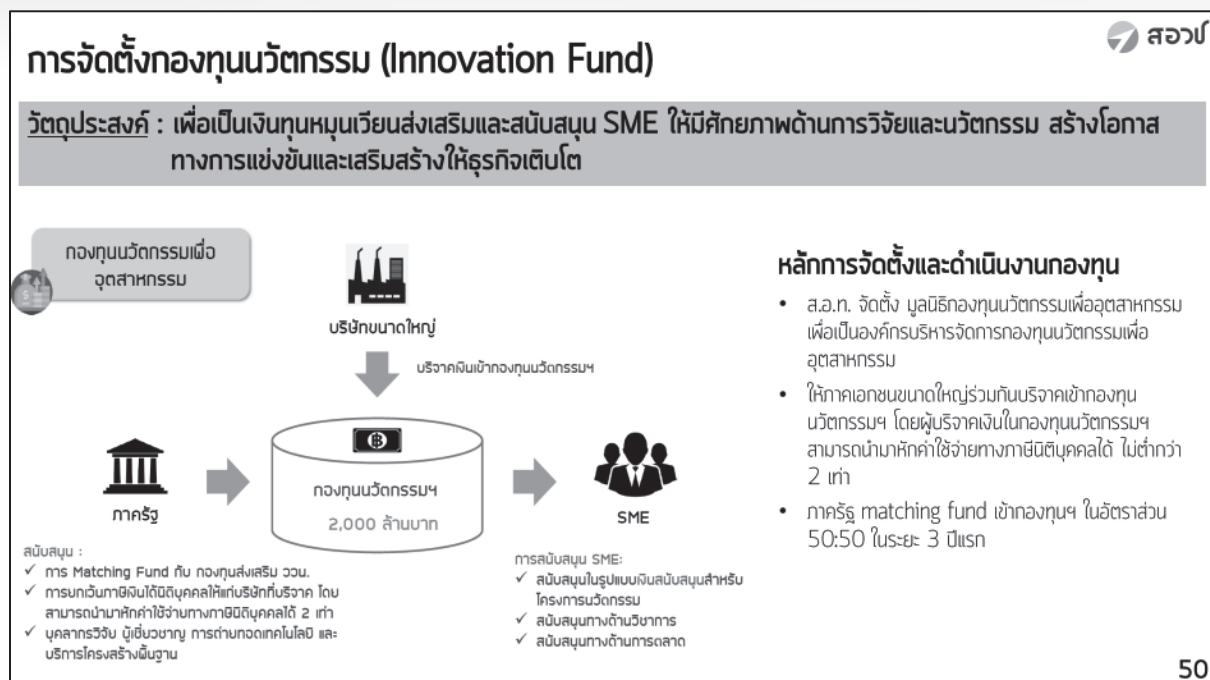
ภาพที่ 13: การปลดล็อคการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อการจ้างที่ปรึกษา

8.7 พ.ร.บ. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม

ภาพที่ 14: พ.ร.บ. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม

8.8 การจัดตั้งกองทุนนวัตกรรม (Innovation Fund)

ภาพที่ 15: การ จัดตั้ง กองทุน นวัตกรรม (Innovation Fund)

9. การพัฒนากำลังคนของประเทศ

การพัฒนากำลังคนของประเทศมีประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณา ดังนี้

9.1 จำนวนนักศึกษาลดลง

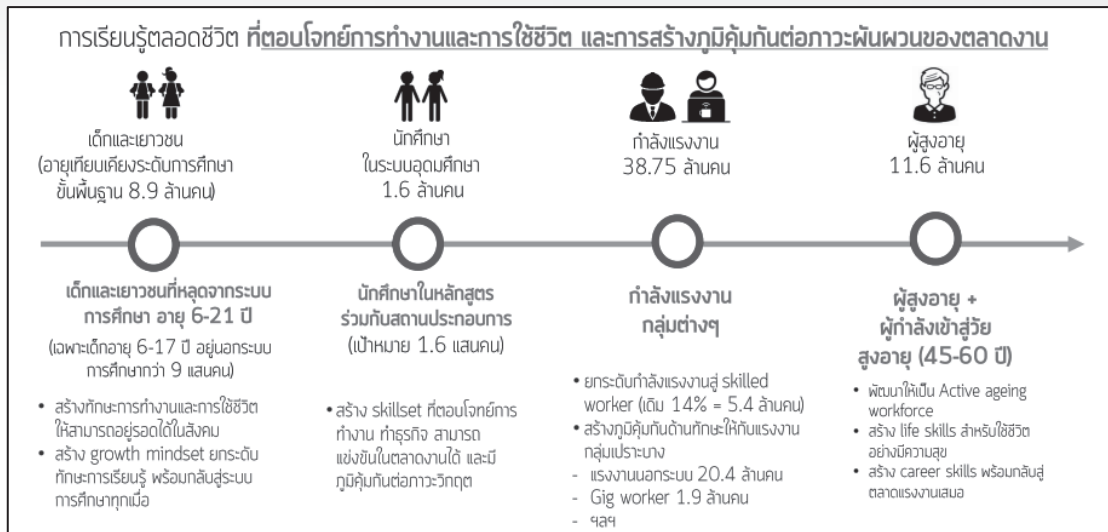
ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน มหาวิทยาลัยบางแห่งอาจต้องปิดตัวลงหรือควบรวม ซึ่งสถาบันอุดมศึกษามีระยะเวลาในการปรับตัวอีก 10 ปี ก่อนที่จำนวนนักศึกษาจะลดลงอีกอย่างรวดเร็ว

9.2 สถานการณ์การผลิตกำลังคนในระดับอุดมศึกษา

โดยเฉพาะประเด็นความไม่สอดคล้องของทักษะบัณฑิตกับความต้องการของตลาดแรงงาน ประกอบไปด้วย ความไม่สอดคล้องด้านคุณวุฒิ (Qualification Mismatch) ความไม่สอดคล้องด้านสาขาวิชาที่ศึกษา (Field of Study Mismatch) และความไม่สอดคล้องด้านระดับทักษะ (Skills Mismatch) อันมีสาเหตุมาจากการขาดความเชื่อมโยงระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาคอุตสาหกรรม และรัฐบาลในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ และการขาดการส่งต่อข้อมูลความต้องการทางด้านทักษะระหว่างสถานประกอบการและสถาบัน อุดมศึกษา ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะ โดยการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ และการจัดการศึกษาที่บูรณาการความรู้และทักษะจากการฝึกปฏิบัติจริง

9.3 กลุ่มเป้าหมายและจุดเน้นของการศึกษา

โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ตอบโจทย์การทำงานและการใช้ชีวิต และการสร้างภูมิคุ้มกันต่อภาวะผันผวนของตลาดงาน

ภาพที่ 16: การเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ตอบโจทย์การทำงานและการใช้ชีวิต

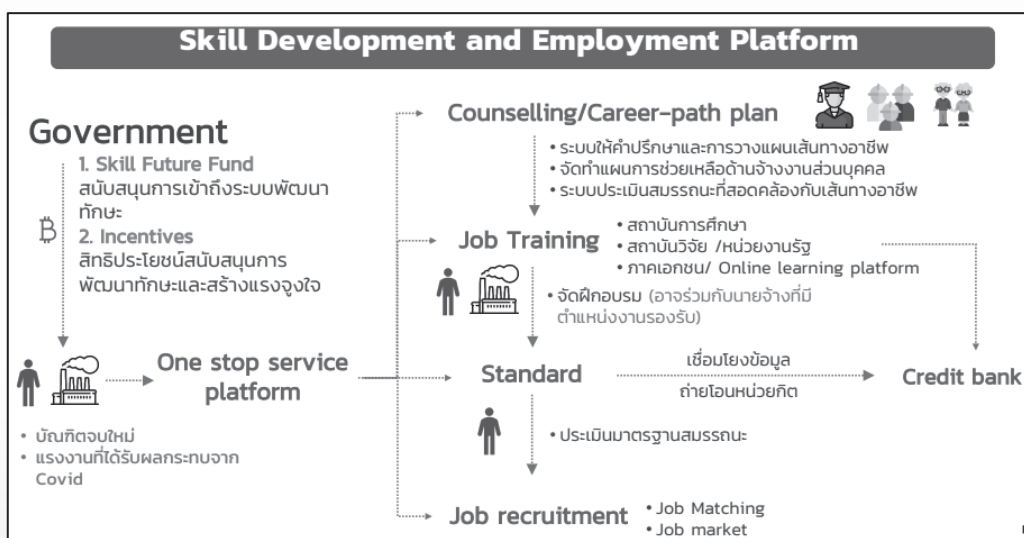
9.4 คนมีแนวโน้มอายุยืนขึ้นและมีชีวิตหลากหลายขั้น (Multi-stage Life)

จากอดีตที่คนมีขั้นตอนในแต่ละช่วงชีวิตที่แน่นอน เป็นแบบแผนคล้ายคลึงกัน แต่ปัจจุบันคนมีช่วงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปและไม่แน่นอน แตกต่างกันในแต่ละบุคคล

9.5 Digital transformation → Customer experience

มหาวิทยาลัยกำลังถูกโหมกระหน่ำด้วย “ยุคของผู้บริโภค”

9.6 แพลตฟอร์มด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการทำงานเพื่ออนาคต (Skill Development and Employment Platform)

ภาพที่ 17: แพลตฟอร์มด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการทำงานเพื่ออนาคต

9.7 การพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะ

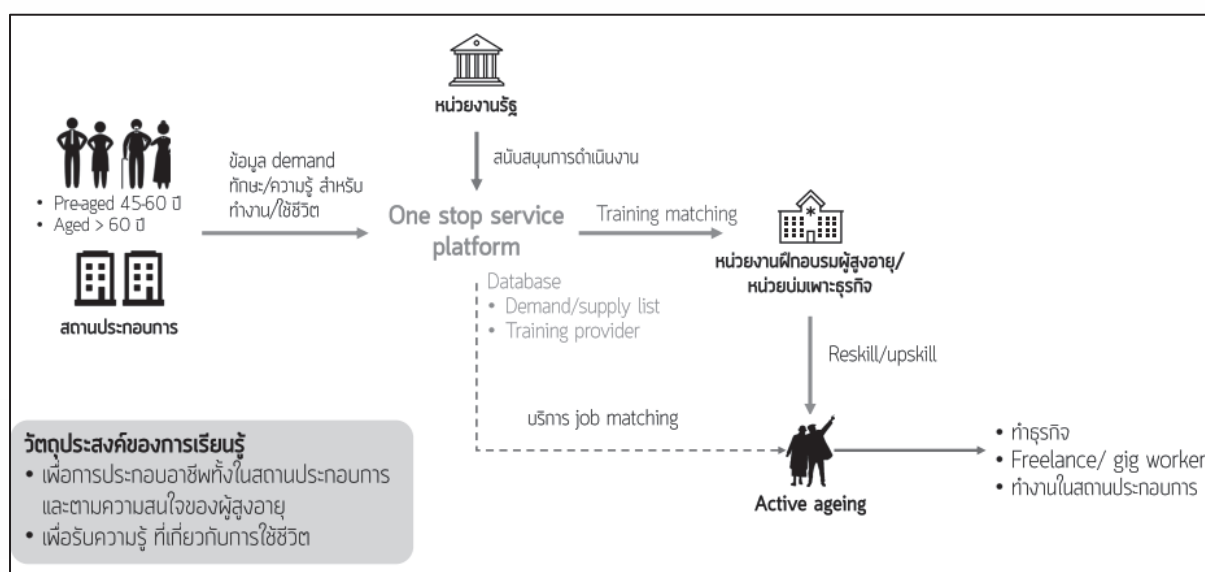
เป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการ ประกอบไปด้วย 2 แบบ คือ

แบบที่ 1 CWIE สนับสนุนให้นักศึกษาปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริง มีพนักงานเป็นผู้สอนงานนักศึกษา โดยสถานประกอบการจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการรับนักศึกษาฝึกปฏิบัติงาน

แบบที่ 2 Industrial Training Center (ITC) เป็นความร่วมมือระหว่างรัฐและสถานประกอบการที่มีความพร้อมร่วมลงทุนจัดตั้ง ITC ที่มีสภาพแวดล้อมเหมือนสถานประกอบการจริง โดยให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติงานใน ITC มีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ฝึกอบรมแก่นักศึกษา สถานประกอบการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการร่วมลงทุนจัดตั้ง ITC

9.8 การยกระดับทักษะการทำงานเพื่อเตรียมพร้อมสู่ Active Ageing

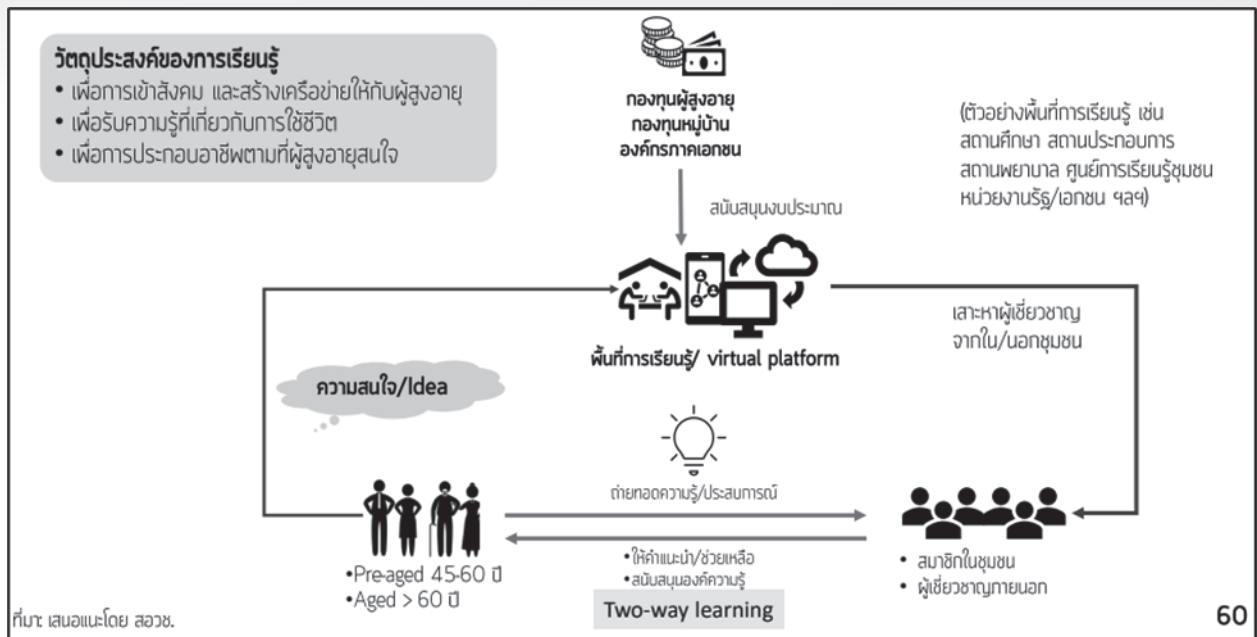
โดยการสร้างหน่วยงานฝึกอบรมผู้สูงอายุ/ หน่วยงานเฉพาะธุรกิจ เพื่อการประกอบอาชีพทั้งในสถานประกอบการและตามความสนใจของผู้สูงอายุ และเพื่อรับความรู้ที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต

ภาพที่ 18: การยกระดับทักษะการทำงานเพื่อเตรียมพร้อมสู่ Active ageing

9.9 การเรียนรู้ตามอัยยาศัยแบบ (Intergeneration Learning)

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเข้าสังคมและสร้างเครือข่ายให้กับผู้สูงอายุ เพื่อรับความรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิต และเพื่อการประกอบอาชีพตามที่ผู้สูงอายุสนใจ

ภาพที่ 19: การเรียนรู้ตามอัธยาศัยแบบ Intergeneration Learning

9.10 แนวโน้มการเรียนรู้ในอนาคต “งานก่อน ปฏิญญาตาม”

สถานประกอบการร่วมออกแบบหลักสูตร ร่วมลงทุนจัดการศึกษา โดยให้ผู้ที่ต้องการทำงานควบคู่กับการเรียนทำงานเป็นพนักงานประจำพร้อมกับเรียนควบคู่ไปด้วย ได้รับทั้งเงินเดือนและวุฒิการศึกษา ลักษณะการเรียนรู้แบบ Online และ Offline มีความยืดหยุ่น Lifelong Learning เพื่อดึงดูดคนเก่ง รักษาพนักงานระยะยาว พนักงานมีทักษะตรงกับการทำงานจริง ทั้งยังเพิ่มอัตราการเรียนจบ ลดค่าใช้จ่ายให้กับผู้เรียน

9.11 มาตรการส่งเสริมการพัฒนาทักษะแรงงานและการจ้างงาน STEM ดังนี้

- การขอรับรองการจ้างแรงงานลูกจ้างที่มีทักษะสูงด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ (STEM) โดยสามารถหักลดหย่อนค่าใช้จ่ายในการจ้างงานใหม่บุคลากรระดับสูง (STEM) ร้อยละ 50 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นเงินเดือนตามสัญญาจ้างแรงงาน
- การขอรับรองหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ (STEM) โดยสามารถหักลดหย่อนค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษาคือฝึกอบรม หรือในการจัดฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้าง

9.12 การจัดการศึกษาที่แตกต่างจากมาตรฐานการอุดมศึกษา (Higher Education Sandbox)

ตาม พรบ. การอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 69 ระบุว่า เพื่อประโยชน์ในการสร้างนวัตกรรม การอุดมศึกษา รัฐมนตรีอาจเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อ ครม. ให้มีมติให้สถาบันอุดมศึกษาหรือส่วนงานในสถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาที่แตกต่างไปจากมาตรฐานการอุดมศึกษาได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. ระยะเวลาดำเนินการ
2. ผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน
3. การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
4. กลไกและมาตรการในการกำกับ และการประกันคุณภาพการศึกษา
5. การตรวจสอบและติดตามประเมินผลโดยคณะผู้ประเมินผลอิสระ
6. การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเมื่อครบระยะเวลาตามระยะเวลาดำเนินการแล้ว

ในระหว่างที่สถาบันอุดมศึกษา/ ส่วนงาน จัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง มิให้นำมาตรการอุดมศึกษามาใช้บังคับแก่การจัดการศึกษาดังกล่าว และให้ถือว่าการจัดการศึกษานั้นเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องแล้ว และในกรณีสภานโยบายเห็นว่าการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งประสบความสำเร็จ ให้แจ้งให้ กมอ. ปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานการอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

9.13 การจัดตั้งกองทุนพัฒนาการอุดมศึกษา

เพื่อสร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยเพื่อตอบสนองต่อโจทย์ความต้องการของประเทศ (กำลังคนระดับสูง และนวัตกรรม) บนฐานความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของสถาบัน

การนำเสนอผลการดำเนินงานตามแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (ปีงบประมาณ 2560 – ปัจจุบัน)

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ เตชะพันธุ์
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

แผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ 2560 จนถึงปัจจุบัน โดยในช่วงกลางของการดำเนินงานแผนฯ ปี พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยได้มีการทบทวนปรับปรุงแผนฯ ทั้งนี้ประเด็นสำคัญของการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ การปรับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยให้มีความกระชับ ทั้งยังสื่อความหมายได้ตรงกับความมุ่งหวังของมหาวิทยาลัยมากขึ้น คือ “มหาวิทยาลัยชั้นนำ ที่รับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน” ประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์เชิงรุก 3 ด้าน อันเป็นสมรรถนะหลัก และยุทธศาสตร์ตามพันธกิจ 3 ด้าน ที่มีการบริหารจัดการเชิงบูรณาการเป็นฐานราก ดังนี้

ยุทธศาสตร์เชิงรุกที่ 1 นวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน (SDG 7, 11, 13)

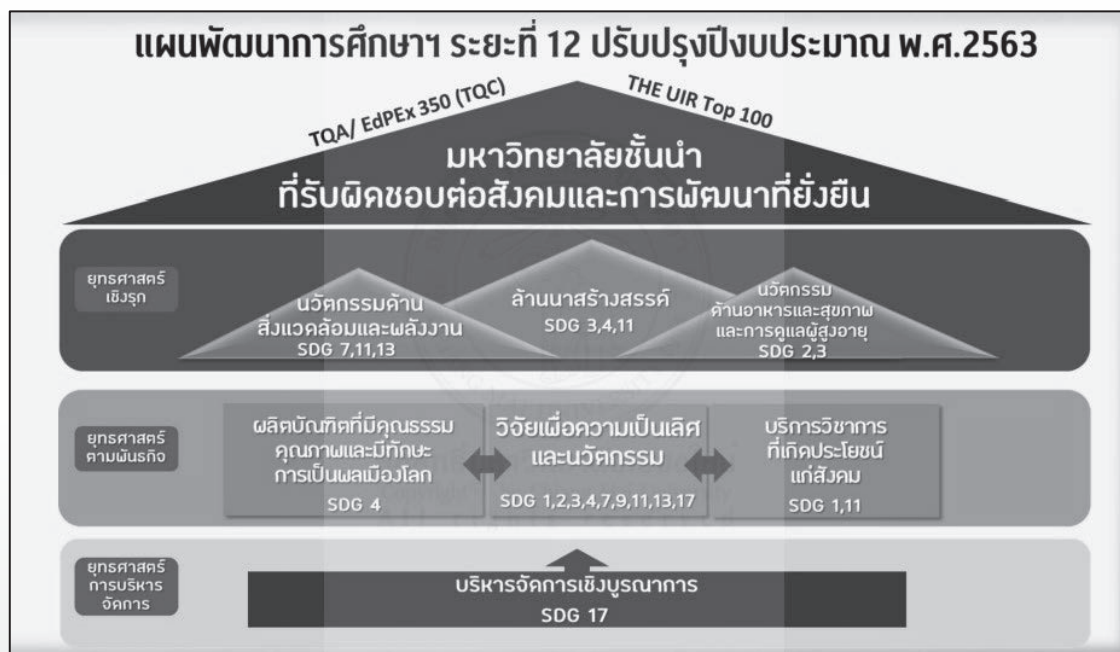
ยุทธศาสตร์เชิงรุกที่ 2 นวัตกรรมด้านอาหารและสุขภาพ และการดูแลผู้สูงอายุ (SDG 2, 3)

ยุทธศาสตร์เชิงรุกที่ 3 ลานนาสร้างสรรค์ (SDG 3, 4, 11)

ยุทธศาสตร์ตามพันธกิจที่ 1 ผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม คุณภาพ มีทักษะการเป็นพลเมืองโลก (SDG 4)

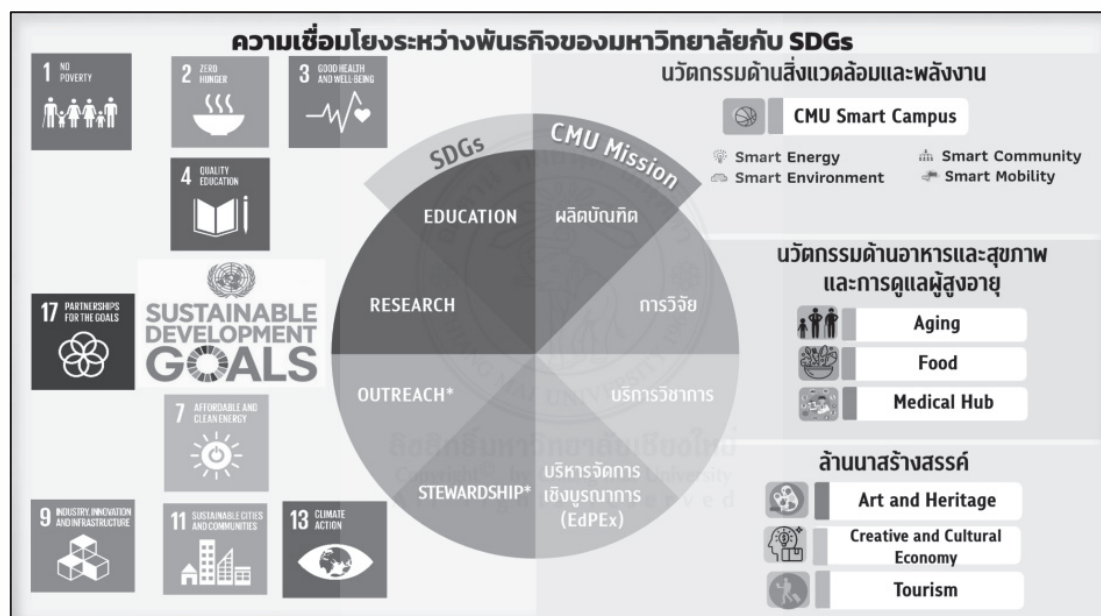
ยุทธศาสตร์ตามพันธกิจที่ 2 วิจัยเพื่อความเป็นเลิศและนวัตกรรม (SDG 1,2,3,4,7,9,11,13,17)

ยุทธศาสตร์ตามพันธกิจที่ 3 บริการวิชาการที่เกิดประโยชน์แก่สังคม (SDG 1, 11)

ภาพที่ 20: แผนการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12

การปรับปรุงแผนฯ ส่งผลให้เกิดการปรับปรุงตัวชี้วัด จากเดิมมุ่งเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ที่ชี้วัดในเรื่องของอันดับมหาวิทยาลัยโลก แต่ในแผนฯ ฉบับปรับปรุงนี้มุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ที่เกิดจากการวิจัยให้ขับเคลื่อนก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาในภาคสังคม โดยนำตัวชี้วัดจาก Time Higher Education Impact Ranking มาใช้เป็นตัวชี้วัดที่มุ่งเน้นในประเด็นความยั่งยืน คือ Sustainable Development Goals (SDGs) ทั้งนี้เมื่อนำเกณฑ์ของ SDGs และพันธกิจของมหาวิทยาลัยมาเปรียบเทียบกับกัน จะเห็นได้ว่าประกอบไปด้วย 4 ประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกัน ดังภาพต่อไปนี้

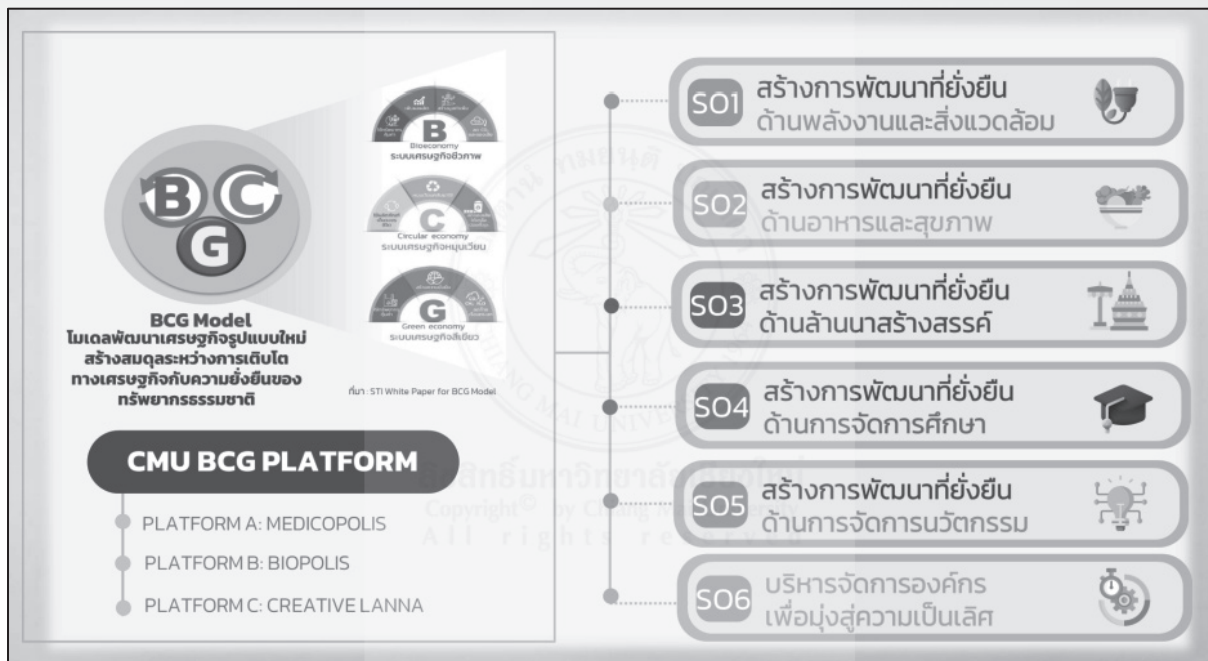
ภาพที่ 21: ความเชื่อมโยงระหว่างพันธกิจของมหาวิทยาลัยกับ SDGs

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้มีความพยายามดำเนินการให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งได้มีการริเริ่มโครงการนำร่อง “CMU BCG PLATFORM” ที่เป็นโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ สร้างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจกับความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบไปด้วยแพลตฟอร์ม 3 ด้าน ได้แก่

1. Platform A: Medico polis
2. Platform B: Bio polis
3. Platform C: Creative Lanna

โดยมีโอกาเชิงกลยุทธ์ (Strategic Opportunity: SO) 6 ข้อ ได้แก่

- SO1 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม
- SO2 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านอาหารและสุขภาพ
- SO3 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านล้านนาสร้างสรรค์
- SO4 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการจัดการศึกษา
- SO5 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการจัดการนวัตกรรม
- SO6 บริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ภาพที่ 22: CMU BCG PLATFORM

ผลการดำเนินงาน CMU BCG PLATFORM

Platform A: Medico polis (วิทยาศาสตร์การแพทย์) มหาวิทยาลัยได้แบ่งแนวความคิดออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการเน้นจุดแข็งของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ความเข้มแข็งที่มหาวิทยาลัยได้สร้างมาตั้งแต่อดีต โดยพบว่าด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เริ่มต้นจากการเป็นโรงเรียนแพทย์และ มีงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์จำนวนมาก การสร้างความเป็นเลิศด้านการศึกษาการแพทย์ของ มหาวิทยาลัยจึงต้องการดำรงไว้ซึ่งการเป็นโรงเรียนแพทย์ที่มีพันธกิจในการบริการด้านการแพทย์ การรักษา ผู้ป่วยในพื้นที่ภาคเหนือ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยจึงปรับปรุงโรงพยาบาลสวนดอกขึ้น เพื่อให้การให้บริการทางด้านการ แพทย์แก่ภาคประชาสังคมในภาคเหนือให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

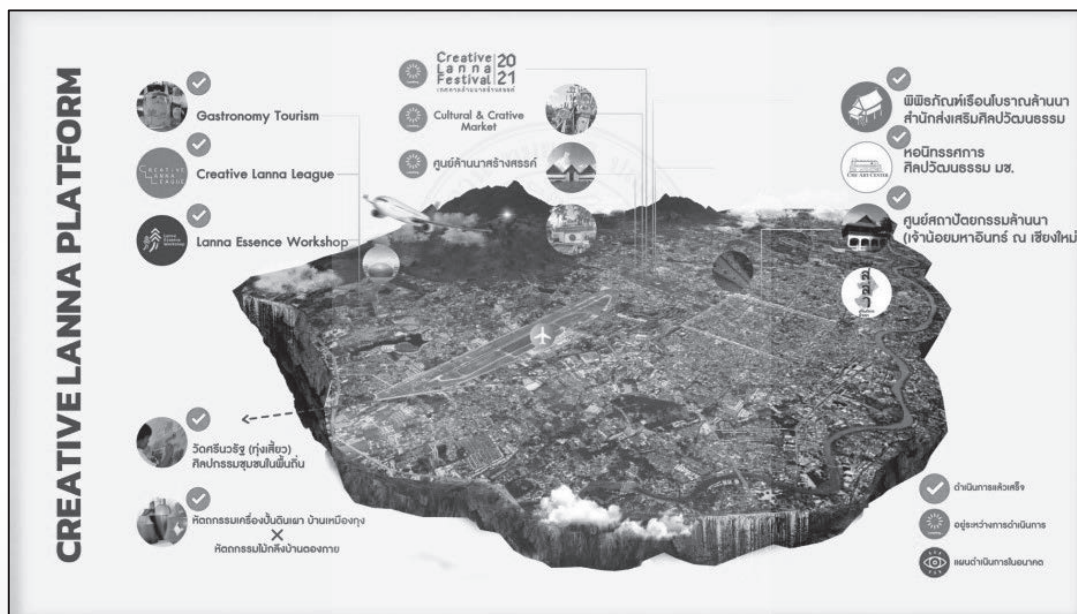
2. ด้านการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่เป็นเลิศของมหาวิทยาลัย ได้มีการ จัดตั้ง “ศูนย์ความเป็นเลิศทางการแพทย์” ที่ส่งเสริมความเชี่ยวชาญที่โดดเด่นในระดับสากลของมหาวิทยาลัย ยกกระตือรือร้นให้บริการด้วยการนำเอาองค์ความรู้แนวหน้ามาใช้ในการบริการ อีกทั้งการขยายประโยชน์เพื่อ ส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ มหาวิทยาลัยได้จัดตั้ง “ศูนย์กลางทางการแพทย์มูลค่าสูง” (Medical Hub) เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3. มหาวิทยาลัยดำเนินการภายใต้ขอบเขตที่ไม่ให้การพัฒนาระงับอยู่ในพื้นที่เดียว จึงได้มีการขยาย พื้นที่การให้บริการไปยังพื้นที่อื่นๆ นอกเมือง เช่น ศูนย์การศึกษาหรือศูนย์วิจัย จังหวัดลำพูน ศูนย์ส่งเสริมพหุ ผลิตผู้สูงอายุ เป็นต้น

ภาพที่ 24: Platform B: Bio polis

Platform C: Creative Lanna เป็นตัวตนหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ ประกอบไปด้วยหลักการ ได้แก่ การอนุรักษ์ และการต่อยอดองค์ความรู้ ศิลปวัฒนธรรมล้านนา ให้คนรุ่นใหม่มีความสนใจและสามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้ต่อไป

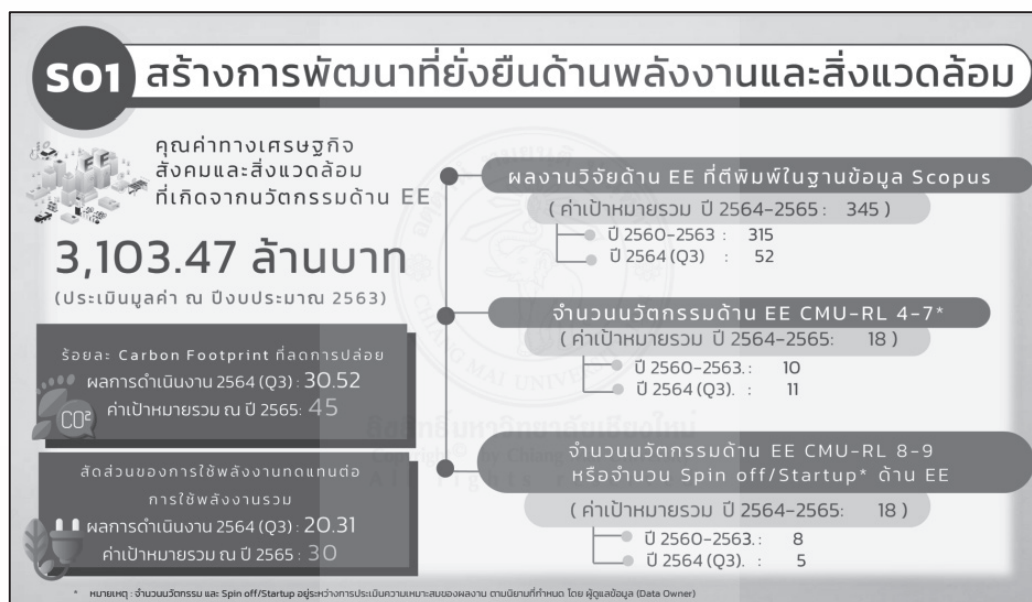

ภาพที่ 25: Platform C: Creative Lanna

ผลการดำเนินงานตาม Strategic Opportunity

SO1 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม

ในระยะเวลา 5 ปีย้อนหลัง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีผลงานวิจัยทางด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมที่โดดเด่นจำนวนมาก และมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ประเมินมูลค่า ณ ปีงบประมาณ 2563 เป็น 3,103.47 ล้านบาท ภายใต้กลยุทธ์ดังกล่าว ประกอบไปด้วย 1) การวัดองค์ความรู้จากงานวิจัย 2) การนำองค์ความรู้มาสร้างต้นแบบ และ 3) การนำผลงานไปใช้งานจริง ทั้งนี้จากการตั้งเป้าเป้าหมาย และผลการดำเนินการ จะเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีแนวโน้มสามารถดำเนินการได้ตามเป้าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลการดำเนินงานเด่นด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 1) ศูนย์บริหารจัดการชีวมวลครบวงจร 2) ศูนย์แก้ไขปัญหาหมอกควัน 3) ศูนย์วิจัยด้านการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นต้น ซึ่งเป็นผลงานที่มีหน่วยงานอื่น ๆ นำไปใช้จริง

ภาพที่ 26: SO1 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม

SO2 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านอาหารและสุขภาพ

ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านอาหารและสุขภาพของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีการทำงานได้จำนวนมากกว่าค่าเป้าหมาย แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของบุคลากรที่สามารถนำผลงานวิจัยมาต่อยอดให้เกิดประโยชน์จริง

ผลงานในด้านการเป็นต้นแบบ ได้แก่ นวัตกรรมพลาสมาเกษตรและอาหารเชิงพาณิชย์ ห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านชุดตรวจวินิจฉัย (Diagnosis) ที่ได้มาตรฐานสากล ISO 13485 เทคโนโลยีการปรับปรุงพันธุ์ข้าวด้วยลำแสงไอออน โครงการ Food Safety โรงงานต้นแบบนวัตกรรมครบวงจร ระบบกำจัดแมลงและไข่แมลงด้วยคลื่นวิทยุ เป็นต้น

ผลงานที่ได้นำไปใช้จริง ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหารและอาหารเพื่อสุขภาพและสารสกัดสมุนไพร นวัตกรรมเครื่องมือแพทย์ (นาโนฟอรัม อุปกรณ์ปรับรูจมูก รถยนต์ไฟฟ้าสำหรับผู้พิการ ฯลฯ) โครงการจัดการปัญหาสุนัขมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มาตรฐานการบริการสปาเพื่อสุขภาพที่ผสมผสานความเป็นสากล ร่วมกับองค์ความรู้ล้านนา ระบบการดูแลและส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนทุกกลุ่มวัยด้วยระบบสุขภาพระดับอำเภอ ระบบเครือข่ายการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ศูนย์เฝ้าระวังสุขภาพหนึ่งเดียว ศูนย์บริการทางการแพทย์ ทรัพยากรฯ ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาผู้สูงอายุ ศูนย์บริการสุขภาพและบริการสาธารณสุข ศูนย์สุขภาพสัตว์ดอยคำ ศูนย์แก้ไขความพิการบนใบหน้าฯ เป็นต้น

ผลงานดำเนินงานเด่นด้านอาหารและสุขภาพ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มลำไยสกัดเข้มข้น ข้าวสายพันธุ์ใหม่เพื่ออุตสาหกรรมข้าวไทย 4.0 เครื่องยิงลำแสงโอโซนพลังงานต่ำปรับปรุงพันธุ์ข้าวเครื่องแรกของประเทศไทย ระบบกำจัดแมลง และไข่แมลงด้วยเครื่องวิทยุ (RF) การสร้างมูลค่าจากนวัตกรรมสีเขียวด้วยฐานเศรษฐกิจความหลากหลายของเห็ดราในประเทศไทย ระบบเฝ้าระวังโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนที่ชุมชนมีส่วนร่วม นวัตกรรมทหารเสือเพื่ออุตสาหกรรม BCG นวัตกรรมบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ (Bio-packaging) เป็นต้น

ภาพที่ 27: SO2 สร้างการพัฒนายั่งยืนด้านอาหารและสุขภาพ

SO3 สร้างการพัฒนายั่งยืนด้านล้านนาสร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยพยายามส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมล้านนาและมุ่งเน้นให้เกิดการเพิ่มมูลค่าให้กลายเป็น “ล้านนาสร้างสรรค์” ซึ่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่สามารถผลิตผลงานที่เกี่ยวข้องได้จำนวนที่มากกว่าค่าเป้าหมาย ตัวอย่างผลงานเด่นด้านล้านนาสร้างสรรค์ ได้แก่ ศิลปะชุมชนวัดศรีนคร (ทุ่งเสี้ยว) โดยคณะวิจิตรศิลป์ ขบวนการกระทงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ “เฉลิมทิพย์รังสรรค์ นพบุรีงามวัฒนสง่านคร” การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่มีกลิ่นหอมจากดอกไม้ล้านนา โดยใช้เทคโนโลยีไมโครเอนแคปซูเลชั่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอล้านนาแบบองค์รวมส่งเสริมการท่องเที่ยว หัตถกรรมท้องถิ่นสู่ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสร้างสรรค์เครื่องปั้นดินเผาเมืองทุ่ง และงานไม้ตองกวย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น

ภาพที่ 28: SO3 สร้างการพัฒนที่ยั่งยืนด้านล้านนาสร้างสรรค์

SO4 สร้างการพัฒนที่ยั่งยืนด้านการจัดการศึกษา

ด้านการจัดการศึกษา มีด้านที่โดดเด่นของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คือ โปรแกรมทางด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สามารถสร้างหลักสูตรอบรมระยะสั้นทางออนไลน์ได้จำนวนที่มากกว่าค่าเป้าหมาย และมีจำนวนผู้ลงทะเบียนเข้าเรียนถึง 18,905 ราย (ค่าเป้าหมาย 12,000 ราย) แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของหลักสูตรระยะสั้นที่มีอยู่ เป็นหลักสูตรที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนที่ไม่ใช่นักศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นการสร้างช่องทางใหม่ ๆ ในด้านความยั่งยืนในการจัดการศึกษา

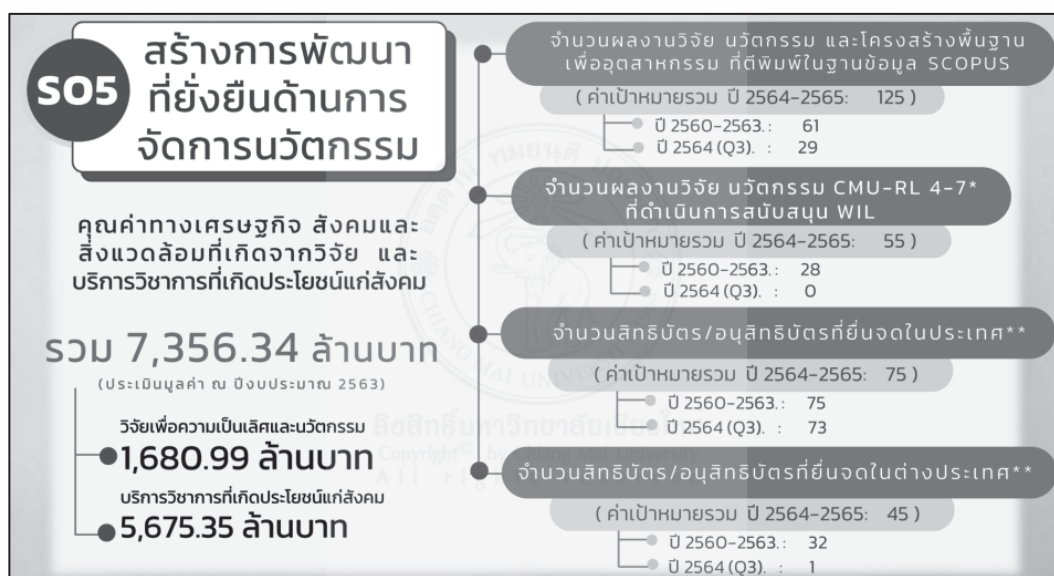

ภาพที่ 29: SO4 สร้างการพัฒนที่ยั่งยืนด้านการจัดการศึกษา

SO5 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการจัดการนวัตกรรม

งานวิจัยที่มหาวิทยาลัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริงและสร้างผลกระทบ ประเมินมูลค่า ณ ปีงบประมาณ 2563 รวม 7,356.34 ล้านบาท โดยเฉพาะการวิจัยทางด้านการบริการวิชาการที่เกิดประโยชน์แก่สังคม สามารถสร้างมูลค่าได้มากถึง 5,675.35 ล้านบาท สอดคล้องกับปณิธานการก่อตั้งมหาวิทยาลัยที่มุ่งสร้างประโยชน์แก่สังคมท้องถิ่น

ผลงานเด่นด้านการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ เช่น การค้นพบพืชพันธุ์ไม้ชนิดใหม่จากงานวิจัย ได้แก่ กระดังงา 5 ชนิดใหม่ของโลก มอสส์ชนิดใหม่ของโลก และการค้นพบสิ่งมีชีวิตชนิดใหม่จากงานวิจัย ได้แก่ แมลงชีปะขาวชนิดใหม่ของโลก พะยูงไทย พันธุกรรมที่ไม่เหมือนที่ใดในโลก ฯลฯ

ภาพที่ 30: SO5 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการจัดการนวัตกรรม

ภาพที่ 31: SO5 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการจัดการนวัตกรรม (ต่อ)

SO6 บริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

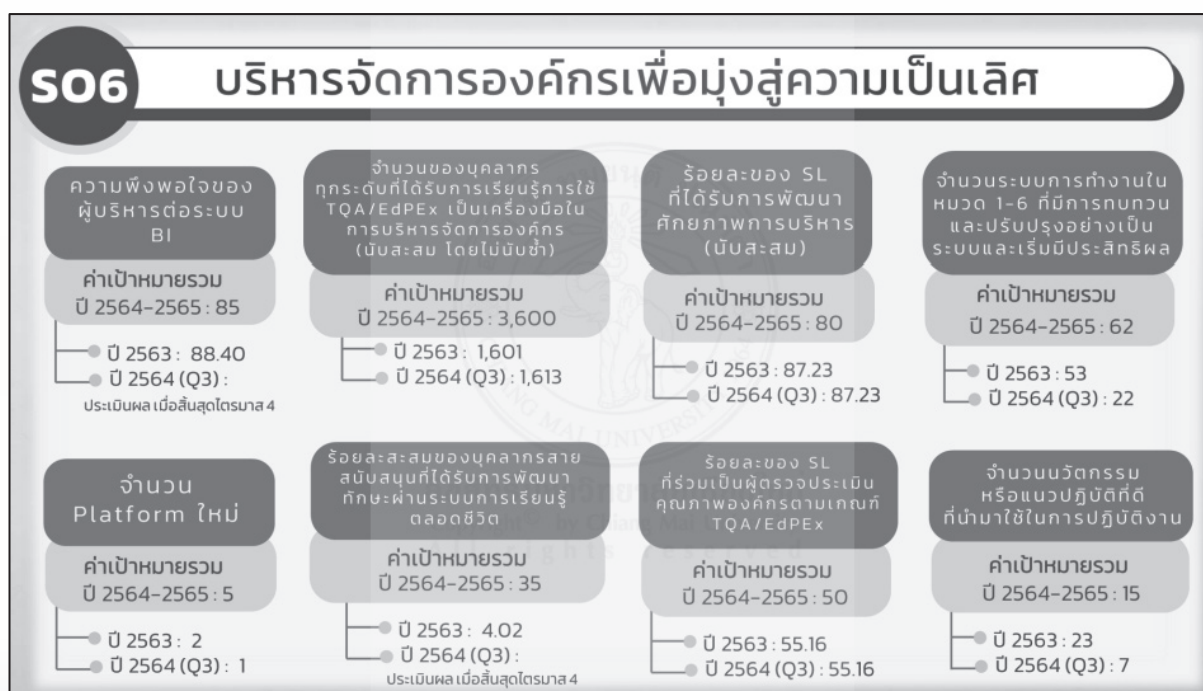
มหาวิทยาลัยสร้างระบบเพื่อรองรับการบริหารจัดการที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่

1. Smart Management ที่มุ่งเน้นความสำคัญในด้าน

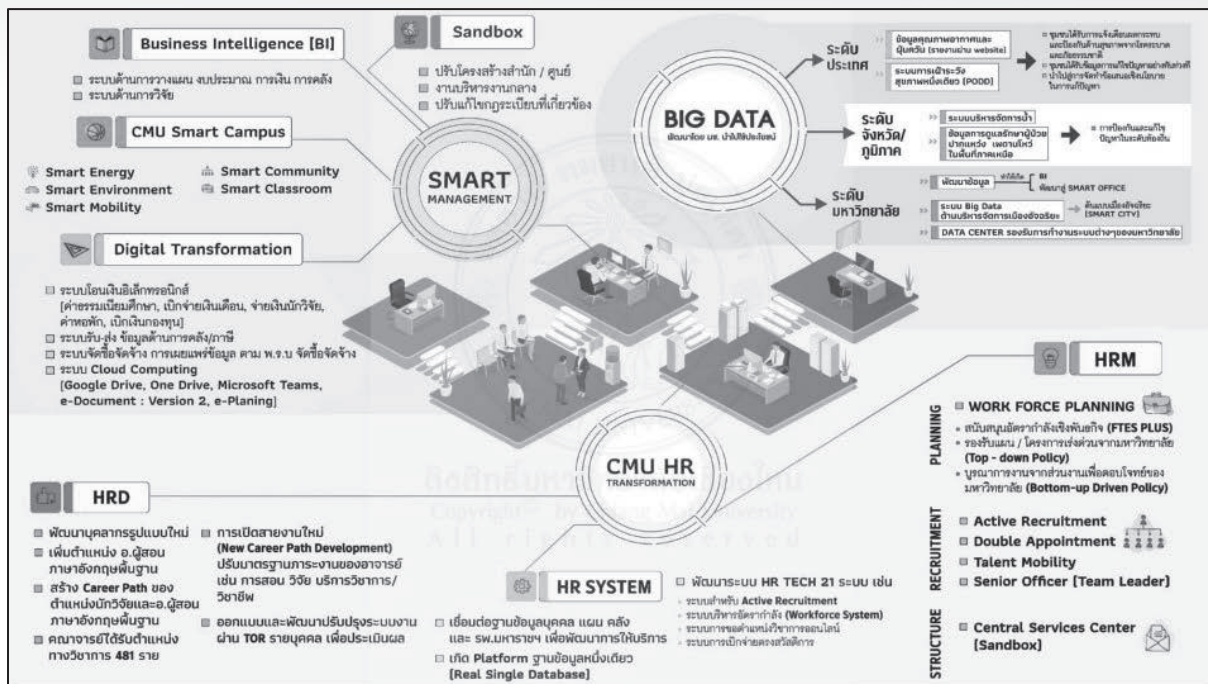
- Business Intelligence (BI) เครื่องมือช่วยตัดสินใจสำหรับผู้บริหาร ประกอบไปด้วยระบบด้านการวางแผน งบประมาณ การเงิน การคลัง และระบบด้านการวิจัย
- CMU Smart Campus การสร้างมหาวิทยาลัยที่เป็นต้นแบบในด้านต่างๆ เพื่อจะขยายผลไปสู่การสร้าง Smart City ต่อไป
- Digital Transformation การเปลี่ยนแปลงระบบภายในต่างๆ ไปสู่ระบบไร้กระดาษ และบริหารจัดการข้อมูลอย่างสมบูรณ์แบบ

2. Big Data การพยายามบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้ต่อไป

3. CMU HR การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย ที่ประกอบไปด้วย การบริหารจัดการบุคลากร (HRM) การพัฒนามูลค่าบุคลากร (HRD) และระบบการบริหารบุคลากร (HR System)

ภาพที่ 32: SO6 บริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ภาพที่ 33: ระบบเพื่อรองรับการบริหารจัดการที่สำคัญ 3 ด้าน

ภาพรวมผลการดำเนินงาน ณ ปัจจุบัน

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ 6 ด้าน โดยสามารถสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้ คิดเป็นมูลค่า 12,297 ล้านบาท สอดรับกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ว่าภายในปี 2565 จะต้องสามารถสร้างมูลค่าได้ 16,500 ล้านบาท

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้รับการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยโลก ในอันดับ 101-200 โดยมีเป้าหมายในปี 2565 จะต้องอยู่ใน 100 อันดับแรกของโลก

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้รับการประกาศรางวัลอันทรงเกียรติการบริหารสู่ความเป็นเลิศ ประจำปี 2563 Thailand Quality Class : TQC 2020 โดยสามารถบรรลุเป้าหมายที่จะต้องได้รับการรับรองภายในปี 2565

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยยังมีระยะเวลาเหลือสำหรับการดำเนินยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยตามเป้าหมาย ซึ่งมหาวิทยาลัยยังมีความพยายามต่อไปที่จะดำเนินการในด้านต่างๆ ให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้ภายในปี 2565

ภาพที่ 34: ภาพรวมผลการดำเนินงาน ณ ปัจจุบัน

การนำเสนอข้อสรุปข้อมูลจากคณะทำงานฯ และกรอบการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

โดย ศาสตราจารย์ ดร.นพ.พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
และคณะทำงานฯ

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) จัดทำขึ้นให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และแผนงบประมาณของประเทศ ซึ่งมีกรอบการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ดังนี้

ภาพที่ 35: กรอบการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

ปัจจุบัน (ณ วัน 31 กรกฎาคม 2564) เป็นการดำเนินการในขั้นตอนที่ 8 การนำร่างแผนฯ ระยะที่ 13 นำเสนอเพื่อรับฟังความคิดเห็นในเวทีสัมมนาผู้บริหารประจำปี และนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยภาพรวมกรอบการจัดทำแผนฯ โดยคณะทำงาน มีประเด็นสำคัญดังนี้

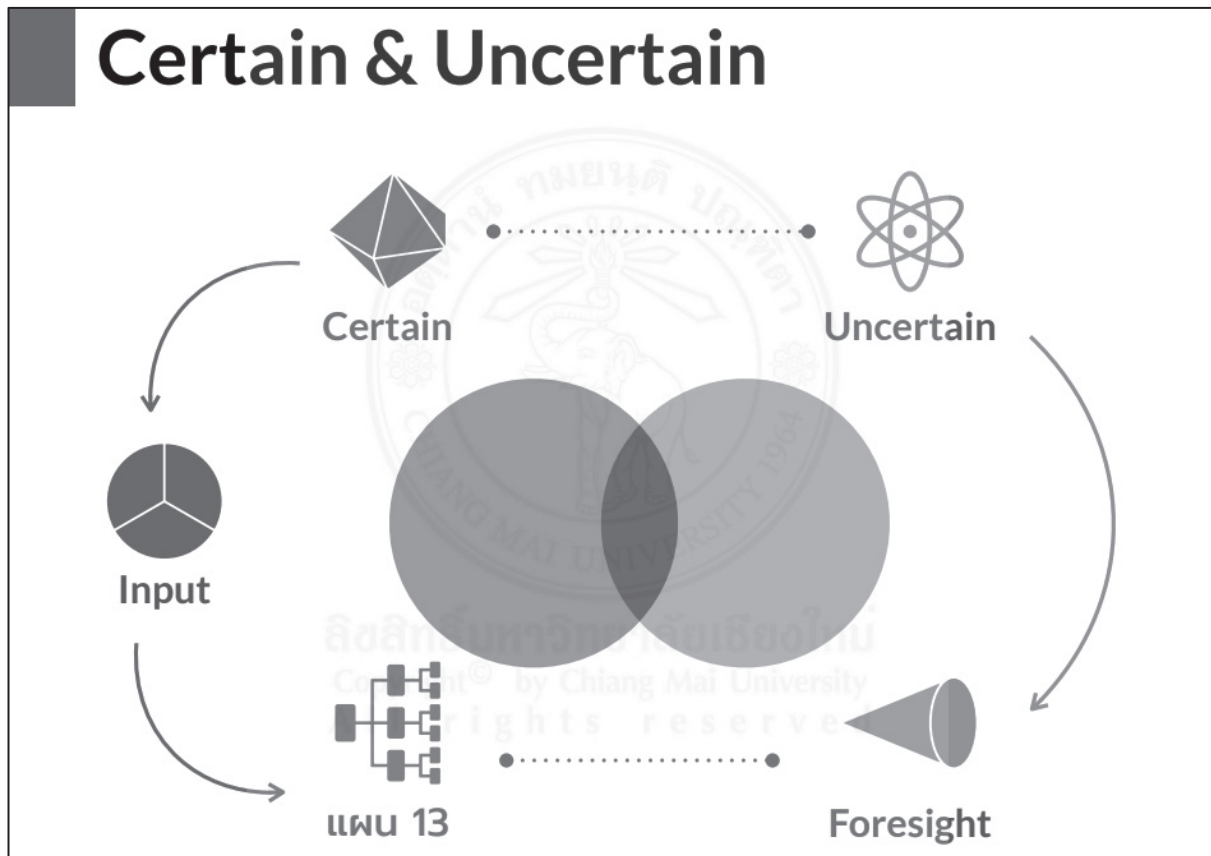
1. Foresight (การคาดการณ์อนาคต)

คณะทำงานได้ดำเนินการคาดการณ์อนาคตในอีก 10 ข้างหน้า ถึงเรื่องของแนวโน้มต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสามารถสรุปประเด็นหลักที่สำคัญ 2 ประเด็น ดังนี้

1.1 สัญญาณที่แน่นอนและไม่แน่นอนในอนาคต

ในการหาสัญญาณต่างๆ นั้น เมื่อคณะทำงานค้นพบแล้ว ได้นำเอาสัญญาณต่างๆ มาจัดประเภท ได้แก่ สัญญาณที่แน่นอน และสัญญาณที่ไม่แน่นอน ซึ่งสัญญาณที่แน่นอนจะนำมาใช้เป็นแนวทางใน

การจัดทำแผนฯ ส่วนสัญญาณที่ไม่แน่นอนนั้น จะนำมาถกต่อไปเพื่อวางแผนในการจัดการความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น อีกทั้งได้นำสัญญาณที่ไม่แน่นอนมาจัดทำเป็นฉากทัศน์ของความเป็นไปได้ในอนาคต

ภาพที่ 36: สัญญาณที่แน่นอนและไม่แน่นอนในอนาคต

- สัญญาณที่แน่นอน คณะทำงานค้นพบสัญญาณที่แน่นอนจำนวน 65 เรื่อง ซึ่งในรายละเอียดได้นำไปประกอบไว้ในร่างแผนฯ ระยะที่ 13 แล้ว
- สัญญาณที่ไม่แน่นอน คณะทำงานค้นพบสัญญาณที่แน่นอนจำนวน 29 เรื่อง แบ่งประเภทได้ดังนี้
 - 1) เทคโนโลยี เช่น AI, Block chain, IOTs เป็นต้น
 - 2) การจัดการของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะด้านการวางแผนความต่อเนื่องของธุรกิจของมหาวิทยาลัยยังเป็นปัจจัยที่ไม่แน่นอน การเปลี่ยนความคิดทัศนคติต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย แนวคิด Virtual Campus ของมหาวิทยาลัย และรูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่แน่นอนในอนาคต
 - 3) ความต้องการของลูกค้าและตลาดแรงงาน เช่น ความสนใจของคนรุ่นใหม่กับการเรียนในระบบลดลง ความจำเป็นของมหาวิทยาลัยที่จะต้องยุบบางหลักสูตร การร่วมมือกับภาคเอกชน และรูปแบบการเรียนเน้นเรียนความต้องการของผู้เรียน

4) เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่น เศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) การเปลี่ยนผ่านทางการเมืองทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศในช่วงปัจจุบันและยุคหลัง COVID-19 แนวคิดการผงาดขึ้นของประเทศจีนและบทบาทของสหรัฐอเมริกาที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

1.2 ฉากทัศน์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นสัญญาณที่ไม่แน่นอนทั้ง 29 เรื่อง คณะทำงานได้นำมาสร้างเป็นฉากทัศน์ 4 เรื่องหลัก โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ โดยจะยกตัวอย่างการอธิบายในรายละเอียดเพียง 1 ฉากทัศน์ ดังนี้

ฉากทัศน์ 1 CMU Elephant

แสดงถึงความเกี่ยวข้องกับการพึ่งพิงงบประมาณภาครัฐ โดยจะเห็นว่าในภาพดังกล่าว เส้นแกนนอนจะแสดงถึงการพึ่งพิงภาครัฐ (Government-dependent) และการพึ่งพิงตนเอง (Self-dependent) ของมหาวิทยาลัย และเส้นแกนตั้งแสดงถึงลักษณะการจ้างงานที่ประกอบไปด้วย การจ้างงานในรูปแบบดั้งเดิม (Traditional Employment) และการจ้างงานรูปแบบใหม่ที่มีระยะเวลาสั้นขึ้น มีสัญญาณว่าจ้างที่เฉพาะเจาะจงและมีการปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว (Free form employment/ sharing economy ecosystem) โดยในแต่ละช่องสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ช้างम्मมมอ (Government-dependent + Traditional Employment)

เป็นองค์กรแบบดั้งเดิม กล่าวคือ มหาวิทยาลัยพึ่งพารัฐบาลสูง มีการว่าจ้างงานแบบดั้งเดิม จึงใช้ภาพแทนเป็นช้างम्मมมอ ที่หมายถึงสิ่งที่มีคุณค่า มีประวัติศาสตร์ยาวนาน แต่ในขณะเดียวกันอาจจะเหอะเหะ เชื่องช้า ต้องได้รับการปรับเปลี่ยนก่อนที่จะไม่ทันการ

2. ช้างรับจ้าง (Government-dependent + Free form employment/ sharing economy ecosystem)

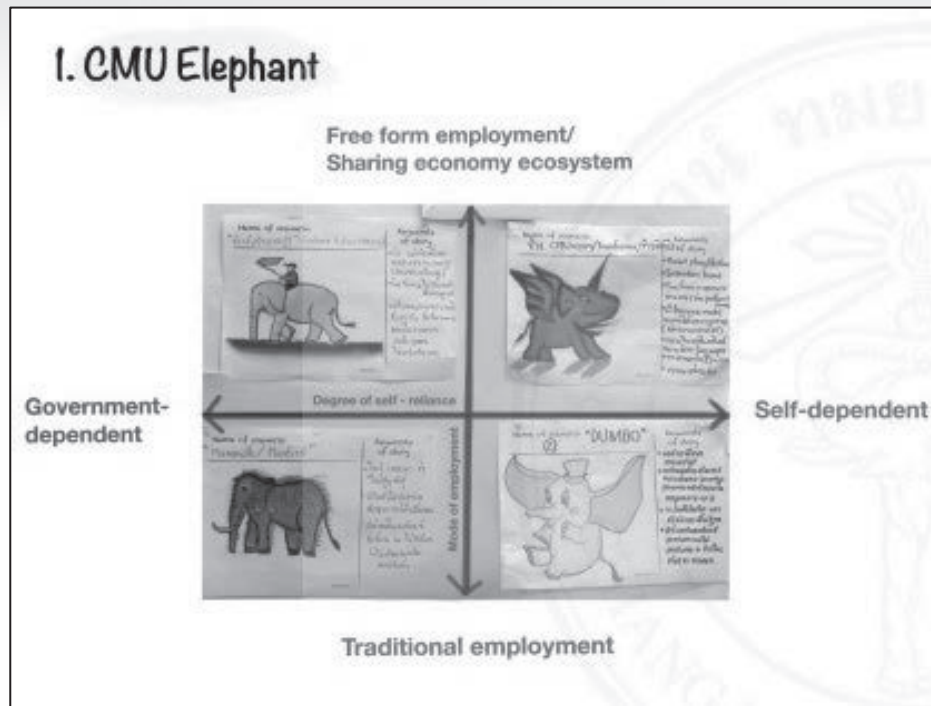
การที่มหาวิทยาลัยยังคงพึ่งพารัฐบาล โดยใช้ระบบการจ้างงานแบบใหม่ เปรียบเปรยเหมือนช้างรับจ้าง มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจ้างจากภาครัฐ ซึ่งตัวมหาวิทยาลัยเองมีศักยภาพสูง ทำงานตามที่ภาครัฐต้องการ

3. ช้างตัมโบ (Self-dependent + Traditional Employment)

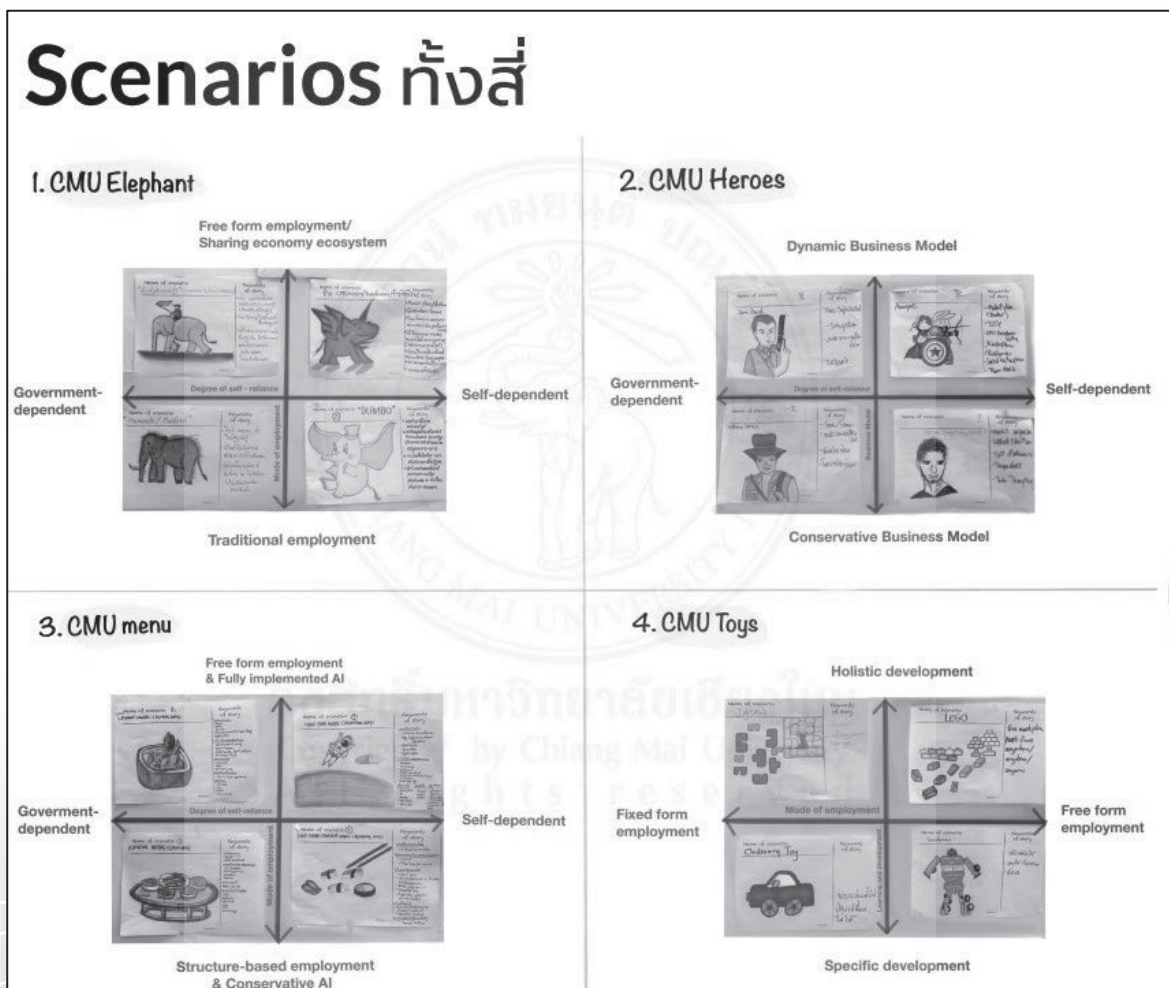
มหาวิทยาลัยมีการพึ่งพาตนเอง และใช้ระบบการจ้างงานรูปแบบดั้งเดิม เป็นลักษณะของการพยายามแสวงหารายได้ พึ่งพาตนเอง ขณะเดียวกันก็ต้องการความมั่นคงของรายได้

4. ช้าง CMUunicorn (Self-dependent + Free form employment/ sharing economy ecosystem)

การที่มหาวิทยาลัยมีการ Transform และปรับเปลี่ยน Business Model โดยสิ้นเชิง มีการแสวงหารายได้ที่หลากหลาย รวมไปถึงการให้มหาวิทยาลัยเป็น Market place เน้นนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อไป

ภาพที่ 37: ฉากทัศน์ 1 CMU Elephant

ภาพที่ 38: ฉากทัศน์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1.3 การนำภาคีทัศน์ไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

- การช่วยกันวิเคราะห์ว่าภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันเป็นอย่างไร และจะช่วยกันนำพามหาวิทยาลัยไปในทางใด
- การพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยจะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านใดบ้าง
- มหาวิทยาลัยควรเตรียมการจัดการความเสี่ยงในด้านใดบ้าง
- สิ่ง que เข้ามาขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคในการก้าวต่อไปข้างหน้าของมหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยในอนาคตจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

การคาดการณ์อนาคตจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเตรียมความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่คาดฝันและไม่คาดฝันในอนาคตได้

2. การมีส่วนร่วมประชาคม (Governance Body)

เป็นขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นจาก คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนงาน ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นจากคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มาจากข้อคำถาม 5 ข้อ โดยคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็น ดังนี้

- ความโดดเด่นของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในปัจจุบัน จากการรับฟังข้อคิดเห็นของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความโดดเด่นในเรื่องต่างๆ ดังนี้
 - ความโดดเด่นทางวิชาการ: เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบูรณาการข้ามศาสตร์ เช่น Smart agriculture ที่มหาวิทยาลัยสามารถสร้างขึ้นมาได้ อันเนื่องจากการบูรณาการข้ามศาสตร์
 - กายภาพที่ตั้งของมหาวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยตั้งในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต้นทุนทางวัฒนธรรมสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้คนทั่วประเทศ
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในอนาคต สิ่งสำคัญ คือ การ Transform การเรียนการสอนรูปแบบใหม่ ให้มีความแตกต่างในด้านวิธีการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถรองรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความหลากหลายมากขึ้น นอกจากนั้นยังต้องให้ความสำคัญกับประเด็นนวัตกรรมด้วย การพยายามสร้างนวัตกรรมให้ได้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี และมหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับธุรกิจเชิงสังคม (Social Enterprise) ด้วย
- Transform สิ่ง que มหาวิทยาลัยต้องทำเพื่อให้สามารถตอบโจทย์ คือ การพัฒนา Platform การเรียนการสอนรูปแบบใหม่ และมหาวิทยาลัยควรดำเนินการที่ก่อให้เกิดการปรับ Mindset ของบุคลากรให้มีความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาทักษะที่จำเป็น (Up-skill/Re-skill) นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยควรมีรูปแบบการบริหารจัดการ สร้างความหลากหลาย

บูรณาการความหลากหลายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัยได้ เช่น การปรับ
กฎระเบียบให้มีความคล่องตัวมากขึ้น เป็นต้น

- Risk Management ประเด็นความเสี่ยงที่ควรให้ความสำคัญ ได้แก่ การบริหารจัดการ การ
เรียนการสอนรูปแบบใหม่ งานวิจัยและนวัตกรรม บุคลากร ทัศนคติ นักศึกษา และดิจิทัล
- Disruption ได้แก่ งบประมาณลดลง จำนวนและคุณภาพของนักศึกษาลดลง และเทคโนโลยี

2.2 ความคิดเห็นจากคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย สรุปประเด็นได้ ดังนี้

- ความคาดหวัง
 - 1) การศึกษา หลักสูตรแบบ Tailor made ที่ทันสมัย ผสมผสานความพร้อมใช้งาน การ
แสวงหาผู้เรียน การเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - 2) การวิจัยและบริการวิชาการ การผสมผสาน Traditional-frontier เช่น EV หรือปัญหาวิจัย
ที่ประชาชนจับต้องได้ ความเชื่อมโยงกับการลงทุนระดับประเทศ
 - 3) การบริหารงาน การปรับกฎระเบียบให้ทันสมัย พึ่งพาตนเอง การทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้
ส่วนเสียอย่างใกล้ชิด
- การวางแผนฯ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้
 - 1) ควรสานต่อยุทธศาสตร์เชิงรุกและพันธกิจจากแผนฯ ระยะที่ 12
 - 2) เน้น SDG ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย เช่น การศึกษาที่มีคุณภาพ และนวัตกรรม
 - 3) การนำงานวิจัยสู่การพัฒนาวัตกรรมเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และเน้นการบูรณาการ เช่น
การใช้การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพเป็นแกน เพื่อบูรณาการการขยายผล Biogas Biomass หรือ
วิทยาศาสตร์ข้อมูลร่วมกับการบริหารการเงิน
 - 4) การมี Dashboard สำหรับการบริหารในทุกลำดับชั้น
 - 5) การพัฒนาคุณลักษณะเด่นของนักศึกษา เช่น ความเป็นผู้นำ การสื่อสาร การนำเสนอ
ภาษาต่างประเทศ

2.3 ความคิดเห็นจากหัวหน้าส่วนงาน สรุปประเด็นได้ ดังนี้

- อยากให้ มช. ไปทางไหน
Digital Transformation, Data Analytics, การมุ่งผู้เรียนในทุกช่วงวัย การเรียนการสอนใน
รูปแบบใหม่สำหรับผู้เรียนในยุคปัจจุบันและอนาคต การสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร กระบวนการ
ทำงานที่มีประสิทธิภาพ (คน/ เงิน/ ของ)
- ส่วนงานจะไปทางไหน
Data Analytics ความเป็นเลิศทางวิชาการในศาสตร์การแสวงหารายได้เพื่อความยั่งยืน การ
เรียนการสอนที่บูรณาการข้ามศาสตร์ งานวิจัย Frontier/Deep tech การใช้วัฒนธรรมในที่ตั้งให้เกิดประโยชน์

- จะสนับสนุน มช. อย่างไร
ร่วมสร้างองค์ความรู้/ รูปแบบการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสนับสนุน
SDG และ Academic Excellence ตามศาสตร์ของส่วนงาน การผลักดัน Translational Research แบบ
บูรณาการ และการขยายเครือข่ายความร่วมมือ

- ให้ มช. สนับสนุนอย่างไร
การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อแสวงหาความรู้/กระบวนการ/การสนับสนุนที่มี
ประสิทธิภาพ การสร้างสมดุลระหว่างการมุ่งอนาคตทั้งด้านยุทธศาสตร์เชิงรุก พันธกิจ วิชาการ การสร้าง
คุณค่าให้กับสังคม การประสานตามแนวฟังก์ชันที่เปลี่ยนไป เช่น การสร้างนวัตกรรม มุ่ง TRL

2.4 การบรรยายจากผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะทำงานได้สกัดความรู้/แนวโน้มทางการศึกษาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ผ่านการรับฟังการบรรยาย
จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการด้วย

3. การมีส่วนร่วมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)

คณะทำงานรับฟังความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจาก 8 กลุ่ม โดยมีประเด็นที่ต้องการความคิดเห็น
2 ประเด็น ได้แก่ ความคาดหวัง และจุดเด่นของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มผู้ให้ความเห็น	ความคาดหวัง	จุดเด่นของ มช.
1. หน่วยงานเศรษฐกิจและผู้ให้ทุนวิจัย	● ปรับเปลี่ยนจากการวิจัยและนวัตกรรมที่มาจากอุปทาน (Supply side) ที่ตอบโจทย์ของผู้วิจัยไปสู่การวิจัยและนวัตกรรมที่มาจากอุปสงค์ (Demand) ● เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้เผยแพร่และบริการข้อมูล ● สนับสนุนการริเริ่มธุรกิจที่ยั่งยืนในชุมชน เช่นโครงการ Coaching	● การวิจัยและพัฒนาที่กระจายไปทุกสาขาเป็นการวิจัยและพัฒนาที่มีจุดเน้นเพื่อสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ ● มีการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความเป็นเลิศทางเทคโนโลยีการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับประเทศ
2. ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต	● เป็นผู้นำด้านการวิจัยเพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาให้แก่อุตสาหกรรม ● การจัดอบรมพัฒนาทักษะและความรู้แก่สังคม ● ร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์จากศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ของไทย และท้องถิ่น	● การประสานงานกับผู้อื่นและจัดการเวลา (Coordination and Time Management) ● การรับมือปัญหา และอดทนต่อความกดดัน ● การปรับตัว (Resilience, stress tolerance and flexibility)

กลุ่มผู้ให้ความเห็น	ความคาดหวัง	จุดเด่นของ มช.
3. ชุมชน และผู้นำท้องถิ่น	- มช. ควรสนับสนุนเรื่องแนะนำเชิงวิชาการในการวางแผนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน - มช. ควรมีบทบาทในการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารในพื้นที่ชนบท	- มช. มีวิชาการที่ดี การศึกษาและการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เป็นสถานศึกษาและพื้นที่แห่งการเรียนรู้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง - ภาพลักษณ์ของ มช. ที่โดดเด่นในเชิงสัญลักษณ์
4. สถาบันระหว่างประเทศ	- ให้บริการ/ สนับสนุนด้านวิชาการ สิ่งแวดล้อม การบริการสังคม - ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ	- มีวิชาการที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ - โครงการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ
5. คณาจารย์และบุคลากรใน มช.	- การพัฒนาการสอน/หลักสูตรให้ทันสมัย ยืดหยุ่นหลากหลาย และบูรณาการข้ามศาสตร์ - การต่อยอดงานวิจัยเชิงพาณิชย์ - การพัฒนาความเชี่ยวชาญคุณภาพเฉพาะตัวบุคลากร - การส่งเสริมการมีส่วนร่วม - การส่งเสริมการตีพิมพ์งานวิจัย High Impacts	- ความมีชื่อเสียงทั้งในระดับชาติและนานาชาติ - การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพชั้นนำ - คุณภาพกระบวนการจัดการเรียนการสอน - คุณภาพและความหลากหลายของหลักสูตร
6. ผู้เรียนในอนาคต	- เน้นการเรียนรู้ลงมือปฏิบัติจริง - ผู้เรียนออกแบบหลักสูตรเองได้ ตอบสนองเฉพาะบุคคล - หลักสูตรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และบูรณาการหลายศาสตร์	- สภาพแวดล้อม/ธรรมชาติที่ดี - มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ มีคุณภาพน่าเชื่อถือ (ศิษย์เก่า, การจัดการเรียนการสอน) - กิจกรรมของนักศึกษา/มหาวิทยาลัย (เช่น รับน้องขึ้นดอย)
7. นักศึกษาปัจจุบัน	- สร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ - กระตุ้นให้นักศึกษาตื่นตัว รู้จักการแข่งขันกับเวทีนานาชาติ - บูรณาการข้ามศาสตร์ สร้างความเชี่ยวชาญให้กับนักศึกษามากกว่า 1 ศาสตร์ - เสริมทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับนักศึกษา	- มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง เรื่องชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล - มีคุณภาพและน่าเชื่อถือ - มีความทันสมัยและก้าวหน้า

กลุ่มผู้ให้ความเห็น	ความคาดหวัง	จุดเด่นของ มช.
	พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ให้ทันสมัย	
8. ศิษย์เก่า มช.	- บัณฑิตมีคุณลักษณะและมุมมองในการนำความรู้ สิ่งที่ได้เรียนมาหรือประสบการณ์มาบูรณาการในการทำงานแบบองค์รวม - งานวิจัยมีการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อนำผลของการวิจัยไปใช้ในการแก้ไขปัญหาทางสังคมได้จริง - การสอนมีการนำปัญหาของชาวบ้านเป็นฐานในการออกแบบหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เข้าถึงง่าย - หลักสูตรหรือรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไม่จำเป็นต้องเป็นปริญญา	- ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี - พัฒนาให้คนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ - ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ - มีอาจารย์/ บุคลากรที่มีคุณภาพ

ทั้งนี้ จากการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถสรุปได้ดังนี้

ความคาดหวัง	จุดเด่นของ มช.
1. การวิจัยแก้ปัญหาให้แก่อุตสาหกรรม 2. การจัดอบรมพัฒนาทักษะและความรู้แก่สังคม 3. การสอน/หลักสูตรทันสมัย ยืดหยุ่น หลากหลาย และบูรณาการข้ามศาสตร์ 4. นวัตกรรมที่มาจากอุปสงค์ (Demand) 5. การส่งเสริมการมีส่วนร่วม 6. การส่งเสริมการตีพิมพ์งานวิจัย high impact	1. การบูรณาการข้ามศาสตร์ที่มีคุณภาพ 2. การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ 3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง

(ร่าง) แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

ก้าวต่อไปของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากการดำเนินงานตามแผนฯ ระยะที่ 12 ไปสู่ก้าวต่อไป คือ การก้าวสู่แผนฯ ระยะที่ 13 ที่เต็มไปด้วยสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เช่น สถานการณ์ COVID-19 ความถดถอยของเศรษฐกิจ สังคมผู้สูงอายุ ปัญหาสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมผู้เรียนที่เปลี่ยนไป Megatrend งบประมาณที่ลดลง สถานการณ์หมอกควัน PM 2.5 การพัฒนาบัณฑิตให้เป็นพลเมืองโลก เป็นต้น จะเห็นได้ว่าประเด็นการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรง จากการทบทวนวิเคราะห์บริบทความเปลี่ยนแปลงภายนอก ข้อคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ และเสียงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คณะทำงานจะนำมาใช้ในการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองความท้าทาย ซึ่งในการดำเนินงานนั้นจะต้องพิจารณาประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การยกระดับผลการดำเนินการ “New S-Curve” จากการดำเนินงานภายใต้แผนฯ ระยะที่ 12 จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ จากการได้รับการประกาศรางวัลอันทรงเกียรติการบริหารสู่ความเป็นเลิศ ประจำปี 2563 (Thailand Quality Class : TQC 2020) จากนั้นสถานการณ์มีความเปลี่ยนแปลงมีปัจจัยความท้าทายอื่น ๆ เข้ามา ในการสร้าง New S-Curve ใหม่ นั้น จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงาน ซึ่งการจัดทำแผนฯ ระยะที่ 13 จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำพามหาวิทยาลัยให้ไปสู่เป้าหมายได้

2. บริบทการแข่งขันที่มหาวิทยาลัยกำลังเผชิญ ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ดำเนินงานได้โดยไร้คู่แข่ง มีกรอบการทำงานที่ชัดเจน แต่ในปัจจุบันเกิดความเปลี่ยนแปลง มีจำนวนคู่แข่งมากขึ้น และการแข่งขันทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งในอนาคตนั้นการแข่งขันจะยิ่งมีความรุนแรงยิ่งขึ้น ไม่มีความชัดเจน คู่แข่งมีความหลากหลาย รูปแบบการศึกษา การบริการวิชาการ และรูปแบบการสร้างนวัตกรรมที่เปลี่ยนไป

3. ทิศทางใดที่มหาวิทยาลัยควรเลือกเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน จากการประเด็นความเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ส่งผลให้มหาวิทยาลัยต้องเลือกทิศทางการดำเนินที่ตรงกับเป้าหมาย ซึ่งการทำแผนกลยุทธ์ที่ดีจะช่วยให้การเลือกทิศทางได้ถูกต้อง

4. โอกาสเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พิจารณาจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของมหาวิทยาลัย ร่วมกับการวิเคราะห์โอกาสของมหาวิทยาลัยจะทำให้เห็นถึงโอกาสเชิงกลยุทธ์

5. Future foresight การทบทวนความเปลี่ยนแปลงที่จะก่อให้เกิดผลกระทบด้านบวกและด้านลบต่อมหาวิทยาลัยในอนาคต จะช่วยให้สามารถจัดทำแผนฯ ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(ร่าง) แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

วิสัยทัศน์ (Vision)

มหาวิทยาลัยชั้นนำที่รับผิดชอบต่อสังคม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม (A Leading University Committed to Social Responsibility for Sustainable Development through Innovation)

เป้าหมาย (Goals)

1. ผลกระทบรวมด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-economic Impact) มูลค่า 60,000 ล้านบาท
2. มหาวิทยาลัยได้รับการจัดอันดับ 50 อันดับแรกของมหาวิทยาลัยโลก ตามการจัดอันดับของ Times Higher Education Impact Ranking
3. มหาวิทยาลัยได้รับรางวัล Thailand Quality Class Plus (Innovation)

ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenges)

1. Stakeholders' Driven Education to Create Global Citizenship การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการศึกษาที่ตอบโจทย์ทุกความต้องการ และเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อผลิตบัณฑิตผู้เรียน หรือทรัพยากรมนุษย์ที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และมีทักษะความเป็นพลเมืองโลก
2. Digital Transformation University การเพิ่มความยืดหยุ่น ความคล่องตัวในการบริหารจัดการ และสร้างรูปแบบการทำงานใหม่ เพื่อสนับสนุนการทำงานในทุกพันธกิจ เพื่อให้สามารถก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของโลก รวมถึงการปรับระบบงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยให้เป็นรูปแบบดิจิทัลอย่างสมบูรณ์ ผ่านการสร้างระบบบริหารจัดการข้อมูลอัจฉริยะ
3. Open Innovation Approach for Local and Global Development การนำองค์ความรู้ผ่านกระบวนการสร้างนวัตกรรมแบบเปิด ไปบูรณาการใช้ประโยชน์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของพื้นที่ ภูมิภาค ประเทศ และโลก
4. Systematic Human Capital Development and International Alliance การพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบ ผ่านการสร้างเครือข่ายของคู่ความร่วมมือและบุคคลที่มีความสามารถทางวิชาการชั้นแนวหน้าระดับนานาชาติ
5. Asset Management and Financial Sustainability การบริหารจัดการทรัพย์สินให้เพิ่มมูลค่าเชิงพาณิชย์ เพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงทางการเงินให้กับมหาวิทยาลัย
6. Resilience to Dynamic Change and Crisis Management การเตรียมการรองรับความผันผวนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การบริหารพลวัต การตอบสนองและรับมือกับภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดหมาย

สมรรถนะหลัก (Core Competency)

การบูรณาการความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่หลากหลายเพื่อสร้างนวัตกรรมสู่ความยั่งยืน
(Integration of Expertise from Diverse Disciplines to Create Innovation for Sustainability)

ยุทธศาสตร์ (Strategic Objectives)

- SO1: Bio polis Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านนวัตกรรมเศรษฐกิจฐานชีวภาพ
- SO2: Medico polis Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านนวัตกรรมทางการแพทย์
- SO3: Creative Lanna Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านล้านนาสร้างสรรค์
- SO4: Education Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านการจัดการศึกษา
- SO5: Research and Innovation Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการวิจัยและนวัตกรรม
- SO6: CMU Excellence Management Platform บริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

กลยุทธ์การขับเคลื่อน (Key Strategies/Strategic Enablers)

- S1: Subject-focused Frontier Research พัฒนากลไก ผลักดันการวิจัยขั้นแนวหน้า และเทคโนโลยีเชิงลึก
- S2: Ecosystem Development by Learning Organization สร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการบูรณาการองค์ความรู้ในการจัดการศึกษา วิจัย และนวัตกรรม ผ่านการสร้างรูปแบบการทำงานที่เหมาะสม
- S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation ส่งเสริมการนำผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่มีผลกระทบสูง ไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาที่ยั่งยืน
- S4: Innovative Education พัฒนากลไกในการผลักดันการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านการศึกษา เพื่อรองรับทักษะแห่งอนาคต
- S5: Value Equality in (Inclusive) Education พัฒนากลไกในการสร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางการศึกษาให้คนทุกกลุ่มและทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ระดับมหาวิทยาลัยได้
- S6: Redefine for Excellence Management สร้างรูปแบบการบริหารจัดการที่เป็นเลิศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

รูปแบบการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ภายใต้กลยุทธ์ (Keys Initiative)

SO1 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านนวัตกรรมเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio polis Platform) (SDGs 2/ 7/ 13)

ในยุทธศาสตร์นี้ จะใช้กลยุทธ์ในขับเคลื่อน ได้แก่ S2: Ecosystem Development by Learning Organization และ S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation

S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation	S2: Ecosystem Development by Learning Organization
1. ผลักดันนวัตกรรมชีววิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีชีวกระบวนการ	1. ส่งเสริมพลังงานสะอาดและเศรษฐกิจหมุนเวียนแบบครบวงจร
2. สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Biotechnology	
3. ส่งเสริมกลไก Deep tech Innovation เชิงพาณิชย์และสังคม	
4. บูรณาการเทคโนโลยีนวัตกรรมเกษตรและอาหารมูลค่าสูงแห่งอนาคต	
5. ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมทางชีววิทยานวัตกรรมมูลค่าสูง	
6. สนับสนุนการสร้าง Open-Innovation	
7. สนับสนุนการสร้างเครือข่าย	
8. สนับสนุนเทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิภาพการผลิต	
9. การปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน Energy efficiency	

SO2 สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านนวัตกรรมทางการแพทย์ (Medico polis Platform) (SDGs 3)

กลยุทธ์ในขับเคลื่อน ได้แก่ S1: Subject-focused Frontier Research, S2: Ecosystem Development by Learning Organization และ S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation

S1: Subject-focused Frontier Research	S2: Ecosystem Development by Learning Organization	S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation
1. Medical Excellence Seal	1. ระบบนิเวศทางสุขภาพที่ยกระดับภาพลักษณ์ มช.	1. พัฒนานวัตกรรมด้านสุขภาพผลกระทบสูง
2. ยกระดับงานวิจัยด้านสุขภาพด้วยงานวิจัยแบบมุ่งเป้า	2. สร้าง Health Platform เพื่อสุขภาพที่ดีของชุมชน	2. Medical Innovation
	3. Wellness and well-being	
	4. Digital Health Platform	

SO3 Creative Lanna Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านล้านนาสร้างสรรค์ (SDGs 11)

กลยุทธ์ในขับเคลื่อน ได้แก่ S2: Ecosystem Development by Learning Organization และ S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation

S2: Ecosystem Development by Learning Organization	S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation
1. International Creative City Network	1. Creative Lanna Super Phototype
2. International Creative Initiative Endorsement	2. Creative Lanna Super Startups
3. Creative Lanna Open Media Platform	3. Creative Lanna Limitless (Fast Track to Reputation Awards)
4. Creative Lanna Open Trade and Investment Platform	
5. Creative Lanna Open Talent Platform	
6. Creative Lanna Open Event Platform (On site/ Virtual Platform)	
7. Creative Lanna Open Marketplace Platform	

SO4 Education Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านการจัดการศึกษา (SDGs 4)

กลยุทธ์ในขับเคลื่อน ได้แก่ S2: Ecosystem Development by Learning Organization, S4: Innovative Education และ S5: Value Equality in (Inclusive) Education

S2: Ecosystem Development by Learning Organization	S4: Innovative Education	S5: Value Equality in (Inclusive) Education
1. สร้าง Platform พัฒนาหลักสูตร บูรณาการองค์ความรู้ข้ามสาขาวิชา Interdisciplinary และโครงการพัฒนาหลักสูตร Sandbox	1. บริหารการเรียนรู้ที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์	1. สร้างความร่วมมือกับส่วนงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อให้โอกาสสำหรับผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา

2. Active MOU พัฒนาความร่วมมือด้านวิชาการและการวิจัย การพัฒนาหลักสูตร แลกทุน เปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา กับ Strategic partnership	2. ออกแบบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศบนฐานคิด ลูกค้าเป็น ศูนย์กลางรองรับการศึกษาที่ ผู้เรียนออกแบบได้ด้วยตนเอง	
	3. พัฒนาวิจัยมุ่งเป้าด้าน การศึกษาและนวัตกรรม การเรียนรู้	
	4. สร้างศูนย์สนับสนุนงานด้าน การตลาดและการพัฒนาหลักสูตร ด้วยความต้องการและข้อมูล	

SO5 Research and Innovation Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการวิจัยและนวัตกรรม (SDGs 1/9)

กลยุทธ์ในขับเคลื่อน ได้แก่ S1: Subject-focused Frontier Research, S2: Ecosystem Development by Learning Organization และ S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation

S1: Subject-focused Frontier Research	S2: Ecosystem Development by Learning Organization	S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation
1. Infrastructure Management	1. Lean Process	1. Startup & Spin-off Development
2. Research Funding	2. Alliance & Open Innovation	2. Internal Integration
3. Frontier & Deep Tech Exploration	3. Research Integrity	3. Innovation Stage-gate
4. Researcher Capacity Building	4. Outward Matching (Citations)	4. IP Management
	5. Performance Measurement	
	6. Career Path	
	7. Awards & Recognition	

SO6 CMU Excellence Management Platform บริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (SDGs 17)

กลยุทธ์ในขับเคลื่อน ได้แก่ S6: Redefine for Excellence Management

S6: Redefine for Excellence Management
1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น
2. ปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพสูงสุด
3. พัฒนาทักษะและสมรรถนะใหม่ เพื่อสร้างความพร้อมเชิงกลยุทธ์ให้กับกำลังคน ● Requirement analysis ● Competency design ● Assessment
4. เพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารภายในและภายนอก
5. Digital University for Students
6. Single Virtualization data lake
7. Re-design ระบบสารสนเทศ from good to great
8. BI สำหรับการบริหารในทุกระดับ
9. ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และความสอดคล้องกับกฎหมาย
10. การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน
11. พัฒนาทักษะด้านการวิเคราะห์ข้อมูลให้บุคลากร (Digital skills)
12. จัดตั้ง Virtual center of the possibilities ให้เอื้อต่อประสิทธิภาพการทำงาน

การรับฟังความคิดเห็นเวทีสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประจำปี 2564

1. **ข้อคิดเห็นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ** แนวโน้มทางเศรษฐกิจไม่เกิน 5 ปีข้างหน้า จะมีนักลงทุนต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจในเชียงใหม่ โดยที่ชาวเชียงใหม่ยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ และคาดว่านักลงทุนต่างชาติจะจ้างนักวิชาการภายในมหาวิทยาลัยเพื่อทำงานร่วมกัน ดังนั้นประเด็นนี้ก็เป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางด้านการจ้างงานและการลงทุนในภาคธุรกิจ

นอกจากนั้นแนวโน้มใน 3 ปี ข้างหน้า การจ้างงานจะเป็นการจ้างงานแบบรายชั่วโมง เช่น อาจารย์สอนรายชั่วโมง เป็นต้น สิ่งที่มีมหาวิทยาลัยควรทำ คือ การสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปทำงาน และอาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถ ควรเป็นตัวชี้นำทิศทางด้านเศรษฐกิจให้แก่สังคมภาคเหนือ เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. ข้อคิดเห็นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยนั้น ถือได้ว่ามหาวิทยาลัยมีครบแล้วในทุกด้าน แต่อยากจะเพิ่มเติมในเรื่องของจริยธรรมและธรรมาภิบาล เพื่อจะได้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและรับผิดชอบต่อสังคมได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนั้นควรให้นักศึกษา คนรุ่นใหม่ ได้มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นการจัดทำแผนฯ ก็จะเป็นสิ่งที่ดี

3. ข้อคิดเห็นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จากการรับฟัง ได้เห็นถึงประเด็นสำคัญ 2 ประเด็น คือ 1) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีลักษณะพิเศษที่สามารถเอาคนเก่งมาทำงานร่วมกันได้ ทำให้เห็นถึงแผนฯ ที่มีความชัดเจนและเข้มแข็ง เป็นแผนที่ดีและมาจากความเห็นพ้องต้องกัน 2) เมื่อมีแผนที่ดีแล้วจะสามารถนำไปใช้จริงได้อย่างไร จึงอยากฝากคณะทำงานให้ระดมความคิดต่อไปว่าจะนำแผนไปปฏิบัติได้อย่างไร มีกลไกอะไรทำให้แผนเหล่านี้ไปข้างหน้าและบรรลุผลได้

4. คำถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่องของ Human Capital Development อยู่ส่วนใดของแผนฯ Human Capital Development จะอยู่ในยุทธศาสตร์ที่ SO6: CMU Excellence Management Platform บริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ในส่วนของระบบ HR จะประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ HRM, HRD และ HR system ซึ่งแผนการพัฒนาศักยภาพบุคคล (HRD) ได้มีการถอดออกมาเป็นแผนงานย่อย คือ การพัฒนารายบุคคล (IDP) จะนำไปผูกโยงกับ TOR/JA เป็นสิ่งที่ท้าทายบริบทของบุคลากรมากที่สุด เนื่องจากมีเรื่องของการ Re-skills/Up-skills เชื่อมเข้าด้วยกัน ซึ่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่งงานได้ถูกปรับเปลี่ยนไปจากอดีต ปัจจุบันได้มีการแบ่งมาตรฐานออกเป็นระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง เพื่อเป็นการท้าทายบุคลากรในด้านความก้าวหน้าในสายงาน ส่งผลให้มหาวิทยาลัยต้องสร้างระบบในการพัฒนาศักยภาพบุคคลอย่างเป็นระบบ โดยระบบดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ที่ SO6: CMU Excellence Management Platform บริหารจัดการองค์กรเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

5. คำถาม ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเชียงใหม่อยู่ระหว่างรอยต่อระหว่างแผนฯ ระยะ 12 และแผนฯ ระยะ 13 การดำเนินการในระยะนี้คืออะไรบ้าง

คำตอบ ในช่วงรอยต่อนี้ เหลือระยะเวลาของแผนฯ ระยะ 12 อีก 1 ปี ดังนั้นมหาวิทยาลัยจะยังคงดำเนินงานภายใต้แผนฯ ดังกล่าวต่อไป จากการนำเสนอร่างแผนฯ ระยะ 13 จะเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีความต่อเนื่องเป็นการต่อยอดแผนฯ ระยะ 12 ให้มีความก้าวหน้ากระโดดมากขึ้น

6. คำถาม ในแผนฯ ระยะ 13 มีกลไกส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษาอย่างไรบ้าง

คำตอบ แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ประการแรก คือ ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เน้นการใช้นวัตกรรมเข้ามาส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประการที่สอง คือ การส่งเสริมการบูรณาการข้ามศาสตร์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งแนวทางเชิงรุกที่ผลักดันการวิจัยเชิงนวัตกรรมถือเป็นสิ่งที่สอดคล้องไปกับการพัฒนาการศึกษา และประการสุดท้าย การเน้นการพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริง นอกจากนั้นยังมีกลไกการพัฒนาทักษะทางดิจิทัลที่สอดคล้องกับแนวคิด Digital Transformation ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วย

7. คำถาม หนึ่งในกระบวนการสู่เป้าหมายของแผนฯ ระยะ 13 คือการทำ Digital Transformation มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายที่จะทำ Full Transformation ในอีกกี่ปี

คำตอบ ปัจจุบันข้อจำกัดทางด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ Digitalization ได้ถูกปลดล็อกไปแล้ว ในหลายประเด็น ในระดับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้มีการดำเนินการไปแล้วในหลายด้าน ซึ่งการทำ Full digitalization University นั้นจะต้องเกิดขึ้นก่อนเป้าหมายด้านอื่นๆ คาดว่าภายในไม่เกิน 2 ปี จะมีความสมบูรณ์

ประเด็นสำคัญที่จะนำไปสู่ Full digitalization University ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ Hard site และ Soft site ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการในด้าน Hard site เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในเฟสแรก คาดว่าจะเสร็จสมบูรณ์ภายในปีนี้ และมีโครงการจะพัฒนาต่อไปในเฟสสองเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี อย่างไรก็ตามยังมีส่วนที่ยังเป็นช่องว่าง (GAP) คือ ด้าน Soft site ได้แก่ ส่วนกระบวนการระบบงาน (Process) ในส่วนนี้สามารถดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบดิจิทัลได้มากพอสมควร เช่น ระบบทางการเงิน ระบบบริการทรัพยากรบุคคล ระบบการรักษาพยาบาล ระบบการขอตำแหน่งทางวิชาการ เป็นต้น แต่สิ่งที่น่ากังวลใจคือ ในส่วนของทักษะดิจิทัลของบุคลากร ที่จะต้องได้รับการพัฒนาทักษะ (Up-skill/Re-skill) เพื่อรองรับเทคโนโลยีและระบบที่เปลี่ยนไป ถือเป็นโจทย์ที่ท้าทายสำหรับการทำ Full digitalization University ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

8. คำถาม นโยบายของมหาวิทยาลัยได้คำนึงถึงประเด็นความเปลี่ยนแปลงอนาคตที่เกิดขึ้นไว้มากน้อยเพียงใด

คำตอบ การจัดทำแผนฯ ระยะ 13 เริ่มต้นด้วยการทบทวนสิ่งที่เป็นแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน และคณะทำงานได้ระดมความคิดเห็นในการทำ Foresight เพื่อคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น และพยายามระดมความเห็นเพื่อปิดจุดที่น่าจะเกิดความเสียหาย อีกทั้งมหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อสามารถหาแนวทางเตรียมการรองรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้

9. คำถาม ใน 5 ปีข้างหน้า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะมีนวัตกรรมที่มี Impact ระดับโลกหรือระดับชาติหรือไม่ หากมีจะเป็นด้านไหน เรื่องอะไร

คำตอบ หากดูตามผลงานที่มีของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ผ่านมา ส่วนใหญ่แนวโน้มจะเป็นทางด้านวิทยาศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับ การแพทย์ และ Bio-tech โจทย์สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยจะสามารถนำผลงานที่มีอยู่ผลักดันให้เกิดการยกระดับให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีได้ ดังนั้น กลยุทธ์ S3: Comprehensive High Impact Tech & Social Innovation จะเป็นตัวที่จะช่วยทำให้งานวิจัยต่างๆ สามารถทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้

นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างผลงานนวัตกรรมทางด้านสังคมศาสตร์ เช่น การศึกษาเกี่ยวกับประเทศจีนที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์มาช่วยในการจับโทนของแต่ละ Dialogue และนำไป Mapping ในภาพของประชากรจีนที่มีการเปลี่ยนแปลงในช่วง 100 ปีที่ผ่านมาของการเคลื่อนย้ายของประชากร นับเป็นตัวอย่างของการบูรณาการข้ามศาสตร์ระหว่างเทคโนโลยี ภาษาศาสตร์ ประชากรศาสตร์ รวมไปถึงประวัติศาสตร์ ซึ่งการวิจัยใน

ลักษณะนี้สามารถเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ เมื่อกล่าวถึงนวัตกรรม สามารถมองได้ในระดับโครงสร้าง เช่น ระบบการปกครอง ระบบการเลือกตั้ง วิธีคิดเกี่ยวกับความเป็นผู้แทนราษฎร ล้วนถือเป็นนวัตกรรมได้ทั้งสิ้น นอกจากนั้น เมื่อกล่าวถึงคำว่าสินทรัพย์ทางดิจิทัล (Digital Asset) นั้น มีความเกี่ยวข้องกับหลายศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มาประกอบกันเพื่อทำความเข้าใจ

10. คำถาม ขอให้ทางคณะกรรมการกล่าวถึงแนวทางด้านนวัตกรรมของสายเกษตรศาสตร์

คำตอบ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความเข้มแข็งมาก โดยเฉพาะด้านองค์ความรู้ทางการเกษตรที่ครบทุกด้าน เห็นได้จากตัวอย่างความสำเร็จจากความสำเร็จของคณะเกษตรศาสตร์จะเป็นผลงานที่มีการบูรณาการองค์ความรู้ของเกษตรศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ เช่น การสร้างเทคโนโลยีกำจัดไข่มอดในข้าว เป็นการบูรณาการความรู้กับคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกิดเป็นเทคโนโลยีที่สามารถนำไปใช้งานได้จริงในหลายจังหวัด เป็นต้น ดังนั้นอนาคตของนวัตกรรมทางเกษตรศาสตร์สามารถเกิดขึ้นได้โดยการต่อยอดและทำงานร่วมกับหลายๆ ศาสตร์ สำหรับแผนของจังหวัดเชียงใหม่ในด้านเกษตรกรรม จะใช้คำว่า “เกษตรเพิ่มคุณค่า” และ “เกษตรแปรรูปคุณภาพสูง” ซึ่งเป็นสิ่งที่คณะเกษตรศาสตร์สามารถทำได้อยู่แล้ว แต่หากได้นำเอาองค์ความรู้ในศาสตร์อื่นๆ มาร่วมด้วย จะก่อให้เกิดนวัตกรรมได้มากขึ้น

หากมองในด้านของอุปสงค์ จะเห็นว่าคณะเกษตรศาสตร์มีเทคโนโลยีองค์ความรู้หลายส่วน ที่สามารถตอบโจทย์ในแต่ละด้านของผู้ใช้ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตสารมูลค่าสูง ไม่ว่าจะเป็นการใช้ประโยชน์ในเชิง Food Ingredient และเภสัชกรรม ท้ายที่สุดแล้วมีความจำเป็นต้องการวัตถุดิบที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษ ในมุมมองอุปสงค์ก็จะส่งผลให้คณะเกษตรต้องปรับสภาวะสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีมาตรฐานตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรม จึงถือเป็นโจทย์ที่ท้าทายของสายเกษตรศาสตร์

11. คำถาม หลักสูตรร่วมระหว่างสาขาเป็นหนึ่งในความคาดหวังของสังคม ทางคณะต้องการจัดทำอย่างไร

คำตอบ ประเด็นการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ได้ถูกบรรจุไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 4 SO4: Education Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านการจัดการศึกษา โดยจะขับเคลื่อนผ่านการสร้างระบบนิเวศ มหาวิทยาลัยจึงมีการสนับสนุนโดยการสร้าง Platform ที่เป็นกึ่งหลักสูตร Sandbox เช่น หลักสูตร Data Science ประกอบไปด้วยคณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยศิลปะ สื่อฯ และคณะแพทยศาสตร์ ที่สามารถจัดการศึกษาร่วมกันได้ กลไกสนับสนุนสำคัญ ได้แก่ การบูรณาการองค์ความรู้ผ่านช่องทางพิเศษ การพัฒนาความร่วมมือด้านวิชาการและการวิจัย การพัฒนาหลักสูตร แลกเปลี่ยนอาจารย์ และนักศึกษา กับ Strategic Partnership เป็นต้น

12. คำถาม มหาวิทยาลัยมีกลไกสนับสนุนให้เกิด Deep Tech ในระดับส่วนงานหรือไม่ อย่างไร

คำตอบ Deep tech เป็นสิ่งสำคัญมาก เป็นสิ่งที่มาจากองค์ความรู้เชิงลึกพอสมควร งานวิจัยทุกชิ้นมีความสำคัญ แต่ไม่ใช่ทุกชิ้นจะสามารถเป็น Deep Tech ได้ แต่หากมีงานวิจัยที่เป็น Deep Tech จริงจะต้องพิจารณาว่าในฝั่งภาคธุรกิจมีความต้องการนำไปใช้หรือไม่ และจะต้องมีการอัดฉีดเงินทุนเข้าไปในส่วนดังกล่าว ซึ่งในแผนฯ ระยะ 13 ได้มีการระบุไว้ถึงการนำเอาผลงาน Deep Tech ของอาจารย์ มาสร้างเป็น

บริษัท Start up ที่ปัจจุบันกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยได้อนุญาตให้สามารถเปิดบริษัทจากงานวิจัยได้ มีรายละเอียดอีกจำนวนมาก หากท่านใดต้องการศึกษาเพิ่มเติมสามารถติดต่อที่อุทยานวิทยาศาสตร์ฯ ได้

13. คำถาม มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมการเกิด Spin of Start up ได้อย่างไร และอาจารย์ในมหาวิทยาลัยสามารถเป็นเจ้าของ Start up ได้หรือไม่

คำตอบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่อนุญาตให้อาจารย์สามารถสร้าง Start up จากงานวิจัยได้ พร้อมทั้งอนุญาตให้อาจารย์ถือหุ้นในบริษัทได้ แต่ไม่อนุญาตให้บริหาร เป็นลักษณะของ Sandbox ประมาณ 2 ปี โดยอาจารย์สามารถนำงานวิจัยไปใช้ได้ แลกกับการให้อ่างแก้วโฮลดิ้งถือหุ้น เพื่อให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนธุรกิจ

14. คำถาม Ecosystem ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ช่วยผลักดันให้มีการรวมกลุ่มการทำวิจัยบูรณาการ มีประเด็นสำคัญใดเพิ่มมากขึ้นจากแผนฯ ระยะ 12 หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ Ecosystem ได้ถูกบรรจุไว้เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งของการทำแผนฯ ระยะ 13 คือ กลยุทธ์ S2: Ecosystem Development by Learning Organization สร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการบูรณาการองค์ความรู้ในการจัดการศึกษา วิจัย และนวัตกรรม ผ่านการสร้างรูปแบบการทำงานที่เหมาะสม มหาวิทยาลัยจะสร้าง Ecosystem ในเชิง Physical มีการปกป้อง ค้นหาผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนั้นๆ และในเชิงดิจิทัล เพื่อให้คนมารวมกันในประเด็นที่สนใจร่วมกัน ซึ่งได้มีการทดลองใช้ในแผนฯ ระยะ 12 บ้างแล้ว แต่ในแผนฯ ระยะ 13 จะมีการทำให้เป็นระบบมากขึ้น

15. คำถาม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีนโยบายจัดตั้งวิยสถานสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ (ธัชชา) ให้สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศหรือไม่ อย่างไร

คำตอบ ตามแผน อววน. ในประเด็นธัชชาทั้ง 5 ประเด็น มี 2 ใน 5 เรื่องนั้น ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ดำเนินการไปแล้ว แม้ว่าในความต่อเนื่องของแผนฯ ระยะ 12 สู่ ระยะ 13 จะไม่ได้มีคำว่าธัชชาบรรจุอยู่ แต่ในความเป็น Creative Lanna Center ที่สร้างขึ้น สามารถก่อให้เกิดการดำเนินงานที่เทียบเคียงได้

16. คำถาม มหาวิทยาลัยมีแผนรองรับความเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางการศึกษาในปัจจุบันอย่างไร

คำตอบ คณะทำงานได้มีการวิเคราะห์ถึงความต้องการที่เปลี่ยนไปของผู้เรียน และได้นำมาประกอบการทำแผนฯ ซึ่งแผนรองรับที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างศูนย์สนับสนุนงานด้านการตลาด และการพัฒนาหลักสูตรด้วยความต้องการและข้อมูล โดยได้นำมาบูรณาการไว้ในยุทธศาสตร์ SO4: Education Platform สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านการจัดการศึกษา

17. คำถาม ทางฝั่งมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จะมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน เช่น การสร้างสรรค์ในการทำวิจัย หรือการนำนวัตกรรมไปใช้ได้อย่างไรบ้าง

คำตอบ การทำการวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อเศรษฐกิจสังคมนั้น แม้จริงแล้วหลักใหญ่มาจากงานทางด้านสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ แต่อาจจะมีย่อจำกัดในด้านการตีพิมพ์ในฐานข้อมูล SCOPUS แต่อยากให้มีข้อจำกัดเป็นโอกาสมากกว่า เพราะงานหลายชิ้นในฝั่งวิทยาศาสตร์สุขภาพหรือวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีไม่ได้มองประเด็นองค์ความรู้พื้นฐานที่เน้นเรื่องการตีพิมพ์ แต่จะก้าวขึ้นไปอีกขั้น ดังนั้นในงานบริการวิชาการ

ส่วนใหญ่เป็นงานในฝั่งสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ที่เน้นการเผยแพร่ผลงานในลักษณะการสร้างต้นแบบสู่การใช้งาน ที่ก่อให้เกิดผลกระทบสูงกว่า มีการนำไปใช้จริง และมีการวัดผล ทำให้มีโอกาสที่จะได้รับการตีพิมพ์ในฐานข้อมูล SCOPUS มากขึ้น

ภาคผนวก

1. กำหนดการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564
2. รายละเอียดโครงการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564
3. สรุปผลการประเมินการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564

กำหนดการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัย ประจำปี 2564
เรื่อง “การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)”
วันที่ 31 กรกฎาคม 2564 ผ่านระบบ ZOOM Meeting ID : 935 4619 2995

วันที่ 31 กรกฎาคม 2564

- 08.00 น. – 08.30 น. ลงทะเบียนเข้าสู่ ZOOM Meeting ID : 935 4619 2995
- 08.30 น. – 09.00 น. พิธีเปิดการสัมมนา
โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย
(นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- กล่าวรายงาน
โดย ศาสตราจารย์คลินิก นายแพทย์นิเวศน์ นันทจิต
(อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- 09.00 น. – 10.15 น. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13”
โดย คุณดนุชา พิชยนันท์
(เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)
- 10.15 น. – 10.30 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 10.30 น. – 12.00 น. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “นโยบายกระทรวง อว. กับแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13”
โดย ดร.กิตติพงศ์ พร้อมวงศ์
(ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ และกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- 12.00 น. – 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. – 13.30 น. การนำเสนอผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ เตชะพันธุ์ (รองอธิการบดี)
- 13.30 น. – 16.30 น. สรุปข้อมูลจากคณะกรรมการพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ระยะที่ 13 และการนำเสนอกรอบแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 พร้อมรับฟังความคิดเห็น
โดย ศาสตราจารย์ ดร.นพ.พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล (รองอธิการบดี)
และทีมงาน

โครงการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564

เรื่อง “การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)”

วันที่ 31 กรกฎาคม 2564

ผ่านระบบ ZOOM Online Meeting

1. ชื่อโครงการ

โครงการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564 เรื่อง “การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)”

2. หน่วยงานรับผิดชอบ

งานพัฒนาและฝึกอบรม กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3. หลักการและเหตุผล

ตามที่ สภามหาวิทยาลัยได้เห็นชอบให้มีการขยายกรอบระยะเวลาของแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ฉบับปรับปรุงปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ต่อไปอีก 1 ปี โดยให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2565 เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายระยะเวลา ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยตามยุทธศาสตร์และพันธกิจให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยจึงจะต้องจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) เพื่อใช้ขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในระยะต่อไป เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของ การอุดมศึกษาและของโลก ด้วยความสำคัญดังกล่าว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จึงได้จัดโครงการสัมมนาผู้บริหาร ประจำปี 2564 เรื่อง “การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)” ขึ้นในวันที่ 31 กรกฎาคม 2564 ขึ้น ณ สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ITSC) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. วัตถุประสงค์

4.1. เพื่อให้ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ได้เข้าใจในบริบท ทิศทาง นโยบายของมหาวิทยาลัยตามแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

4.2. เพื่อระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน สำหรับเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

4.3. เพื่อให้กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ มีโอกาสได้ พบปะปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศของ ความร่วมมือร่วมใจในการผลักดันมหาวิทยาลัยให้บรรลุผลสำเร็จ

5. วัน เวลา สถานที่

วันที่ 31 กรกฎาคม 2564 ผ่านระบบ ZOOM Online Meeting

6. คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมสัมมนา

เป็นผู้ดำรงตำแหน่งบริหารของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 450 คน ประกอบด้วย

6.1 กรรมการสภามหาวิทยาลัย

6.2 กรรมการสภาวิชาการ

6.3 กรรมการบริหารงานบุคคล

6.4 กรรมการนโยบายการเงินและทรัพย์สิน

6.5 กรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

6.6 อธิการบดี/ รองอธิการบดี/ ผู้ช่วยอธิการบดี

6.7 คณบดี/ รองคณบดี/ ผู้ช่วยคณบดี/ หัวหน้าภาควิชา/ รองหัวหน้าภาควิชา และเลขานุการคณะ

6.8 ผู้อำนวยการ/ รองผู้อำนวยการสำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์ และเลขานุการสำนัก/ สถาบัน/ ศูนย์

6.9 หัวหน้าและรองหัวหน้าส่วนงานวิชาการภายใน

6.10 ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัย/ ผู้อำนวยการกอง/ ศูนย์/ สำนัก/ สำนักงาน ในสังกัด
สำนักงานมหาวิทยาลัยและหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย

6.11 เลขานุการศูนย์/ เลขานุการสำนักงาน ในสำนักงานมหาวิทยาลัย

6.12 ผู้อำนวยการสำนักงานการตรวจสอบภายใน

6.13 ประธานสภาพนักงาน/ รองประธานสภาพนักงาน และกรรมการสภาพนักงาน

7. วิธีการดำเนินงานและวิทยากร

7.1 การบรรยายพิเศษ เรื่อง “การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ
ระยะที่ 13” โดย คุณดนุชา พิชยนันท์ (เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

7.2 การบรรยายพิเศษ เรื่อง “กระทรวง อว. กับการพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 13”

โดย ดร.กิตติพงศ์ พร้อมวงศ์ (ผู้อำนวยการสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย
และนวัตกรรมแห่งชาติ และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

7.3 การนำเสนอข้อมูลจากการปฏิบัติงานในแผนฯ 12

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ เตชะพันธุ์ (รองอธิการบดี)

7.4 สรุปข้อมูลจากคณะทำงานแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13

โดย คณะทำงานแผนฯ 13

7.5 การนำเสนอกรอบข้อมูลแผนฯ 13 และรับฟังความคิดเห็น

โดย ศาสตราจารย์ ดร.นพ.พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล (รองอธิการบดี)

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

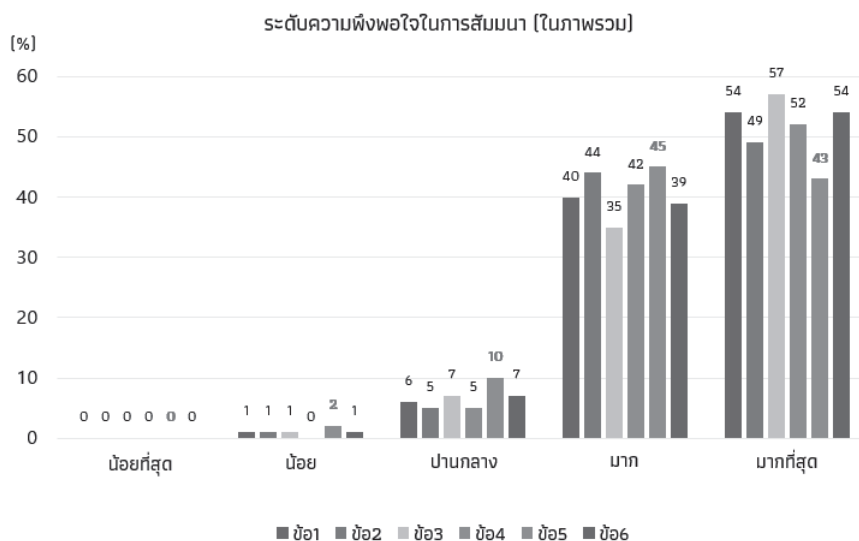
8.1 ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ได้เข้าใจในบริบท ทิศทาง นโยบาย ของมหาวิทยาลัยตามแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

8.2 ได้เกิดระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนสำหรับเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

สรุปผลการประเมินการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2564 วันที่ 31 กรกฎาคม 2564 ผ่านระบบ ZOOM Online Meeting

จำนวนผู้ตอบแบบประเมิน: 166 คน

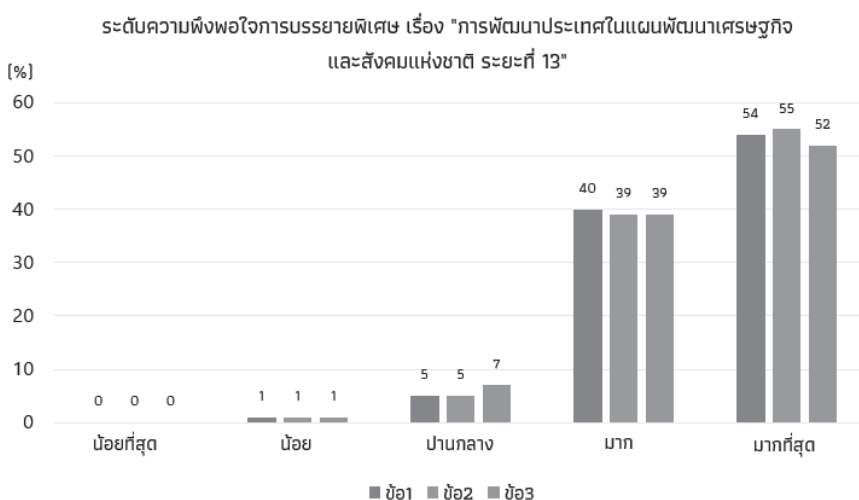
1. ระดับความพึงพอใจในการสัมมนา (ในภาพรวม)

หัวข้อการประเมินผลระดับความพึงพอใจในการสัมมนา (ในภาพรวม)

1. กำหนดการสัมมนาและลำดับเนื้อหาการสัมมนา
2. ความสอดคล้องและการนำไปปรับใช้งานในหน่วยงานของท่าน
3. รูปแบบ Online [ZOOM Meeting] ที่ใช้ในการสัมมนา
4. ความคมชัดของสัญญาณเสียงและภาพในการเข้าร่วมสัมมนา
5. ช่วงเวลาที่เปิดให้ร่วมซักถามและแสดงความคิดเห็น
6. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลการสัมมนา

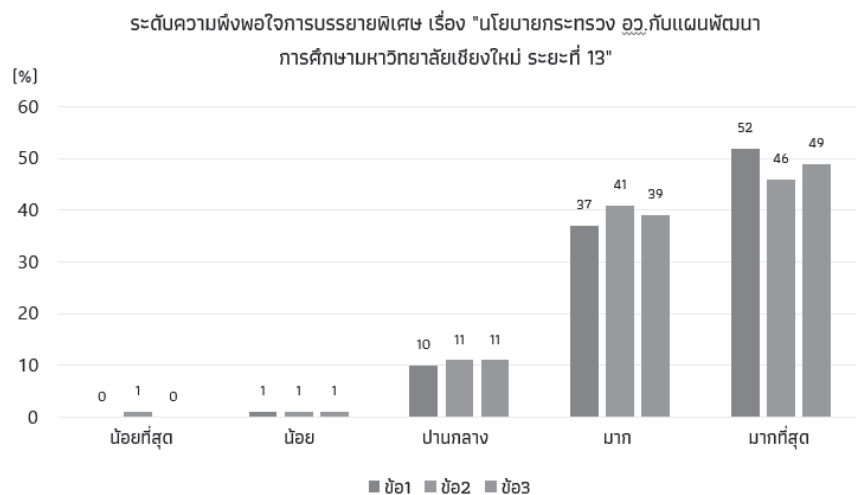
2. การบรรยายพิเศษ เรื่อง "การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13"

หัวข้อการประเมินผลระดับความพึงพอใจการบรรยายพิเศษ เรื่อง "การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13"

1. เนื้อหาและประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนของส่วนงาน/หน่วยงาน
2. วิธีการและความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของวิทยากร
3. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ (9.00 - 10.15 น.) [1 ชม. 15 นาที]

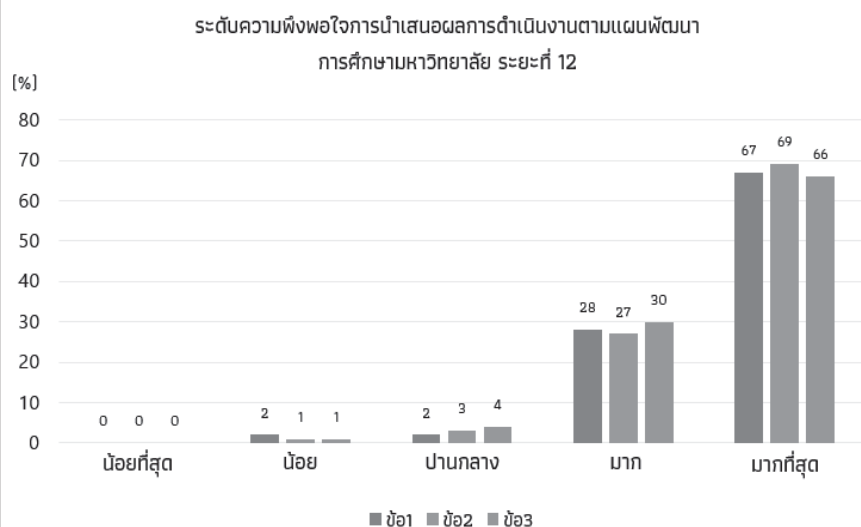
3.การบรรยายพิเศษ เรื่อง "นโยบายกระทรวง อว.กับแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13"

หัวข้อการประเมินผลระดับความพึงพอใจการบรรยายพิเศษ เรื่อง "นโยบายกระทรวง อว.กับแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13"

1. เนื้อหาและประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนของส่วนงาน/หน่วยงาน
2. วิธีการและความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของวิทยากร
3. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ (10.30 - 12.00 น.) (1 ชม. 30 นาที)

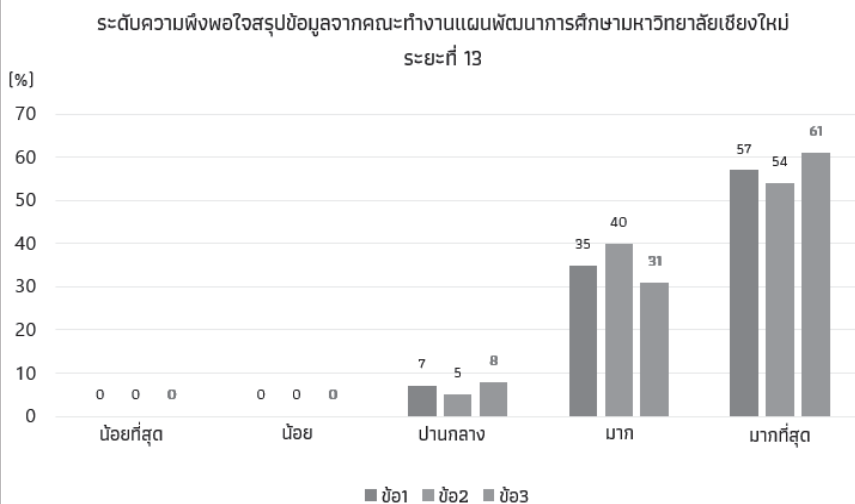
4.การนำเสนอผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัย ระยะที่ 12

หัวข้อการประเมินผลระดับความพึงพอใจการนำเสนอผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัย ระยะที่ 12

1. เนื้อหาและประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนของส่วนงาน/หน่วยงาน
2. วิธีการและความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของวิทยากร
3. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ (13.00 - 13.30 น.) (30 นาที)

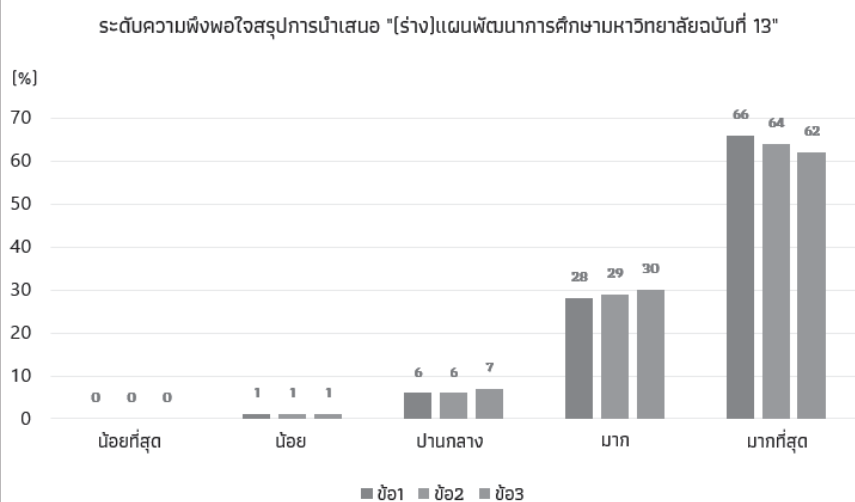
5.สรุปข้อมูลจากคณะทำงานแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 13

หัวข้อการประเมินผลระดับความพึงพอใจสรุปข้อมูล
จากคณะทำงานแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ระยะที่ 13

1. เนื้อหาและประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนของส่วนงาน/หน่วยงาน
2. วิธีการและความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของวิทยากรในภาพรวม
3. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ (13.30 - 14.30 น.) [1 ชม.]

6.การนำเสนอ "[ร่าง]แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยฉบับที่ 13"

หัวข้อการประเมินผลระดับความพึงพอใจการนำเสนอ "[ร่าง]
แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยฉบับที่ 13"

1. เนื้อหาและประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนของส่วนงาน/หน่วยงาน
2. วิธีการและความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของวิทยากรในภาพรวม
3. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ (14.30 - 15.30 น.) [1 ชม. 30 นาที]

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ช่วงเช้าสามารถนำเสนอได้ภายใน 1 ชั่วโมง
2. ขึ้นชม ในการทุ่มเทการทำงานร่วมกันของผู้บริหาร ความสามารถในการถ่ายทอดให้เห็นภาพอนาคต และทิศทาง
3. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้บริหารจากส่วนงานต่าง ๆ ให้ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็น เกี่ยวกับแผน 13 น้อยไปหน่อยของมหาวิทยาลัย ระยะ 13 ได้ชัดเจนมาก
4. ควรจะมีเวที ต่อเนื่องด้วยการจัดกลุ่มของโครงการที่มีส่วนงานที่แสดงความประสงค์จะผลักดัน ขับเคลื่อน. เป็นเวทีในการจัดองค์กร บูรณาการแผน การทำงาน ต่อเลย
5. น่าจะมีช่วงร่วมวิพากษ์แผนร่วมกันมากขึ้น
6. เนื้อหาสาระดีมาก ผู้พูดเตรียมมาดี โดยเฉพาะของ ดร.กิตติพงศ์
7. อยากให้ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยอธิบายบทบาทของหน่วยงานเสริม เช่น หน่วยงานวิชาภายใน และ หน่วยงานอื่นๆให้หน่วยหลักคณะต่าง ๆ ทราบด้วยพร้อม ๆ กัน เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน
8. Host ควรตั้ง setting ให้สามารถควบคุมห้อง zoom เรื่องการปิดไมค์ ปิดภาพ ผู้เข้าร่วมประชุมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงพิธีการ
9. ต่อไปควรจัด online ทุกปี เพราะไม่เสียเวลาเดินทาง เข้าถึงง่าย ประหยัด ผู้เข้าร่วมได้จำนวนมาก
10. การกำหนดบทบาทที่หน่วยงานควรทำ หรือปรับปรุง เพื่อส่งเสริมการทำงานตอบสนองพัฒนา
11. วิทยาการระดับประเทศที่มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนของมช. ในอนาคตข้างหน้า และการรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

หัวข้อการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยในครั้งถัดไป

1. การนำองค์กรในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง
2. อุปสรรคในการยกระดับหน่วยงานระดับคณะ สถาบัน และสำนัก ให้เป็นหน่วยงานสมรรถนะสูงในยุคหลังโควิด
3. บุกเบิกเรื่อง Transformation อย่างเป็นรูปธรรม และจริงจังเสียที
4. การบริหารจัดการองค์กรให้ทันกับสภาวะการเปลี่ยนแปลง
5. การบริหารจัดการในแผน 13 กับความสอดคล้องกับงบประมาณที่มหาวิทยาลัยได้รับ
6. Resilience University
7. การปรับตัวด้านการสอน วิจัย และการเข้าสู่ชุมชนในสถานการณ์โรคระบาดเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมร่วมกันให้ได้ดีที่สุด
8. การแก้ไขปัญหาภาวะเปราะบางด้านการเงิน
9. Digital transformation กับการขับเคลื่อน มช.
10. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้นโยบายและเครื่องมือการบริหารและการสร้างความร่วมมือระดับ B to B
11. ก้าวข้ามกรอบ การจัดการวิกฤติ การจัดทำแผนส่วนงานที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย
12. แนวทางการปรับตัวของสถาบันอุดมศึกษาในยุคปัจจุบัน
13. Crisis Management
14. แผนการดำเนินงานหลักของส่วนงานที่ส่งเสริมเป้าหมายของมหาวิทยาลัย
15. ทิศทางการบริหารเพื่อความเป็นนานาชาติของ มช.
16. เน้นการถ่ายทอด เป้าหมาย และ ตัวชี้วัด รวมทั้งโอกาสที่จะเกิดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องที่มหาวิทยาลัยต้องการผลักดัน
17. ความเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยหลังการนำแผน 13 ไปใช้
18. แนวทางการถ่ายทอดแผนไปสู่การปฏิบัติ
19. การบริหารจัดการจากข้อจำกัดด้านงบประมาณในยุคโควิด
20. Lean Process
21. แนวโน้มที่สำคัญของการพัฒนาด้านการศึกษาทั่วโลกและในประเทศไทย
22. ยุทธศาสตร์การบริหารองค์กรร่วมกับภาวะวิกฤติในอนาคต
23. การบูรณาการงานของแต่ละหน่วยงาน เพื่อสร้าง action plan ของมหาวิทยาลัย
24. แนวทางการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เป็นจุดแข็งในการทำงานและเติมเต็มส่วนที่ขาด ปิด Generation gap และเพิ่มศักยภาพของบุคลากรทุกระดับไปพร้อมๆกัน
25. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับความสามารถในการแข่งขัน
26. การแชร์บุคลากร
27. ดูแผน 13 เพื่อการวางแผนในปี 2565
28. แผน 13 มช.

29. การบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศTQA
30. Action Plan for the Goal of 13th Plan
31. Follow up ประเด็นเดิม ใน มิติการนำไป ปฏิบัติ โดยโยง กับ existing ecosystem/ regulations เพื่อให้ ทราบ แนวทางแก้ไข ใน ปี 65/ 66/ 67
32. New normal university
33. การปรับโครงสร้างองค์กร และ HR
34. ความเชื่อมโยงของงานวิจัยรับใช้ชุมชนต่อการสร้างต่อยอดองค์ความรู้สู่ภาคอุตสาหกรรม
35. การพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับแผนระยะ 13 ที่จะเกิดขึ้น
36. กระบวนการสร้างความเข้าใจจากแผนสู่ปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรม
37. การเตรียมความพร้อม หรือรับมือกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ด้านต่าง ๆ
38. การมีส่วนร่วมของคณะ/ส่วนงานในการบรรลุวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยแบบเป็นรูปธรรม
39. KPI / OKR ที่ใช้กับส่วนงานสายสังคมมนุษย์
40. แนวทางการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และยกระดับการทำงานของบุคลากรสายสนับสนุน
41. การขับเคลื่อนองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล
42. แนวทางการบริหารความเสี่ยงจาก Emerging Situation
43. แนวทางการพัฒนานวัตกรรมเพื่อชุมชน
44. แผนพัฒนาความเป็นเลิศ มช. (Reinventing)
45. Risk Management & Foresight
46. แผนพัฒนา มช. ให้เป็นองค์กร Carbon neutral หรือ Low carbon society
47. การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของมหาวิทยาลัย และบัณฑิตหลังจบการศึกษา
48. แนวทางการวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ
49. SDG implementation and transformation
50. ตัวชี้วัดส่วนงาน การประเมินและติดตามผล
51. Disruptive technology
52. การบริหารจัดการองค์กรเป็นเลิศ ด้านนวัตกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน
53. แผนยุทธศาสตร์ ที่มีการ update และการเปลี่ยนแปลงระดับโลก ระดับอาเซียน และสิ่งที่การศึกษาไทยควรเปลี่ยน
54. ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานของส่วนงานต่างๆตามแผนยุทธศาสตร์ และ SIRO จากส่วนงานต่าง ๆ
55. การปรับตำแหน่งพนักงานส่วนงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยประจำ และการยกระดับสวัสดิการของพนักงานส่วนงาน

บันทึก

[illegible]

[illegible]

